

SÖYLEŞİ

11

Ömer Faruk Gergerlioğlu:
“Toplumun Her Kesimi Maruz Kaldığımız
Bu Hukuksuzluğu da Görüyor”

Halkların Demokratik Partisi (HDP) milletvekili Ömer Faruk Gergerlioğlu ile, HDP’ye dönük saldırıları, fezleke-leri ve kendisine dönük saldırıları konuştuk.

SENTEZ

12

Garê Direnişi; Tutmayan Hesaplar ve
Sarsılan AKP-MHP İktidarı!

Her şeyden önce AKP-MHP faşist ittifakının bol müjde-lerle böylesi bir çıkışa neden ihtiyaç duyduğuna, perde arkasına bakmak gerekir. Nihayetinde Garê işgal saldırısı, rutin askeri operasyonlarından farklı bir muhtevadadır.

özgür gelecek

pêşeroja azad

Gerçekler Devrimcidir

3 - 16 Mart 2021

15 Günlük Devrimci Gazete | Sayı 232

www.ozgurgelecek23.net

Fiyatı: 2 TL

8 MART'A GİDERKEN KADINLARIN İSYANI BÜYÜYOR!

EMEK

7

‘Kılıçdaroğlu, Seyit
Torun ve Veli Ağbaba’ya
Grevi Araştırın
Talimatı Verdi’

Özgür Gelecek gazetesi olarak, Ge-nel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube Yöneticisi Ali Ekber Erarslan ile grev süreçleri-ni ve sendikanın tavrını konuştuk. Erarslan sendikanın, belediye tem-silcileriyle yaptığı görüşme sonra kendilerine, ‘kılıçdaroğlu’nun, Se-yit Torun ve Veli Ağbaba’ya grevi araştırma talimatı verdi’ diye söy-lendiğini aktardı.

YENİ KADIN

9

YDK’dan Birçok Yerde
8 Mart Çalışması

YDK’lılar 8 Mart çalışmaları kapsa-mında, “Pandemiye Bir de Bana Sor” kampanyası sırasında ziyaret ettikle-ri kadınlarla yeniden buluşmayı önü-ne koydu. YDK, 8 Mart çalışmaları dahilinde İstanbul, İzmir, Ankara, Kocaeli gibi birçok noktada çeşitli çalışmalar gerçekleştirdi.

BMG Grevdeki Maltepe İşçilerini ZiYaret Etti

Partizan'ın bileşeni olduğu Birleşik Mücadele Güçleri (BMG) hakları için Genel-İş Anadolu yakası 2 Nolu Şube öncülüğünde greve çıkan Maltepe işçilerini ziyaret etti.

BMG heyeti ilk olarak Maltepe merkezde bulunan belediye binasında ki direnişi ziyaret etti. Burada işçilerle sohbet ederek dayanışmada olacaklarını ifade etti. Heyet ardından Gülsuyu'nda bulunan İSTAÇ binasında grevde olan Maltepe işçilerini ziyaret etti.

"Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarının atıldığı ziyarette işçilerle genel talepler ve durum üzerine sohbet edildiği öğrenildi.

Efrîn'de Saldırıları Durmuyor

TC devletine bağlı çeteler Efrîn'de saldırılarına devam ediyor.

23 Şubat'ta Şêrawa ilçesine bağlı Basuta kasabasında bir evin içine TC devletine bağlı çeteler tarafından yerleştirilen uzaktan kumandalı bombanın patlatılması sonucu 21 yaşındaki Heyfa Şerif, Şêrîn Şerif Golîlî ve 45 yaşındaki Nevzat Ekrem Tubal katledildi. Çeteler bu katliamı videoya kaydederek internetten paylaştı.

Yerel kaynaklar çetelerin aynı köydeki bazı Kürt gençlerini kaçırdığı bilgisini verirken bu saldırıların yurtsever Kürtlerin sindirilmesi için yapıldığını belirttiler.

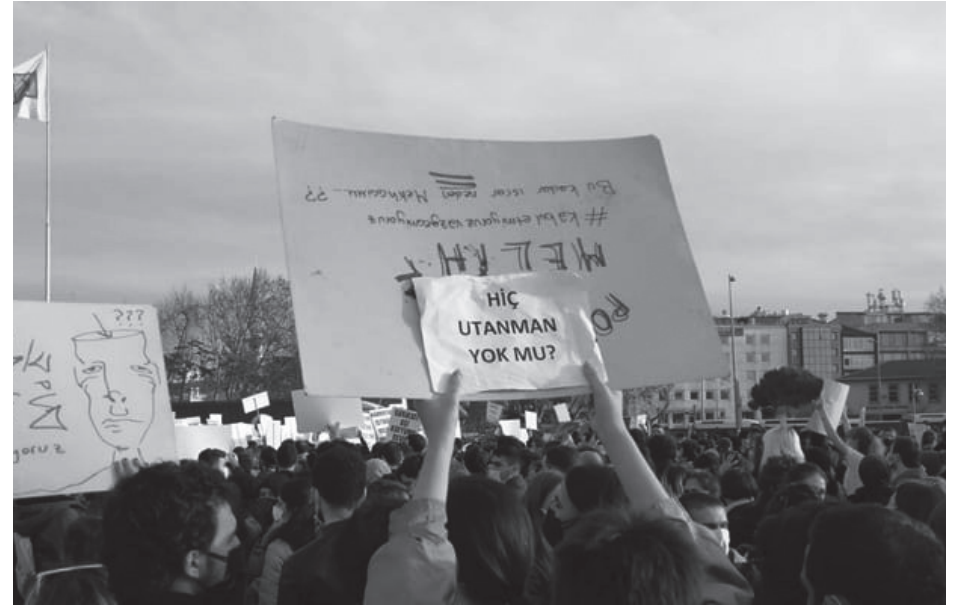
Bu saldırının ardından Efrîn'de bir minibüse yerleştirilen bomba patladı. En az 3 çetenin bu patlamada yaralandığı belirtildi.

"Bir Kez Olsun Aşağı Bakmadık, Bakmayacağız Da!"

Önümüzdeki dönemde saldırı furyası yoğunlaşabilir, toplumun öfkesi sönmülendirilmeye çalışılabilir. Ancak artık rıza üretmediği apaçık olan iktidarın bu saldırıları, aşağı bakmayı ve uzlaşmayı kabul etmeyen ezilen ve yok sayılanların öfkesine çarpacaktır kuşkusuz.

Boğaziçi Üniversitesi'nde yaşanan kayyum rektör rezaleti ile başlayan direnişlerin geniş bir kitleyi harekete geçirmesi, meselenin sadece kayyum rektör olmadığının ısrarla vurgulanması ve karşı çıkanların sadece öğrenciler olmaması kayyum zihniyetinin temsilcilerini oldukça rahatsız etti. Direnişlerin başladığı andan itibaren açıklamalar peş peşe geldi. Hedef göstermeler, ötekileştirmeler ve saldırılar havada uçuştı. Özellikle LGBTİ+'lara yönelen saldırılar fitili ateşledi ve direnişler daha da geniş bir kesime yayılarak büyüdü. Öğrenci dayanışmaları daha aktif hale geldi, STK'lar, politik örgütlenmeler, sanatçılar bu sürecin içerisinde bir şekilde sözlerini söyleyerek, tepkilerini göstererek yer aldı. Yani sadece Boğaziçi Üniversitesi ve öğrenciler ile sınırlı olmayan bu direniş ve başkaldırı birçok kesimi hareketlendirdi.

Doğalında saldırıların, hem fiili hem de sözlü olarak şiddeti arttırıldı. 20 Şubat tarihinde yandaş medyadan bir kanalda bu konuya dair konuşan Süleyman Soylu, sarf ettiği sözlerle kolluk kuvvetlerinin ne işe yaradığını, ne amaçla kullanıldığını, yasadışı işleri nasıl hayata geçirdiğini de göstermiş oldu. Soylu, Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinin ailelerinin emniyet tarafından arandığını, 150 öğrencinin ailesini "bilgilendirdiklerini" ve "terör örgütlerinin bu işe girdiğini" söylediklerini açıkladı. Ayrıca aradıkları ailelerden onlara yardımcı olmalarını istediklerini, bazı ailelerin "Biz üzerimize düşeni yapacağız" diyerek, olumlu dönüş aldıklarını, "ideolojik ailelerin" ise "siz bu işe karışmayın" diye yanıt verdiklerini söyledi. Öğrencileri fişleyip, hedef göstermekle sınırlı kalmayan Soylu, aileleri de işin içine katarak kutuplaştırmada ne raddeye varıldığını gözler önüne serdi. Sadece İçişleri Bakanlığı ve AKP ile kalmayan bu kutuplaştırma mevcut iktidar bloğunun diğer kanadı olan MHP'nin genel başkanı Bahçeli'nin açıklamaları ile sürdürüldü. Bahçeli, "çocuk veya öğrenci dedikleri vandaldır", "Sırtlarını ajanlara, zalimlere ve karanlık çevrelere dayamış olanlar evlat değil başı ezilmesi gereken zehirli yılanlardır." şeklinde twitter paylaşımları yaparak, öğrencileri ve öğrencilere destek verenleri

hedef göstermişti. Bahçeli öğrencilerin, LGBTİ+'ların, işçilerin, kadınların taleplerinin görmezden gelinmekle kalmayıp, "terörist" ilan edilmelerine sebebiyet vermesini "gözden kaçırmış" olacak ki, "taleplerinizi söyleyin, çözelim" gibi komik bir açıklamaya da imza atmıştı. Üstelik aynı açıklamada öğrencileri "terörist" ilan eden bizzat kendisiyken!

Bütün bu saldırganlığa, ayrıştırma politikalarına karşılık öğrenciler, sözlerini esirgemedi ve "bu konu kapanmıştır" diyenlere, "kayyum rektör gidene dek, arkadaşlarımız serbest bırakılana kadar, bu konu kapanmayacak" cevabını verdi. Ayrıca Soylu'nun ideolojik aile çıkışına yine öğrencilerin yanıtı, "biz uzlaşmayacağız siz geri adım atacaksınız" oldu. Öğrencilere yönelen saldırıların yanında, belirttiğimiz gibi birçok destek açıklaması da geldi. Destek açıklamalarından biri, 344 sanatçı, gazeteci ve aydın tarafından yapıldı. Türkiye Yazarlar Sendikası'nın çağrısı ile yapılan destek açıklamasında, "Devletin bilimi, sanatı, muhalif ve entelektüel refleksleri düşmanlaştırması, her türlü muhalif düşünceye karşı âdeta düşük yoğunluklu bir savaş sürdürmesi Türkiye'nin itibarı, demokratik değerleri ve geleceği adına kaygı vericidir." denilerek, muhalif olan her kesime yönelen bu saldırılara karşı söz söylemiş oldu.

Açıklamaların havada uçuştığı bu süreç bizlere çok somut olarak gösterdi ki, kayyum zihniyetine, adaletin ayaklar

altına alınmasına, eğitimin niteliksizleştirilmesine ya da herhangi bir haksızlığa karşı kim ne söz söylerse söylesin, bir saldırı furyasının içine hapsedilmeye, hedef gösterilerek yıldırılmaya, tutuklamalar, gözaltılar ve ev hapsi ile gözdağı verilmeye çalışıldı, çalışılıyor. Sadece mevcut iktidar ile sınırlı olmayan bu faşist politikalar, her başkaldırıda, her karşı koyuşta kendini göstermeyi ihmal etmiyor. Bunun en temel sebebi, kayyum rektör atamasında gördüğümüz gibi ezilen, yok sayılan bir kesimin isyanının diğer kesimleri de ayaklandırma, harekete geçirme olasılığının ne kadar yüksek olduğunun faşizm tarafından bilinmesi. Bunun farkında olduğu sürece, muhalif her düşünceyi terörize etmekle uğraşacak olan iktidarın çabalarını boşa çıkarmak, elbette birlikte mücadele etmekten geçmekte. Bu süreçte beraber hareket etmenin önemini en iyi gösteren de, öğrenci dayanışmalarının aynı tondan seslerini yükseltmesi, Adana'dan İstanbul'a, İzmir'den Ankara'ya kadar ülkenin neredeyse her köşesinde "yaşamlarımıza kayyum atayamazsınız" karşı koyuşunun ortaklaşması oldu.

Önümüzdeki dönemde saldırı furyası yoğunlaşabilir, toplumun öfkesi sönmülendirilmeye çalışılabilir. Ancak artık rıza üretmediği apaçık olan iktidarın bu saldırıları, aşağı bakmayı ve uzlaşmayı kabul etmeyen ezilen ve yok sayılanların öfkesine çarpacaktır kuşkusuz.

8 MART'A DOĞRU: GÖZÜMÜZ ÖZGÜRLÜKTE!

İktidarın içinde bulunduğu sıkışma hali, bir yandan salgını bahane ederek en ufak hareketliliğe yönelik azgın bir faşist terörle yönelmek, dipten gelen öfke dalgasını gözaltı ve tutuklama saldırısına başvurarak ezmek olarak ortaya çıkarken diğer yandan da eylem ve direnişleri kriminalize etmek olarak şekillenmektedir.

24 Şubat 2021 tarihi itibarıyla paylaşılan küresel verilere göre, dünya genelinde Koronavirüs salgını nedeniyle yaşamını yitirenlerin sayısı 2 milyon 500 bin 186'ya ulaşırken, Türkiye'de salgın nedeniyle yaşanan can kayıplarına dair rakam bilinmemektedir. Son açıklamalar 2.67 milyon vaka sayısı, 28 bin 358 kişinin vefat ettiği yönündedir. Ancak Sağlık Bakanlığı'nın Koronavirüs istatistiklerinde daha önceden yaptığı açıklamalarda "hasta" ve "vaka" ayrımı yaptığı bilindiğinden bu rakamların bir güvenilirliği bulunmamaktadır. Ayrıca salgının yeni mutasyonlarla dalgalar halinde 2022 yılına kadar devam edeceği ifade edilmektedir.

Hatırlanırsa salgın başlangıcında neredeyse bütün ülkeler çeşitli paketler açıklarken, AKP'nin açıkladığı pakette patronlara teşvik, halka ise İBAN numarası verilerek para toplanması çağrısı yapılmıştı. Salgının devamında alındığı söylenen önlemler göstermelik olmaktan öteye gidememiş ve hatta önlem adı altında "sürü bağışıklığı politikası" izlendiği görülmüştür. Bu konuda sağlık meslek örgütlerinin açıklamalarına hızlıca bakmak bile yeterlidir.

Ülkemizde salgının hakim sınıfların çıkarlarına göre yönetildiği son süreçle bir kez daha anlaşılır olmuştur. "Salgınla mücadele" adı altında sokağa çıkanlara para cezası kesen ya da muhalif, devrimci eylem ve etkinlikleri "sosyal mesafe" gerekçesiyle yasaklayan-saldıran iktidar, sıra AKP kongrelerine geldiğinde lebalep koşullarda kongreler yapmaktan çekinmemiştir.

"Salgınla mücadele" adı altında küçük esnafın ekmek teknesini kapatan AKP-MHP iktidarı, ilk olarak AVM'leri açmış, kongrelerinin dolu olmasıyla övünebilmiştir. Ya da insanların yakınlarını defnetmelerini salgın nedeniyle yasaklayan iktidar, söz konusu yandaşları olunca binlerce kişiyle cami avlusundan cenaze kaldırabilmiştir.

Yaşanan bu ikili pratiğe halk büyük

öfke duymakta ve isyan etmektedir. Sistemin bu ikili pratiği, yandaş kalemler tarafından bile dil ucuyla da olsa eleştirilmektedir. Bu çelişki, elbette ülkemize özgü "Türk usulü Başkanlık Rejimi"nden bağımsız değildir. Açıktır ki AKP-MHP iktidarının derdi, salgınla mücadele etmek değil, bu süreci kendi iktidarı açısından fırsat olarak kullanmaktır. Rejimin salgın karşısında bütün pratiği bunu göstermektedir.

Hırsızlık ve yolsuzluk rejimi Açlık ve intiharları yaratıyor

Nitekim salgın başından itibaren izlenen politika, salgına çare olarak propaganda edilen "aşı" meselesinde de sürdürülmüştür. Aşı sipariş edilmiş ne var ki aşının Çin'den alınmasında yolsuzluk yapıldığı da ortaya çıkmıştır. Aşı gibi halk sağlığı açısından çok önemli bir konuda bile AKP iktidarı, yandşa arka çıkmıştır. Aşının ücretsiz alındığı ifade edilmesine rağmen aracı firmaya 12 milyon dolar ödendiği açığa çıkmıştır.

TC rejiminin bir hırsızlık ve yolsuzluk rejimi olduğu 128 milyar dolarlık Merkez Bankası döviz rezervine dair tartışmalarda da görülmektedir. Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak'ın istifasından sonra ortaya çıkan bu gerçeğin üzeri Cumhurbaşkanı R.T.Erdoğan'ın "95 milyar dolar rezervimiz var" açıklamasıyla örtülmeye çalışılmıştır. Ne var ki bu açıklamayı Merkez Bankası'nın yayınladığı resmi veriler yalanlamaktadır. TCMB verileri, geline aşamada bankanın net döviz rezervinin 43.2 milyar dolar ekside olduğunu göstermektedir. Burjuva muhalefet içinde artan tepkiler nedeniyle yine bizzat R.T.Erdoğan bu "kayıp para"nın "Koronavirüsle mücadele"de kullanıldığı açıklamıştır. Bunun büyük bir yalan olduğu açıktır. Anlaşıldığı üzere "kayıp" olan bu para yine aile şirketlerine, yandaşlara peşkeş çekilmiş durumdadır.

Hakim sınıflar cephesinde bu gelişmeler yaşanırken işçi sınıfı ve halk tam bir ekonomik yıkımla karşı karşıyadır. TC,

dünya üzerinde hem faizin hem döviz kurlarının hem enflasyonun hem de işsizliğin aynı anda yükseldiği tek ekonomisine sahiptir. Bu anlamıyla dünyaya "örnek bir konumdadır".

Açlık sınırının 3 bin 146 liraya yükseldiği 2020 yılında, dört kişilik bir ailenin gıda dışı gereksinimleri için yapması gereken harcama 8 bin 41 liraya, yoksulluk sınırı da 11 bin 186 liraya yükselmiş durumdadır. Son olarak Türk-İş'in Şubat ayı araştırmasına göre 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 2 bin 718 lira, yoksulluk sınırı ise 8 bin 856 lira olarak belirlenmiş durumdadır.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun 2021 yılında geçerli olan asgari ücreti net 2.825.90 TL olarak belirlendiği düşünüldüğünde ve DİSK Araştırma Merkezi tarafından hazırlanan "Salgın Günlerinde Asgari Ücret Gerçeği Araştırması-2021" Raporunda ifade edilen Türkiye'de asgari ücretin yüzde 20 fazlası ve altında ücret alan işçilerin sayısı 9.7 milyonu bulduğu dikkate alındığında durum tüm çıplaklığıyla görülmektedir.

Araştırmada Türkiye'de bütün ücretli çalışanların yüzde 50'ye yakınının da bu kapsamda olduğuna vurgu yapılıyor. Araştırma ile ilgili değerlendirmede tüm ücretli çalışanların yüzde 64'ünün ise (yani 12.5 milyon işçi) asgari ücretin altı ile asgari ücretin bir buçuk katı arasında bir ücret elde ettiği ifade ediliyor. Kısacası Türkiye'de milyonlarca insan açlık sınırının altında bir ücretle yaşamını sürdürmeye çalışmaktadır. Milyonlarca insan işsizdir. Milyonlarcası yoksullukla boğuş-

maktadır.

Ekonomik kriz, derinleşen yoksulluk, artan işsizlik ve Koronavirüs salgınının yarattığı kaygılar, geleceksizlik hali vb. intiharlara neden olmaktadır.

2002-2019 yılları arasında geçim sıkıntısı nedeniyle 5 bin 806 kişinin intihar ettiği ifade edilmektedir. Vakaların son 20 yılda artış gösterdiği belirtilmektedir. Ülke genelinde ekonomik sebepler yüzünden yaşanan intiharların, toplam intiharlar içindeki payı 2018'de yüzde 7.3 iken, 2019'da yüzde 9.4'e yükselmiştir. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'ne göre sadece işyeri içinde ve/veya işe bağlı olarak intihar edenlerin sayısı 2020'nin ilk 8 ayında 54 kişi olmuştur.

Açıktır ki; yolsuzluk ve hırsızlık bağtağındaki faşist rejim, insanları intihara sürüklemektedir. Salgın karşısında göstermelik önlemlerle halkı ölüme terk eden rejim, "sürü bağışıklığı" politikasını ekonomik ve sosyal alanda da sürdürmekte, emekçi halkı çaresiz bırakmaktadır. Bu durum aynı zamanda devrimci hareketin görevlerine de işaret etmektedir.

Rejimin Garê depremi: "Gara"lar bağladılar!

TC, 10 Şubat 2021 sabahı Irak Kürdistanı Garê bölgesine saldırı. TSK, yoğun hava saldırısını takiben helikopterlerle indirme/sızma hareketi gerçekleştirdi. Özel Kuvvetler, MAK (Muharebe, Arama, Kurtarma) ve bomba imha yeteneği yüksek SAT (Su Altı Taarruz) timlerinin indirildiği, Hulusi Akar'ın açıklamalarından anlaşılmaktadır.

Saldırının amacı konusunda yapılan

açıklamalardan ve ortaya çıkan sonuçtan, hedeflenenin Garê bölgesinde alan tutmak, orada bulunan esir asker, polis ve MİT'çilerin canlı ya da ölü ele geçirilmesi olduğu anlaşılmaktadır. Saldırının özel bir hareket olduğu ve öncesinden planlandığı hem R.T.Erdoğan'ın üç gün önceden "müjde" vereceğini açıklaması hem de Savunma Bakanı Hulusi Akar'ın, 11 Şubat'ta, Ortak Kış Tatbikatı için gittiği Azerbaycan'da, "PKK'nin yapılan operasyonlar sonucu sıkıştığı için, diğer bölgelerden Gara bölgesine çekildiğini; bu bölgede yığıldığını; son günlerde güçlerini burada biraraya getirdiği ve bir saldırı hazırlığı içinde olduğu istihbaratı alındığını"; hareketin da bu nedenle yapıldığı, basına açıklamasından anlaşılmaktadır.

Özel birlikler tarafından gerçekleştirilen ve daha ilk anda gerilla güçlerinin direnişiyle karşılaşınca kayıplar alan saldırı, sonuç itibarıyla askeri olarak tam bir hezimete dönüşmüştür. TC ne iddia ettiği gibi alanda kalabilmiş ne de esirleri kurtarabilmiştir. Kısa sürede bölgeden çekilmek zorunda kalmış; bu askeri yenilgi politik hezimeti de tetiklemiştir.

İktidarın Garê'de yaşadığı hezimet burjuva hakim sınıf klikleri arasında büyük bir etki yarattı. AKP-MHP ve özellikle de AKP, ortaya çıkan sonuç karşısında sıkışmış görünüyor. Bu sıkışmışlığını gidermek için daha önceden yapmadığı ve her fırsatta aşağıladığı burjuva muhalefet partilerine iki bakanı yollamak zorunda kaldı.

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu ve Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar, Garê hezimeti konusunda, önce CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ve İYİ Parti Genel Başkanı Meral Akşener'i ziyaret ederek, operasyonla ilgili bilgi verdi. Ardından da TBMM'de konuşma yaptılar.

Burjuva muhalefetin, "başarısız operasyon karşısında meşruiyet ve destek arayışı" olarak yorumladığı ziyaretlerde bakanlar, "savaş esirlerini kendilerinin değil PKK'nin öldürdüğünü kanıtlamak" ve burjuva muhalefeti yeni bir "Yenikapı ruhuyla" AKP-MHP iktidarının arkasına bir kez daha yedeklemek amacını taşıyordu.

Ancak bu kez beklenen olmadı ve her iki parti de iktidara destek çıkmadı. Bu durum bazı kesimlerde kafa karışıklığı yaratmış ve "işte muhalefet" dedirtmiş görünüyor. Burjuva muhalefetin bu kez iktidarın arkasında yedeklenmeyişinin çeşitli nedenleri olmakla birlikte ön plana çıkan **birinci neden** Garê'de alınan yenilginin ağırlığıdır. Türk hakim sınıfları ve onların devleti, alınan ağır yenilgiyi bu kez hazmedememiştir. **İkincisi** hakim sınıf klikleri arasında bürokrasiden, ordu ve sermayeye kadar çeşitli kesimlerin düzenin sıkışmışlığının getirdiği itirazlarının alınan bu yenilgiyle birlikte öfkeye dönüşmesidir. Burjuva muhalefet, birdenbire ayılarak ya da "artık yeter" diyerek değil; dipten gelen dalganın ve toplumsal değişim talebinin de etkisiyle almıştır bu tavır. Amaç elbette kitlelerin öfke ve tepkisini düzen içi sınırlarda tutmak ve kendilerinin temsil ettiği hakim sınıf kliği arkasında yedeklemektir.

Üçüncü neden ise ABD seçim sonuçlarıdır. Türk hakim sınıfları, burjuvazinin her kliğiyle gözünü ve kulağını, göbekten bağımlı oldukları ABD emperyalizmine çevirmiş durumdadır. Gerek iktidarda ve gerekse de muhalefette olan hakim sınıf klikleri, önümüzdeki süreçte uygulayacakları politikayı ABD emperyalizmine göre ayarlamak istemektedir.

Bu durum AKP iktidarının son süreçteki adımlarından rahatlıkla gözlemlenebilir. R.T.Erdoğan yayınladığı video mesajda ABD'nin yeni yönetimiyle işbir-

liğini güçlendirmek istediklerini ifade etmektedir (20.02.21). Nitekim önce Mavi Vatan, sonra S-400, F-35 projesine dönüş için ABD lobi şirketiyle anlaşma, Karadeniz'de ABD ile ortak tatbikat bunun gidecek şekillenene parçalarıdır. AKP, NATO üzerinden ABD-AB bloku arasından kendisine yer açmaya çalışıyor. NATO'ya sürekli sıcak mesaj verilmesi, NATO'nun Rusya'ya karşı oluşturduğu "Çok Yüksek Hazırlıklı Müşterek Görev Kuvveti"nin komutanlığında rotasyon kendisine geldiğinde hiç rezerv koymadan üstlenmesi bunun işaretlerinden biridir. Benzer biçimde muhalefet bizzat K. Kılıçdaroğlu'nun ağzından J. Biden yönetimini kutlamış ve "dört gözle ortak çalışmayı" hedeflediği bir sır değildir.

Anın devrimci görevi: Birleşik devrimci mücadeleyi yükseltme

İktidarın içinde bulunduğu sıkışma hali, bir yandan salgını bahane ederek en ufak hareketliliğe yönelik azgın bir faşist terörle yönelmek, dipten gelen öfke dalgasını gözaltı ve tutuklama saldırısına başvurarak ezmek olarak ortaya çıkarken diğer yandan da eylem ve direnişleri kriminalize etmek olarak şekillenmektedir.

Boğaziçi Direnişi'ne ve Birleşik Mücadele Güçleri'nin eylemlerine bu şekilde yaklaşmıştır. Egemenler bu politikalarını propaganda araçlarını etkin bir şekilde kullanarak hayata geçirmeye çalışmaktadırlar. Sistem kitlelerin içinde bulundukları duruma isyan etmemeleri için en kullanışlı araçlardan biri olarak "din"i de devreye sokmuş durumdadır. Diyanet'e bağlı Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nce hazırlanıp 81 ildeki camilerde okutulan Cuma Hutbesi'nin 26 Şubat konusu "Zor zamanlarda maneviyatımızdan destek almak" olarak belirlenmiştir. Hayat pahalılığı, işsizlik ve yoksulluğun arttığı bir süreçte, Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından hazırlanan Cuma Hutbelerinde "Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle sinayacağız" ayetine işaret edilmektedir.

Bu sıkışma hali ve son olarak Garê'de yaşadığı hezimet beraberinde içeride muhalif, devrimci ve yurtsever güçleri hedef gösterme, "iç düşman" olarak kodlama şeklinde tezahür etmektedir. Özellikle Garê hezimetinin unutturulması ve AKP-MHP iktidarının azalan kitle desteğini tersine çevirmek için şovenizme ve ırkçılığa ağırlık verileceği, bu kapsamda da HDP'nin hedefe oturtulacağı anlaşılmaktadır. Nitekim HDP'nin kapatılması ya da etkisizleştirilmesi planı devreye sokulmuş durumdadır.

Bu amaçla Meclis'e iletilen 33 fezle-

keden 28'i HDP'li vekiller hakkındadır. Böylelikle HDP'li vekillerin "dokunulmazlıkların kaldırılması" ve "vekilliklerin düşürülüp ara seçime gitme" ya da yeni bir siyasi partiler ve seçim kanunu kabul edilerek seçime gitme tartışmaları yapılmaktadır. Tartışmalar içerisinde MHP'nin yeniden meclise girmesini garanti altına almak için "seçim barajının yüzde 10'dan yüzde 7'ye çekilmesi, sonradan kurulan partilere seçime girme zorluğunun getirilmesi, HDP'nin hazine yardımından mahrum edilmesi" ile 2023 seçimlerinin garantiye alınması hedeflenmektedir. HDP'nin rejim tarafından hedefe konulması kabul edilmemelidir.

Öte yandan hakim sınıf klikleri arasındaki iktidar dalaşının ve çeşitli seçim hesaplarının yedeğine düşülmesi tehlikesinin varlığı da dikkate alınmalıdır. Özellikle AKP-MHP iktidarının baskısının arttığı koşullarda kitlelere "çözüm" olarak gösterilen CHP muhalefetinin Kadıköy, Maltepe Belediyelerindeki pratiği ortadadır. İşçiler greve çıktıkça CHP'nin yüzündeki halkçılık maskesi iyice düşmekte; yalan, grev kırıcılığı ve işçi düşmanlığından oluşan burjuva sınıf niteliği açığa çıkmaktadır. Son olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin grev kırıcılığı yapması CHP'nin AKP'den bir farkı bulunmadığının kanıtı olmuştur.

Salgınla, ekonomik krizle, açlık, yoksulluk ve işsizlikle boğuşan, buna rağmen öfke ve tepkisini küçük küçük çoban ateşleriyle gösteren işçi sınıfı, üretmez hale gelen ve hacizlerle boğuşan, bu da yetmezmiş gibi doğası ve çevresi yağmalanan köylülük, her gün katledilmeye devam eden kadın ve LGBTİ+'lar, son derece demokratik, haklı ve meşru talepleri faşizmin saldırısına maruz kalan gençliğin mücadelesi, ulusal varlığı inkar edilen başta Kürt ulusu olmak üzere, çeşitli milliyetler, inançları inkar edilen Aleviler başta olmak üzere ezilen inançlar kendi çizgilerini oluşturmak zorundadırlar.

Hakim sınıf partilerinin şu veya bu kliğinin değil peşinde bir "üçüncü yol"dan bahsetmediğimiz, ikinci bir yoldan bahsettiğimiz bilinmelidir. Bu yol birleşik devrimci mücadelenin yoludur. Anın devrimci görevi budur. 8 Mart kadınların başta olmak üzere birleşik devrimci mücadelenin güçlendiği, alanların zapt edildiği bir gün olarak dipten gelen dalganın mayalandığı gün olmalıdır. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne doğru yol aldığımız bugünlerde kadınların, "Özgürlüğümüzü Kazanacağız" şiarıyla "gözünü özgürlüğe" diken duruşu son derece öğreticidir!

Amaç Sözleşmeli Tarımın Yaygınlaştırılmasıdır

Pandemi koşullarında işçiler, köylüler, tüm emekçiler, açlık ve yoksullukla mücadele ederken AKP'li bir milletvekili-nin "ekmek yiyorsa aç değildir" sözünün mürekkebi kurumadan aynı minvalde bir yaklaşım da AKP Genel Başkan Yardımcısı Mahir Ünal'dan geldi.

Katıldığı bir televizyon programında kendisine "bizi mahvettiniz, bitirdiniz" diyerek tepki gösteren köylünün yalan söylediğini, bunun delili olarak "Beyaz gömlek" giymesini ve "3500 liralık akıllı telefon kullanmasını" göstermesi, AKP'nin bu noktada nerede durduğunun da artık daha açık görünmesini sağlıyor.

AKP-MHP faşist bloğu küçük aile işletmelerinin yaşadığı sorunlarla dalga geçerken, Amasyalı bir çiftçinin şu sözleri olup bitenlere ayna tutar niteliktedir. "Mahir Ünal'ın dediği gibi, çiftçinin ancak güzel bir telefonu olmaz. Güzel bir traktörü olmaz. Çiftçinin ancak bol bol borcu olur. Tarım Krediye borcu olur. Ziraat Bankası'na borcu olur. Mazotçu ya borcu olur. Yemciye borcu olur. Çiftçinin ancak tuşlu telefonu olur. Çiftçinin elektrik borcu olur. Çiftçinin patatesi tarlada kalır, çürümeye terk edilir. Depoya koyarsa terörist ilan edilir." (08.02.2021 Anka Haber Ajansı). Egemen erk için "temizliğin simgesi" beyaz gömleği köylü giyemez; köylü ancak kir pas içinde olur, modeli eski de olsa akıllı telefon kullanamaz. Bunlar sadece onlara haktır. Onlar için köylünün tek bir önemi vardır: Seçim zamanı geldiğinde kendilerine oy vermek, açlık koşullarında çalışıp bir avuç komprador bürokrat burjuvayı ve onların temsil ettiği sermaye odaklarını beslemek..!

AKP – MHP bloğunun uyguladığı tarımsal politikalar nedeniyle "mahvolan, biten" köylüler, çiftçiler, TMMOB, Ziraat Mühendisleri Odası ve Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB)'un çağrısıyla (Şubat ayının ilk haftası) Türkiye'nin dört bir yanından bir araya gelerek Ankara'da Tarım Kredi Kooperatifleri ve Ziraat Bankası'nın uyguladığı yüksek tarım faizi politikasını ve borçları nedeniyle üretim araçlarına haciz konulmasını protesto ettiler. Aylardır yaşadıkları sorunlara karşı kulaklarını tıkayan siyasal iktidara seslerini duyurmak için eylem yapan çiftçiler ve köylüler, tarımsal üretim faaliyeti önünde engel olan uygulamaların kaldırılmasını talep etti. Borç yapılandırması, girdi maliyetlerinin aşağıya çekilmesi, ithalat – ihracat politikası nedeniyle piyasanın iç üretim dinamiğinin baskılanması an-

"Mahir Ünal'ın dediği gibi, çiftçinin ancak güzel bir telefonu olmaz. Güzel bir traktörü olmaz. Çiftçinin ancak bol bol borcu olur. Tarım Krediye borcu olur. Ziraat Bankası'na borcu olur. Mazotçu ya borcu olur. Yemciye borcu olur..."

layışından bir an önce vazgeçilmesi ve tarımsal sübvansiyonların artırılması. Siyasal iktidar bloğunun uygulamış olduğu IMF, DB, DTÖ ve AB uyum programları doğrultusunda çok uluslu tarım-gıda tekellerinin politikası, milyonlarca köylüyü ve çiftçiyi yoksulluğa mahkum ettiği gibi, kentlerde yaşayan işçileri ve tüm emekçileri de etkileyen bir üretim modelidir. Bu nedenle çiftçilerin, köylülerin, küçük aile işletmelerinin tarım alanındaki sorunlarının çözülmesi yönündeki talepleri tüm işçi - emekçilerin ortak talebi olmak zorundadır.

Tarımsal üretim olmadan gıda olmaz!

Kırsal alanda yaşanan her sorun kentlerde yaşanacak gıda krizinin ilk basamağını oluşturduğu için gıda egemenliğiyle, gıda güvenliğiyle doğrudan alakalı bir sorundur. Gıda güvenliği ile toplum sağlığı ise artık iyice iç içe geçmiş bulunmaktadır. Bu iç içe geçmenin yaratmış olduğu ve yaratacağı sorunlara dönük yapılması gerekenler ise bellidir.

1) Tarımsal ihracat ve sözleşmeli üretim, büyük şirketlerin piyasa üzerindeki kontrolünü arttırdığı gibi, küçük üreticinin bağımlılık ilişkisini de kuvvetlendiren bir üretim modeli olduğu için teşvikinin sonlandırılması gerekmektedir. Küresel piyasaları kontrol eden kapitalist tarım şirketleri ve onların yerli işbirlikçisi şirketlerin teşvik ettiği ihracat modeli küçük üreticiyi piyasada daha savunmasız, örgütsüz kılmaktadır. Dünya tarım piyasasını belirleyen aktörler büyük emperyalist-kapitalist şirketler olduğu için onların gıda fiyatları üzerinde yaptığı her spekülasyon müdahale, piyasa belirleme gücü olmayan küçük üreticiyi boğmaktadır. 2019 – 2020 Ticaret Bakanlığı ve Tarım Bakanlığı tarafından kim, ürünlere getirilen ihracat yasağı ve siyasal gelişmeler nedeniyle ürün alımını durduran yabancı ikinci ülkelerin uygulama-

dığı politika, çiftçi ve köylülerin ürünlerinin elinde kalmasına ve zarar etmelerine neden oldu. 2) Tarım Kredi Kooperatiflerine, Ziraat Bankası'na ve diğer kamu özel bankalarına olan borçların kredi faizlerinin silinmesi, ana paranın yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Siyasal iktidar bloğu büyük sermaye gruplarının milyarlarca liralık borcunu, vergi borcunu silip yeniden yapılandırırken (120 civarı şirketin 30 milyar liralık borcu yeniden yapılandırıldı) köylünün borçlarını "yasal mevzuat yok" diyerek yapılandırma kapsamına almıyor.

3) Bankaların ve Tarım Kredi Kooperatiflerinin köylünün tarlasına, traktörüne, hayvanına ve diğer üretim araçlarına uyguladığı hacizler durdurulmalı ve bu alanda toplumsal kullanım temelli sistemlerin geliştirilmesi için çalışılmalıdır. Bugün bankalara yüksek miktarda borcu olmayan, üretim araçlarına haciz gelmeyen köylü sayısı oldukça azdır. Köylüler ve çiftçiler, haciz memurları bulamazsın diye traktörünü, üretim gereçlerini saklamak zorunda kalıyor.

4) Tohum, gübre, zirai ilaç, mazot, elektrik, yem vb. gibi üretim girdilerinin yüksek maliyetin düşürülmesi yönü pazar, piyasa politikaları geliştirilmeli, bunlar üzerindeki Özel Tüketim Vergileri (ÖTV) kaldırılmalıdır.

5) Tarımsal ithalat, piyasayı baskılamak amacıyla kullanılmaktadır. Bu en minimum düzeye çekilmeli ve yerel, gelecekteki tarım desteklenmelidir. Geleneksel tarımın yerini küresel piyasaları belirleyen çok uluslu tarım-gıda şirketlerinin alması aynı şekilde gıda güvenliği ve gıda krizini tetikleyen temel faktörlerdendir.

6) Tüm bunlar tarım ve toprak devrimi sorunudur. Nihai çözümleri siyasal-politik devrimle, Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür. DHD, özü itibarıyla toprak devrimidir. Toprak devrimi ile birlikte doğru, kalıcı tarımsal örgütlenmelere, üretim modellerine ulaşmak mümkün hale gelecektir. Bu nedenle ana hedef DHD olmalıdır. Çiftçiler ve köylüler, üretim faaliyetlerinden kopmamak için (her bir köylünün üretimden kopması gıda egemenliğinin parça parça emperyalist-kapitalist tarım tekellerinin eline geçmesi anlamına geldiği unutulmamalı) sorunlarını görünür kılmaya çalışıyor olsa da AKP-MHP faşist bloğu bunlara gözlerini kapıyor ya da Mahir Ünal gibi alay etmeyi seçiyorlar. Son bir yılda TÜİK'in verilerine göre (Bu rakam TÜİK tarafından açıklandığı için gerçek rakamların bunların birkaç kat daha fazla olduğuna hiç kuşku yoktur.) tarımsal alanda 361 bin kişi üretim dışına çıktı. Erdoğan'ın şu sözleri bunların daha da katlanacağını göstermektedir: "2019 yılında gerçekleştirdiğimiz Tarım ve Orman Şurası'nda alınan kararların uygulanmasını hızlandıracaktır." Bu şurada alınan kararlardan biri de sözleşmeli tarımın yaygınlaştırılmasıdır. Bu modelin ne tür sonuçlar ürettiği ortadayken bunun müjde olarak sunulması siyasal iktidar bloğunun halktan, köylülerden ne derece uzaklaştığını, emperyalist tarım şirketlerine, patron ağalara ne derece hizmet aşkında olduğunu göstermektedir. Köylülerin, çiftçilerin talepleri bizlerin talepleridir ve DHD'nin anti-emperyalist ve anti-feodal karakteri bu noktanın önemini tekrar tekrar ortaya koymaktadır.

“Kazanımımız Bütün İşçi Arkadaşlarımızın Kazanımı Olacak”

SÖYLEŞİ MURAT BOSTANCI

Tuncay Özilhan; TÜSİAD Yüksek İstişare Konseyi Başkanı ve Anadolu Grubu Yönetim Kurulu Başkanı. Özilhan, Forbes Türkiye'nin 2020 yılı için hazırladığı en zenginler listesinde, 91. sırada 475 milyon dolar servetiyle yer alıyor. Özilhan Ailesi'nin sahibi olduğu Anadolu Grubu, Türkiye'nin en büyük ve en zengin grupları arasında. Kendi faaliyet raporlarına göre, 2020'nin ilk dokuz ayında toplam satışları %18,9 artışla 46,1 milyar TL'ye yükseldi ve yıllık kârları da %13,6 artışla 6,2 milyar TL oldu. Anadolu Grubu'nun satış gelirlerinin %46'sını, sahibi olduğu 70 şirketten biri olan Migros sağlıyor, yani gelirlerinin neredeyse yarısını Migros oluşturmakta. Yine kendi faaliyet raporlarına göre pandemi döneminde 2020 yılında ise Migros tarihinin ciro rekorunu kırdı. Migros satış gelirleri %22,8 arttı ve 21,1 milyar TL'ye yükseldi. Brüt kârı ise %18 oldu. 2020'nin ilk 10 ayında Migros 155 yeni şube açtı.

Migros gelirlerinin artmasına, yeni şubeler açmasına, üretimi arttırmasına rağmen Migros Depo'da kötü çalışma koşullarına, fazla mesai ve mobbinge karşı sendikal mücadele yürüten işçiler ücretsiz izne çıkarılmıştı. DGD-Sen'li işçiler ücretsiz izne karşı Migros Depo önündeki direnişlerini farklı eylem biçimleriyle Anadolu Grubu önünde ve Migros mağaza-

larında kasa kitleme eylemleriyle sürdürmekte. Migros işçileri direnişlerinin 50'li günlerini geride bırakırken bu kez de, kod 29 ile işten atıldılar.

Migros direnişinin 52. gününde* DGD-Sen Genel Başkanı Murat Bostancı ile konuştuk. Röportajımızı sizlerle paylaşıyoruz.

Özgür Gelecek: Migros direnişi bugün 52 gününde. Eylemlerinizi şu an Anadolu Grup önünde de yapmaya başladınız. Direniş nasıl gidiyor, süreci bize aktarır mısınız?

DGD-Sen Genel Başkanı Murat Bostancı: Biz başlangıçta ücretsiz izne karşı direnişe başladık. Fakat kod 29'dan da bahsediyorduk. Dolayısıyla zaten buraya gelinceye kadar biz Migros'un mağazalarında marketlerinde kasa kitleme eylemlerini yaptık. Anadolu Grubu'nun önüne 2 defa gittik. Oradaki güvenlik bize dosya getirin dedi, sonraki gittiğimizde dosyayı almadı. Ama biz fiili olarak kapıda oturma eylemi yaptıktan sonra dosyamızı aldılar. Dosyamızı aldıktan sonra dediler ki bir hafta süre vereceğiz. Bir hafta içerisinde en kısa sürede dönüş yapacaklarını belirttiler. Sonrasına gittiğimizde dosya ile ilgili herhangi bir bilgi verilmedi. Biz iki günde orada fiili olarak çadırımızı kurduk. Polis tarafından etrafımız çevrilerek ablukaya alındık. Herhangi bir gözaltı

Migros direnişinin 52. gününde DGD-Sen Genel Başkanı Murat Bostancı ile konuştuk. Röportajımızı sizlerle paylaşıyoruz.

olmadı, fakat orada çadırın etrafında 6-7 saat boyunca polis ablukasında fiilen engellendik. Bu durumdan, doğrudan Anadolu Grubunda sorumludur. Çünkü Migros Anadolu Grubu Tuncay Özilhan'a bağlı. Dolayısıyla bizim direnişimizin 3 ayağı var. Birinci ayağı Migros deponun önünde devam eden direniş, ikinci ayağı Anadolu Grubu'nun önünde devam edecek, üçüncüsü ise Migros'un ana mağazalarında İstanbul, Kocaeli gibi Türkiye'nin dört bir yanındaki Migros mağazalarında kasa kitleme eylemleri yapacağız. Migros için halkımızı boykotu çağıracağız. Burada tabi ücretsiz izin üzerinden, binlerce iş yerinde milyonlarca işçi ücretsiz izne gönderildi. Dolayısıyla ücretsiz izin de, kısa çalışma ödeneğinin uzatılmayacağına dair haberler duyular var. Burada Migros önünde işçi arkadaşlarımız 23 kişi burada direniyordu. Ücretsiz izindeydi, ama dün itibarıyla kod 29 ile bu 23 arkadaşımızın tamamı işten atıldı.

“

Bizi görmeyen bazı sendikalar, partiler var ama buradaki mesele, buradaki kazanımımız Türkiye'nin dört bir yanında direnen bütün işçi arkadaşlarımızın kazanımı olacak.”

ÖG: İşçiler ücretsiz izne çıkarılmıştı, peki daha sonra hangi gerekçeyle kod 29'dan çıkarıldılar?

Murat Bostancı: Kod 29 dedikleri maddede İş Yasası'na uymamak, ahlak-sızlık ve benzeri şeyler var. Burada aslında daha önceden de Migros yönetimi arkadaşlarımıza yazılı kağıt gönderdi. Postadan iadeli taahhütlü savunma isteniyordu; işte “şu tarihlerde yapmış olduğunuz eylemler yasa dışıdır, şirketi karalamaya yönelik yaptığınız...” şeklinde ifadeler geçiyordu. Ona dair sendika avukatımızın hazırlamış olduğu savunmayı postadan iade taahhütlü göndermeye çalıştık, alınmayınca da tutanak tuttuk. Zaten orada 22 ismin kod 29'dan çıkarılacağı söyleniyordu. Çünkü kendilerini

tamamen haksız oldukları halde, değişik bir kılıf bularak arkadaşlarımızı bu bahnelerle kod 29'dan işten attılar.

Kod 29 işten atılmalarının nasıl bir sebebi var. İşte işçi arkadaşlarımız haklarını araması, içerde sendikal mücadeleyi sürdürmesi, depodaki tacizci amirlere karşı gelmeleri, fazla mesai ve sömürüye karşı gelmelerinden dolayı kod 29'u uyguladılar. Dün itibarıyla direnişte olan tüm arkadaşlarımız işten çıkarılmış oldu. Ama bugün itibarıyla direnişimiz bundan öncekine göre daha kararlı daha bilinçli ve daha yoğun ve coşkulu, gerçekten tam bir direnişin nasıl olduğunu onlara anlattığı dilden gösterecek bir direniş sürecine geçiyoruz. Bu mücadeleyi de mutlaka başaracağız, kazanacağız.

ÖG: İşten atıldınız, eylemlerinizi yoğunlaşan ve farklı çeşitleriyle kamuoyuna yansıyor. Anadolu Grubu önünde, bunu aslında başardınız, kamuoyundan nasıl bir beklentiniz var?

Murat Bostancı: Konfederasyonlardan, mücadeleci sendikalardan bizimle dayanışma içerisinde olanlar var. Çadırımızı ziyarete gelenler, dayanışmada bulunanlar var. Ama hala ücretsiz izin ve kod 29'a dair mevcut sendikalardan ciddi anlamda ses çıkmıyor. Biz kod 29 meselesini sadece Migros işçilerinin değil, Türkiye'deki işçilerin meselesi olarak görüyoruz. Ve buna karşı da mutlaka ve mutlaka konfederasyon, sendikaların ve Türkiye'deki siyasi partilerin tamamının buna dair tepki vermesi ve birlikte mücadele etmesi gerekiyor. Bu direniş alanlarına gelmesi gerekiyor. Hani biz zaten Kocaeli'ndeki tüm siyasi partilere bununla ilgili bir sunum yaptık, çağrıda bulunduk. Ama buna rağmen hala siyasi partilerden o istediğimiz destek maalesef olmuyor. Tabi ki gelen milletvekilleri oldu, dayanışmada bulunanlar oldu. Fakat ziyarete gelen bu arkadaşlarımız haricinde gerek ana muhalefet partisi, içerisinde işçi geçen partiler dâhil şu ana kadar bizi gündemine almadı. Direnişimizin 52.günü olmuş, 52 gün boyunca direnişimizi görmemek biraz zor! Bazı basın yayın organları maalesef direnişimizi görmüyorlar. Bizi görmeyen bazı sendikalar, partiler var ama buradaki mesele, buradaki kazanımımız Türkiye'nin dört bir yanında direnen bütün işçi arkadaşlarımızın kazanımı olacak. Biz meseleye böyle bakıyoruz.

*Röportaj 25 Şubat 2021 tarihinde Migros direnişinin 52. gününde yapıldı.

'Kılıçdaroğlu, Seyit Torun ve Veli Ağbaba'ya Grevi Araştırın Talimatı Verdi'

"İşçi sınıfı kendine yapılan iyiliği de ihaneti de unutmaz"

DİSK'e bağlı Genel-İŞ Sendikası'nın son zamanlarda İstanbul'un birçok belediyesinde aldığı grev kararları çokça tartışıldı. Toplu İş Sözleşmesi (TİS)'nin tıkanmasının ardından önce Kadıköy'de daha sonra Kartal, Ataşehir, Beşiktaş ve Maltepe Belediyeleri'nde grev kararları alındı. Kadıköy ve Maltepe'de ise başlayan grevler, işçilerin iradesinin dışında Genel-İŞ Sendikası'nın patronla yaptığı anlaşmalarla sona 'erdirildi'.

Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak, Genel-İŞ Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Yöneticisi Ali Ekber Erarşlan ile grev süreçlerini ve sendikanın tavrını konuştuk.

Erarşlan, kendilerine bağlı Kadıköy Belediyesi'ndeki sürecin başından beri içinde olan bir isim. Kendisine ilk olarak TİS sürecini ve greve geline aşamayı sorduk. Erarşlan şunları söyledi:

"Kartal, Kadıköy, Ataşehir TİS sürecini biz Mart ayında başlatmıştık ancak süreç pandemiden dolayı Mart ayında donduruldu. Normalde 2020'nin Temmuz ayında sözleşmeye oturmamız gerekiyordu ancak Ağustosta geldi süreç. Biz o tarihten itibaren görüşmelere başladık. Kadıköy'de görüşme taslağı oluştururken de değişik bir şey yaptık. O da şuydu; Biz işçinin taslağını, kendi gerçekliğinde oluşturmasını istedik. Bunu oluştururken de Taslak Komitesi oluşturduk. 6 arkadaşımızı Kartal, Kadıköy, Ataşehir Belediyelerinden temsilci olarak görevlendirdik ve taslağımızı oluşturduk. Yalnız bu taslak işverenin hiç hoşuna gitmedi. Biliyorsunuz Sosyal Demokrat Kamu İşverenleri Sendikası (SODEMSEN) CHP tarafından. Bunların amacı Hak-İş'teki Hizmet-İş gibi standart sözleşmeler yapmaktır. Maalesef ki CHP belediyelerinde de şube başkanları genel merkez ile birlikte 'SODEMSEN otursun sözleşmeyi yapsınlar buna gerek yok' dediler ama biz beş şube başkanı da taşerondan gelen şube başkanları olarak tabana hakimdik, bir çalışma yaptık maalesef bizim taslağımız oturumlara başlamadan hedef haline geldi. Maaşları yüksek istediğimiz söylendi ancak biz Türkiye'deki ekonomik şartları, enflasyonu öngörerek, bütün hak kayıplarının giderilmesini istedik ama bizi hedef haline getirdiler. Biz dedik ki, sözleşmeyi şu şartlarda gidip yürüteceğiz. Biz karar alıp işçileri bunu kabul ediyoruz demeyeceğiz, işçiye götüreceğiz. İşçi 1

TL'yi de kabul ederse başımızın üstünde yeri var ama işçilerin kabul etmediği noktada imza atmamız, bunu işverene açık açık söyledik...

Erarşlan, belediye başkanlarının yürüttüğü kara propaganda ve sürece karşı net olduklarını ifade etti. Grev kararının da yine hep birlikte alındığını vurgulayarak şunları söyledi:

"Grev kararımızı astık, orada o günlerde bir anlaşma olmadı greve çıktık ama greve çıkacağımıza kimse inanmıyordu. Hatta çoğu birimlerin greve katılacağını da inanmıyorlardı. İş-Kur'un belirlediği sayı ve 1-2 tane sağlıkçı çalışanlar dışında işçinin tamamı ve birimlerin tamamı katıldı greve. Birinci günden sonra patlar dedikleri grevi çok iyi bir enerjiyle yürüttük. Maalesef büyükşehirden grev kırıncılarla İBB'nin tavrıyla karşı karşıya geldik, bunu da püskürttük... Genel merkez basın açıklamasına geldiğinde gördü ki bu iş 15 günde sürebilir hatta bir ayda sürebilir. Bu enerjiyi gördüler, son gece özellikle şube yönetimini şubeye çağırarak kendileri açıklama yaparak işverenin son teklifini söylediler. Yalnız biz 11 maddede belli bir noktaya kadar getirmiştik rakamları, işveren, genel merkezi, genel başkanı bir otele çağırıp otelde şube yöneticilerine sizin istediğiniz nedir deyince biz dedik ki, 11 maddenin içerisindeki bazı şeyler parasal değil. 300 TL eksik 300 TL fazla, işçiyi şu an kaldırmaz yoksul da etmez, işçi zaten yoksul. Ancak 40 saatin düzenlenmesi, sosyal paketin ve kıdemin, işçinin işe girişinden itibaren verilmesi ve bunlarla alakalı bazı hassasiyetlerimiz vardı. Geriye dönük hakların birinci ay içinde verilmesi gibi noktaları Genel-İŞ'in Genel Başkanı'na sunduk. Bize şunu açıkladılar; '20 gün olan ikramiye 30 gün yapmışlar. Seyyane verilen ücreti 3100 dedikleri taban ücretten almışlar Sosyal hizmet ücretine vermişler.' Onun dışında herhangi bir artış olmamıştı biz bunun altına imza atacağımızı ve işçilerin kabul etmeyeceğini, etmediği sürece imza atamayacağımızı söyledik. Onlar da yüzümüze karşı şunu söylediler; Kılıçdaroğlu'nun, Seyit Torun ve Veli Ağbaba'ya talimat verdiğini, 'bu Genel-İŞ biz iktidara yürürken bize karşı grevler yapıyor, bunlar kimdir nedir bir araştırın ya da bu sendikayla çalışmayın o bölgede' deyip çalışma yaptıklarını, Genel Merkez'deki yöneticilerin de; Biz 115.000 üyenin genel merkezimiz bu riski göze ala-

SÖYLEŞİ A. EKBER ERARŞLAN

mayız diyerek gerekirse yetkileri kullanıp imza atabileceklerini söylediler. Biz bunu kabul etmeyeceğimizi söyledik ve yarın gelip temsilci ve işçilerle toplantı yaparsınız dedik.

Ertesi sabahta çağrımızı yaparak yetkinin elimizden alınması ile istifa edeceğimizi söyledik, bizi şubeye seçen Kartal, Kadıköy, Ataşehir temsilcilerinin tamamını çağırıp bu durumu açıkladık. Genel merkez de çağrı yapıp 'gelin temsilci ve işçilere açıklayın' dedik. İşçilerin öfkelerini bir yerlerden duymuş olacaklar ki korkularından gelmediler de 'imza atacağız' dediler. Ama imza atıp atmadıklarını bilmiyorduk açıkçası. Biz hala alanlarda Büyükşehirle mücadele ediyorduk, işçinin orada enerjisini dengelemeye çalışıyorduk. Kendimiz dört gün boyunca eve gitmemiştik, dolayısıyla işi anlatmak bize düştü. Dedik, arkadaşlar böyle bir durum var genel merkez geleceğini söyledi ama bizim irademizle kimse imza atamaz desek de, sonra telefonumuz çaldı ve başkan aradı imza atıldı dedi. Yasal olarak imza atıldıktan sonra görev süresi bitiyor. Daha sonra emniyetin yasal olmayan fiili durumlara müdahale etmesi gerektiğini de baz alarak temsilci kurullarıyla tekrar toplantı yaptık.

Biz de, polisle işçiyi karşı karşıya getirmemek için alınan karara uymak zorunda kaldık. Ama işçi sınıfı kendine yapılan iyiliği de ihaneti de unutmaz, her şey açık ortada.

Erarşlan son olarak Maltepe grevine dair şunları söyledi:

Genel-İŞ'in üye sayısı 115.000 ama örgütlü üye sayısı maalesef 10.000. Bunun 6 bin beş yüzü biz de, bin beş yüzü 2 No'luda, belki İzmir'de de birkaç yüz. Biz örgütlü dediğimiz şeyin ilk defa altını doldurduk grev komitelerimizle. 2 No'lu Şube'de bizim kadar dürüst yürütmeye çalıştık olayı. Yalnız şöyle bir gerçek var; yani daha önce Genel-İŞ'in CHP'li belediyelerde Genel-İŞ daha önce Türk-İŞ'e bağlı Belediye-İŞ'te örgütlüydü. Ama onlar da bizim edildiğimiz gibi tehdit edince Genel-İŞ'e geçtiler. Şu anda bizi de tam tersine Belediye-İŞ ile tehdit ediyorlar, biz gerekirse diğer sendika ile çalışırız gibi bir tehdit içindeler. Altı gün boyunca belediyelerin kendine özgü durumları yaşandı ama bu belediyeler hiçbir zaman işçilere maaş verdiğinden kaynaklı bu durumlara gelmediler. Taşeron döneminde şirket açıp batırdılar. Bu suç, işçinin suçu değildir tamamen kendi yanlış insanların suçudur. İşçiyi altı gün sonra en sonunda yine işçinin iradesine genel merkez eliyle ipotek koyması artık sınıf sendikacılığı dışında resmen sermayenin işine gelmiştir. Genel merkezin artık sermayenin tavanıyla içli dışı olduğunun göstergesi olan bu ilişki artık işçiyi yıpratmıştır, sendikaya güven kalmamıştır. Yani bunlar kötü örnek teşkil ediyor açıkçası ama bizim de mücadele etmekten başka şansımızın olmadığını da gösteriyor.

KADINLARIN BİRLİĞİ

SINIF MÜCADELESİ İLE TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTSİZLİĞİNE KARŞI MÜCADELENİN KESİŞME NOKTASI

Bin yıllardır üretim tarzına ve ilişkilerine göre esnek biçimler olarak uyum sağlayan –yani her çeşit şekli rahatlıkla alan- ataerkinin bu sonuçlarını halen “kişiden kişiye şiddet” biçimi içine sıkıştırmaya çalışıyorlar.

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin, erkek egemenliğinin, cinsiyet hiyerarşilerinin mekanizmalarını, sürekliliklerinin altında yatan nedenleri, sonuçlarını ve bunlarla mücadele yöntemlerini anlamada toplumsal iktidar ilişkilerinde eril tahakküm ilişkilerini ortaya çıkarmak önemli bir yerde durmaktadır.

Sokakta, evde, işyerinde... yani her mekanda ve kesinlikle bir zaman sınırlaması olmaksızın -sabah, akşam veya gece yarısı- herhangi bir nedene dahi ihtiyaç duymaksızın; kaba şiddetten cinayete, çeşitli türde tacizlerden siyasetin her aşamasında yok sayılmaya, emek sömürüsünün çeşitli biçimlerine kadar ataerkinin (erkek iktidarının/egemenliğinin) kurumsallaşmış, “doğallaşmış” türlerini yaşıyoruz. Egemen sınıflar ve onların hukukçuları, bilim insanları, gazetecileri..., bin yıllardır üretim tarzına ve ilişkilerine göre esnek biçimler olarak uyum sağlayan –yani her çeşit şekli rahatlıkla alan- ataerkinin bu sonuçlarını halen “kişiden kişiye şiddet” biçimi içine sıkıştırmaya çalışıyorlar.

Hal böyle olunca yani “egemen ideolojinin egemen düşünce-

leri” bu şekilde ortaya konunca; iyi bir eğitim, iyi bir ahlak, modernleşme veya dinselleşme gibi her kesimin kendi meşrebince koyduğu eğitimsel veya kültürel, inançsal vb. savunular çözüm olarak görülüyor, her şey bu açıdan değerlendiriliyor.

Vurgulamak lazım ki, bu ele alışa göre eğitilmiş, ahlaklı veya modern vs. olması beklenen şiddet, yok sayma pratiklerini yapan erkekler değil yine esasta kadınlar olmaktadır. Çünkü fitrattan -yaratılıştan- farklı olan cinslerin -en çok da kadınların- kendi görevlerini, sorumluluklarını bilmeleri, davranışlarına hakim olmaları ve her iki cinsin birbirini tamamlaması gereklidir, ki bu “sorunlarla” mücadele edilebilip, çözüme kavuşturulsun. Bunların dışında bilimsellik devreye sokulur: psikologlar, psikiyatrlar vs vs... Öfke kontrol yöntemleri anlatılır, çocukluk dönemleri incelenir, “çiftlere” birbirleriyle zaman geçirmeleri önerilir. Bu da yetmezse, sapıklık canilik vb. tanımlar eşliğinde bu durumlar çok marjinalmiş gibi ele alınarak, “cezalar” verilir!

Buraya kadar anlattıklarımıza hiçbirimiz yabancı değiliz, çünkü her gün yaşıyoruz. Her gün yaşadığımız bu gerçekler, her gün yaşadığımız teorik-ideolojik çarpıtmalarla iç içe yaşanıyor. Amaçlanan, tüm bu gerçeklerin, belli bir iktidar yapısının parçaları veya sonuçları olduğunun saklanmasıdır. Bu belirlemeyi yapmanın, önemli politik olanakları açacağı ve ezme-baskı ve sömürü sistemine ciddi bir tehdit oluşturacağı bilindiği için önünün kapatılma-

sı gereklidir! Ciddi bir tehdittir, çünkü kapitalist sistem de önceki sınıflı toplumsal formasyonlar gibi üretimin ve yeniden üretimin (maddi yapılarının) bir parçası olarak ataerki üzerinden yükselmektedir.

Dolayısıyla, sistemsel bir erkek egemenliğinden bahsetmek ve kadın mücadelesini bunun üzerinden yükseltmek; bir bütün olarak kapitalist sisteme tehdittir. Sınıf mücadelesinde ezilen ve sömürülenlerin gündelik ekonomik-politik göstergelerin dışına çıkıp politik iktidar mücadelesine yönelmeleri nasıl ki belirleyici bir önem taşıyorsa, ezilen cinslerin de yüzlerini ataerki iktidarın merkezine ve bunun tüm ağlarına dönmeleri de belirleyici-kritik bir önem taşımaktadır. Sınıf mücadelesi ile toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı mücadelede politik olarak kesiştikleri nokta da burasıdır.

Sınıf çelişkisi ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği mücadelesinin hedefi olan sistemin ortadan kaldırılmasını savunuyorsak, sistemi bütünlüklü olarak anlamamız-çözümlememiz gerekmektedir. Ki bu sistemi anlamak-çözümlemek ancak iç içe giren unsurları, birbirleriyle ilişkileri içerisinde, süreç olarak ele almak gereklidir. Bunun dışındaki ele alışlar, eklektik, parçalı, kısmi sonuçlara götürecektir.

Bu nedenle, ataerki ve sermaye düzeninin iç içe geçmişliğine, birbiriyle yakaladıkları uyuma bakmakta fayda vardır. Ve bir sonraki sayımızda da bu konuya kısaca göz atmak istiyoruz.

Bakırköy’de Kadınların Açıklamasına Polis Engeli

Bakırköy’de kadınların açıklamasını polis engelledi

Halkların Demokratik Partisi (HDP) İstanbul Kadın Meclisi’nin, “Kadınlar için adalet” kampanyası kapsamında Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda yapmak istedikleri açıklama polis tarafından engellendi.

HDP İstanbul Milletvekili Züleyha Gülüm ve HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Elif Bulut’un da aralarında bulunduğu çok sayıda kadını abluka altına alan polis, İstanbul Valiliği’nin talimatıyla eyleme izin vermeyeceklerini söyledi.

Buna tepki gösteren kadınlar, “AKP kongrelerine pandemi yok da kadınlara mı var” diye sordu.

Kadınlar, engellenmenin 8 Mart’la bağlantılı olduğunu belirterek, “Binlerle sokakları dolduracağız. Mücadelemiz sürecektir” diyerek yasağı protesto etti.

Kadın Yönetmenler Festivali’nin Emek, Başarı ve Onur Ödülleri Belli Oldu

Kadın Yönetmenler Derneği tarafından düzenlenen 4. Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali, 1-7 Mart, 26 Nisan-5 Mayıs ve 25-30 Haziran olmak üzere üç ayrı tarihte gerçekleştirilecek.

Festival, kadın sinemacı ve sektör emekçilerini bir araya getirerek, kadın yönetmenlerin ve sektördeki kadın emeğinin görünürlüğüne katkı sağlamayı amaçlıyor.

Festival kapsamında verilecek olan emek, başarı ve onur ödüllerinin sahipleri belli oldu.

Emek Ödülü’ne Türkiye’nin ilk kadın sinema eleştirmeni olan Sevin Okyay,

Akademi kategorisinde Başarı Ödülü’ne East Anglia Üniversitesi’nde film, kadın ve medya üzerine çalışan yönetmen Prof. Eylem Atakav,

Onur Ödülü’ne ise Bal Ülkesi (Honeyland) belgeseli ile Oscar adaylığı kazanan yönetmen Tamara Kotevska layık görüldü.

30 ülkeden 150 film başvurduğu festivalde, 45’i Türkiye’den olmak üzere 85 film izleyici ile buluşacak. Bal-kan seçkisinde yer alan filmlerden 27’si dünya prömiyerlerini ilk kez Türkiye’de yapacak.

1-7 Mart tarihlerini kapsayan ilk programda Türkiye’den filmler, Britanya ve Kosova genelinde çevrimiçi olarak gösterilecek.

*Kadınların Mücadelesi Sonuç
Verdi, Fatma Şengül'ün katiline
uygulanan indirim kaldırılarak
müebbet hapis verildi.*

Fatma Şengül'ün Katiline Müebbet

İstanbul'da aynı iş yerinde çalıştığı Zeynel Akbaş tarafından evinin önünde öldürülen Fatma Şengül'ün katledilmesine ilişkin davada, Zeynel Akbaş'a uygulanan haksız tahrik indirimi kaldırıldı.

Maltepe'de, 30 Mart 2019'da aynı işyerinde çalıştığı Fatma Şengül'ü öldürdükten sonra aynı silahla kendisini vurarak intihara teşebbüs eden Zeynel Akbaş hakkında tartışma yaratan karar verilmişti. Kadınların ve ailesinin verdiği mücadele sonucu indirim kaldırılarak ceza müebbet hapse çevrildi. Fatma Şengül'ü evinin önünde silahla öldüren Zeynel Akbaş, oy çokluğu ile "Haksız tahrik altında öldürme" suçundan 18 yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

İstinaf Mahkemesi'ne taşınan davanın duruşması 22 Şubat 2021 tarihinde saat 10.30'da İstanbul 1. Bölge Adliyesi'nde görüldü. Duruşmada, Fatma Şengül'ün katiline verilen iyi hal indirimi bozularak, sanığa müebbet hapis cezası verildi.

Kayseri Bünyan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde kalan hasta tutsak Muhlise Karagüzel hastaneye kaldırıldı

Hasta Tutsak Muhlise Karagüzel Hastaneye Kaldırıldı

İnsan Hakları Derneği'nin (İHD) hasta tutsaklar listesinde yer alan, astım, şeker, tansiyon, kolesterol gibi birçok kronik rahatsızlığı bulunan ve bir buçuk yıldır Kayseri Bünyan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutsak olan 63 yaşındaki Muhlise Karagüzel'in hastaneye kaldırılarak ameliyata alındığı bildirildi.

Hapishane yönetimi tarafından kızı Zilan Karagüzel'e telefonla verilen bilgide, Muhlise Karagüzel'in fenalaşması üzerine Kayseri Şehir Hastanesi'ne kaldırıldığı ve burada anjiyo yapıldığı öğrenildi.

Burnundaki et nedeniyle nefes almakta zorluk yaşayan Muhlise Karagüzel, geçtiğimiz günlerde de burun ameliyatı olmuştur.

YDK'dan Birçok Yerde 8 Mart Çalışması

*YDK Ankara, ve İstanbul'da
8 Mart toplantılarının ardından
8 Mart Dünya Emekçi
Kadınlar günü çalışmalarını
sürdürüyor.*

YDK'lılar 8 Mart çalışmaları kapsamında, pandemi sürecinde gerçekleştirdiği "Pandemiye Bir de Bana Sor" kampanyası sırasında ziyaret ettikleri kadınlarla yeniden buluşmayı önüne koydu.

YDK'lılar ev ziyaretlerine yoğunlaşacakları bu süreçte işçi direnişlerini gündemleştirme ve emek gündemli buluşmalar yapmak gibi yönelimleri önüne koydu.

ANKARA: Ankara'da YDK'lılar bir araya geldi ve süreci planladı. YDK'lılar, Ankara'da pandemi sürecinde yoksulluk ile mücadelede en fazla öne çıkan, sömürünün en boyutlu haline maruz bırakılan kadınlar ile dayanışmanın, 8 Mart'ı daha anlamlı kılacağı gerçeğiyle hareket etmeyi ve 2 haftalık süreçte bu görüşmelere yoğunlaşmayı kararlaştırdı.

YDK'lılar, Ankara yerelinde yaşanan en büyük problemlerden olan kafe, bar ve restoranların kapatılmasına dair konuştu ve bu sektörde yer alan kadın emekçilerle görüşmeler yapmak üzerinde hemfikir oldu. Ayrıca yine pandemi sürecinde en yoğun sömürü, şiddet ve hak gaspına uğrayan kesim olan sağlık çalışanı kadınlar ile de çeşitli kadın buluşmaları yapılması yönünde hemfikir olundu.

Toplantıda YDK'lılar Ankara yerelindeki 8 Mart çalışmalarına son iki hafta kala yoğun bir önem ve emek ile başlayarak 8 Mart günü ise alanları, meydanları doldurarak kadın isyanımızı yayma kararı aldı.

YDK toplantılarının ardından İstanbul, Ankara ve İzmir'de 8 Mart çalışmalarına ev ziyaretleri, stiker çalışması ve kadın işçilerinin ziyaretleri ile çalışmalarını sürdürdü.

İZMİR: YDK'nın 8 Mart çalışmaları sürüyor. YDK'lılar, Gaziemir, Konak, Çankaya gibi bir çok yerde stiker çalışması ile kadınları alanlara çağırdı.

İzmir'de de İzmir Kadın Platformu ile hazırlıklarımız sürüyor. Eylemde taşıyacağımız pankartı bir araya gelerek hazırlıklarımızı sürdürüyor.

İSTANBUL: Esenyurt, YDK 8 Mart çalışmalarına çıkardığı stiker çalışması ile başladı. Esenyurt'ta stiker ve yazılama ile 8 Mart'a çağrıda bulunurken, diğer taraftan yaptıkları ev ziyaretlerinde kadınları Kadıköy'de yapılacak Kadın Buluşmasına çağırdı. YDK'lılar 22 Şubat günü Gülsuyu'nda stiker çalışması yaparken, ev ziyaretleriyle kadınları Kadıköy'de yapılacak Kadın Buluşmasına çağırdı. YDK'lılar kadınlarla kriz ve özellikle kadınların yaşadığı işsizlik üzerine sohbetler gerçekleştirdi.

İstanbul YDK birçok ev ziyareti ile birlikte birçok yerde (Nurtepe, Avcılar, Esenyurt, Gülsuyu) yoğun şekilde stiker çalışması yaptı.

Öte yandan 8 Mart Kadın Platformu çalışmaları da sürerken; "Büyük Kadın Buluşması için 5 Mart'ta neredeyiz?" diyerek platform Kadıköy'e çağrı yaptı.

Kadın direnişlerine ziyaretler; Migros, SML, Sinbo

Hafta içinde planlanan direnişlerini ziyaret eden YDK İstanbul geçtiğimiz Perşembe (25 Şubat) 8 Mart çalışmalarının bir ayağını süren kadın direnişlerine ayırdığını ve direnişçi işçilerle dayanışma içinde olma hedefi ile 2 aya yaklaşan ve kadınların da çoğunlukta olduğu

Migros işçilerini ziyaret etti. Kadın direnişçilerle depoda yaşananlar üzerine tartışmalar yürüttü.

Direnışçi işçiler depoda erkek amirler tarafından mobing, psikolojik şiddet vb bir çok saldırıya maruz kaldıklarını aktardı. Aynı zaman daha önce ücretsiz izne karşı direnişte iken 2 gün önce (24 Şubat) Kod-29'tan işten çıkarıldıklarını ancak direnişte kararlı olduklarını dile getirdi. Kadınlar sohbetin ardından halaylar çektikten sonra sloganlarla direniş alanından ayrıldı.

26 Şubat SML etiket ile Sinbo işçilerini ziyaret etti. YDK, Her iki direnişte kadınların çalışma alanlarında daha fazla sömürüye, baskıya maruz kalması, kadın emeğinin ucuz iş gücü olarak kullanılması ve işten ilk çıkarılanların kadınlar olması üzerine sohbet etti. Karşılıklı deneyim paylaşımı ve dayanışma içinde olmanın önemi ile direniş çadırlarından ayrıldı.

Faili devlet

Aralarında YDK'lıların da olduğu Ankara Kadın Platformu, "Kadın cinayetlerinin ve kadınlara dönük saldırıların faili devlettir" diyerek 24 Şubat günü 8 Mart Basın Toplantısı gerçekleştirdi; "Ayrımcılığa, Yoksulluğa, Erkek ve Devlet Şiddetine Karşı Özgürlüğümüz İçin İsyandayız!" dedi.

YDK'lılar 22 Şubat günü Batıkent Merkez ve Uygarkent bölgelerinde stiker çalışması gerçekleştirerek Batıkentli kadınlara 8 Mart çağrısı yaptı

YDK'lılar Kızılay, Kolej ve Kocatepe'de sticker çalışması gerçekleştirdi. YDK'lılar çalışmaya ilişkin şu çağrını yaptı: "Haydi Kadınlar 8 Mart'ta Alanlara, Meydanlara Özgürleşmeye!"

Gergerlioğlu: “Biz İnaniyoruz ki Toplumun Her Kesimi Maruz Kaldığımız Bu Hukuksuzluğu da Görüyor”

SÖYLEŞİ | ÖMER FARUK GERGERLIOĞLU

AKP-MHP iktidarının Halkların Demokratik Partisi (HDP)’ne yönelik siyasi soykırım operasyonları hız kesmeden devam ediyor.

İç politikasındaki çıkmazlarını HDP üzerinden devam ettirdiği Kürt düşmanlığı ve nefret politikasıyla aşmaya çalışan iktidar, bu saldırılarla bir sonuç almayı umuyor. Bunlarla birlikte HDP’li vekillere getirilen fezlekeler ve parti kapatma tartışmaları gündemde yer almaya devam ediyor.

Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak HDP Kocaeli milletvekili Ömer Faruk Gergerlioğlu ile süreci konuştuk.

Öncelikle HDP’ye dönük özellikle son dönemde siyasi iktidarın yoğun gözaltı, tutuklama ve baskısı söz konusu. HDP kapatılmadan fiilen işlemez duruma getirilmeye çalışılıyor. Siz partinize dönük artan saldırıları nasıl değerlendiriyorsunuz, partinize dönük artan saldırılar neye işaret ediyor?

“Partimize yönelik artan baskılar çaresiz bir yöneliş. Boş bir çaba. Türkiye’de Kürt meselesi adil bir şekilde, insan haklarına uygun bir şekilde çözülmedikten sonra, istenildiği kadar askeri yöntemler, parti kapatmalar, vekilliği düşürmeler hayata geçirilsin bunlar boşuna çabalar. HDP’nin seçmeni partisinin arkasındadır.

Ve bu girişimler siyaset alanını daraltmayı hedeflemektedir. Buradan herhangi bir çıkış yolu yoktur, ancak faşizan iktidarın toplumun oylarını almak için tezgahladığı bir çabanın ürünüdür. Bana göre onlar için boş yere vakit kaybıdır.”

“‘Niye konuşmadın’, ‘Niye susarak terör örgütü propagandası yaptın’, ‘Neden Selahattin Demirtaş dedin’ gibi saçma sapan suçlamalarla siyasetçilerimizi hedef alıyorlar.”

Sizde son Garê operasyonu ve çıplak arama sonrasında hedef gösterildiniz. Hemen ardından daha önce paylaştığınız bir link üzerinden örgüt propagandası yaptığınız iddiası ile Yargıtay’daki cezanız onaylandı. Siz bu konuda neler söylemek istersiniz, siyasi iktidar kendi başarısızlığını sizden çıkarıyor diyebilir miyiz?

Siyasi iktidar açığa çıkardığımız tüm haksızlıklar için bize başından beri dış biliyordu. Cezaevindeki sorunlar, işkenceler, insan kaçırımlar, çıplak aramalar ve son olarak Garê operasyonundaki büyük

Özgür Gelecek gazetesi olarak HDP Kocaeli milletvekili Ömer Faruk Gergerlioğlu ile süreci konuştuk.

başarısızlık nedeniyle bu dış bileme arttı ve bize bir ceza verme niyetine döndü. İki buçuk senedir meclisdeyim ve görüyorum tabii. Bunu da bir bahane haline getirerek, daha önceki bir davamı öne sürdüler.

Davamda ise çok çürük delillerle ceza verildi ancak normal şartlarda Yargıtay’da bozulması gerekiyordu ama bir Yargıtay üyesinin nitelikli itirazına rağmen 4 üyenin oyuyla cezam kabul edildi. Tabii ki bu da tamamen siyasi bir karardır. Çünkü çokça uydurma bir delille zorlama bir şekilde verilen bir karardır. Ceza verilecek herhangi bir durum yoktu ama ceza isteyen bu dört üye belli ki hukuka göre değil siyasete göre karar vermişti. Biz de bu konuda gerçeğin apaçık ortaya çıktığını görüyoruz. Biz inanıyoruz ki toplumun her kesimi maruz kaldığımız bu hukuksuzluğu da görüyor.

9 HDP’li milletvekili hakkında dokunulmazlıklarının kaldırılması talebi ile fezleke düzenlendi. Siyasi iktidarın çeşitli yöneticileri tarafından önce hedef gösterme ardından soruşturma furusu başlıyor. Siz nasıl bir değerlendirme yaparsınız?

İktidar, elinden gelen her yolla HDP’yi cezalandırmaya çalışıyor. Gelen binden fazla fezlekenin yüzde 95’i HDP’li milletvekillerine geliyor. ‘Niye konuşmadın’, ‘Niye susarak terör örgütü propagandası yaptın’, ‘Neden Selahattin Demirtaş dedin’ gibi saçma sapan suçlamalarla siyasetçilerimizi hedef alıyorlar. Ve sürekli bir fezleke yağmuru altında tutuluyoruz. Bu çabaların tamamı gözdağı verme amaçlıdır. Tabii ki bu saldırılarla bize oy veren kitleyi de cezalandırmak amacını taşıyorlar. Çünkü biz bize oy veren milletin vekiliyiz. Onları temsilen buraya geldik. Ama gelin görün ki uyduruk ithamlarla karşılaşılıyor, fezlekelerle karşılaşılıyor, vekilliklerimiz düşürülmeye çalışılıyor. Yani esasta milletin iradesine de darbe vurulmaya çalışılıyor. Zaten daha öncesinde KHK’li oldu diye mazbatalarımız verilmedi, belediyelerimize kayyumlar atandı darbelerle. Şimdi de milletvekilliklerimiz gasp edilmeye çalışılıyor. Bu şekilde de susup oturmamız isteniyor. Evet bu yeni bir hadise de değil, yıllardır karşılaşılıyor

bunlarla. Ama bilmeliler ki bu beyhude bir çaba.

Son olarak öncelikle partinize, size ve mücadele eden tüm politik öznelerine dönük bu saldırılara karşı neler yapmak gerekir, buna nasıl bir karşı koyuş örgütlenmek gerekir, kamuoyuna sizin nasıl bir çağrınız olur?

Öncelikle şunu söyleyeyim, buna karşı geniş bir kamuoyu oluşturmak gerekiyor. Dar bir çıkmaz sokakta kalmamak gerekiyor. Konuyu toplumun her bir farklı kesimine götürebilmek gerekiyor.

Kutuplaştırma tuzağına da düşmemek lazım. Çirkin üsluplu siyasetçilere aynı şekilde cevap vererek onlarla aynı çuvala girmekten, onlarla aynı şeye hizmet etmekten kaçınılmalı. Toplumun her kesimine gidilmeli çünkü ağır ekonomik sıkıntılar var, esnaf çok sıkıntılı, işçi çok sıkıntılı. Bu sıkıntıda tüm herkesin yani esnafın, işçinin, köylünün dertleri dinlenmeli ve birebir temas sağlanmalı. Ve bunlar yapılsa sanırım iktidarın bu nobran politikaları yenilebilir. İktidar kendisi gibi kutuplaştırmayı sağlayan bir yol arayışı içinde ancak bununla varılacak bir yer olmadığı apaçık ortada.

Tutsak Partizan Murat Deniz Açlık Grevine Başladı

Tekirdağ 2 No’lu T Tipi Hapishanesi’nde kalan tutsak Partizan Murat Deniz 5 günlük açlık grevine başladı. Yakınlarından aldığımız bilgiye göre Deniz, PKK/PJAK dava tutsaklarının PKK lideri Abdullah Öcalan üzerindeki tecrite karşı başlattığı süresiz-dönüşümlü açlık grevlerine destek vermek amacıyla başlattığını belirtti.

Deniz ayrıca açlık greviyle, hapishane idaresinin keyfi tutumlarına, uzun zamandır tek kişilik hücrede tutulmasına ve kendisine gelen kitap, dergi ve gazetelerin verilmemesini de protesto ettiğini ifade etti.

Rojava'da Artan Saldırlara Dair

Garê zaferinin sadece Garê ile sınırlı kalmadığını görmek gerekir. Bu zafer bütün halka ve güçlere büyük umut olmuştur. Özellikle de Rojava halkına...

Garê'de yenilgiyi tadan TC devleti, bunun rövanşını nasıl ve nerede alacak? Garê, tek başına TC devletinin “esirlerini kurtarma” hamlesi değildi. TC eğer alanda tutunabilseydi çapını oldukça genişletecekti. Ancak “Çarşamba Müjdesi” faşist iktidar için altından kalkamayacağı bir yüke dönüştü. Ve bunu tersine çevirmek için çok kolay refleksi alacağı bir yalan ile kardeş parti CHP'yi de yanına alarak en üst perdeden “PKK esirleri infaz etti” yalanına can simidi gibi sarıldı. İktidarın bu gibi savaş “kahraman”lıklarına ve operasyonlara ihtiyacı var. Var olan tikanıklığın, pandemi koşullarının halk üzerinde yarattığı ekonomik baskının kendilerine dönmemesi için buna mecburlar.

Garê yenilgisi, sistemin büyük bir başarısızlık örneği ve gerillanın büyük zaferidir. Gerilla, bir tim ile NATO'nun ikinci büyük ordusunu dumura uğratmış ve alandan çıkmak zorunda bırakmıştır. Sadece iyi örgütlenmiş bir tim...

Garê saldırısını savaşın farklı yönleriyle de ele almak gerekir. TC'nin Garê saldırısı öncesinde özellikle Rojava Dêrik hattına yönelik planlamaları vardı. Saldırı öncesi özellikle Dêrik alanında uzun süre keşif faaliyeti yürütmüştü. Saldırıdan kısa bir süre önce bunun deşifre edilmesi üzerine Dêrik planlaması durmak zorunda kalmıştı. Özellikle Dêrik-Şengal ve Garê hattı, TC devleti için öncelikli bir planın parçası olarak yerini koruyor. Rojava ve Irak Kürdistanı arasındaki hattı kesmek için Dêrik ile Şengal'i işgal etmesi mecburidir. Zaten bunu kendileri de açık açık ifade ediyorlar.

Yalnız bunun yanı sıra TC devleti-

nin Suriye devleti ile birlikte üzerinde çalıştıkları belli planlamalar da vardır. TC özellikle Eyn İsa, Til Temir, Zirgan, Kobanê gibi yerleri açıktan tehdit etmeye devam ediyor. Yaklaşık 3 aylık bir süredir Eyn İsa hattında gerilim yüksek. Zaman zaman TC devletine bağlı çetelerinin sızma ve saldırı girişimine QSD savaşçılarının da karşılık vermesi ile devam eden bir süreç işlemektedir. Bu süreç, esas olarak Hakan Fidan'ın ara ara Suriye'yi ziyaret edip toplantılar yapmasının ardından artan saldırılarla kendisini göstermektedir.

Rusya'nın Eyn İsa'daki sessizliğinin sebebi, TC devletinin saldırıları ile QSD'yi, Eyn İsa'dan çekilip Suriye rejimine bırakmaya zorlamaktır. Bu hafta Rusya, Eyn İsa'daki 2 noktası ile Til Temir'deki 1 noktasını boşaltmıştır. Sebep olarak noktalarının etrafından eylemler düzenlendiği ve askerlerinin risk altında olduğu yalanını sunsalar da bu bir blöftür. Ayrıca sonuç olarak noktalarına geri dönmüş durumdadırlar. Aslında “Biz aradan çekiliyoruz. TC devleti gelip işgal ederse biz bir şey yapamayız. Türkler gelmeden burayı rejime teslim edin” baskısı yapmaya devam ediyorlar.

TC, Garê hezimetini örtmek için fırsat kolluyor

Aynı durum Til Temir hattı için de geçerlidir. Ama burada özellikle dikkat çeken nokta, vuruş gücünün Garê yenilgisinden sonra daha da şiddetlenmesidir; özellikle de Til Temir'de. TC devleti bu yenilginin karşılığında bir şey yapmak zorundadır ve bunu er ya da geç yapacaktır. Uygun koşulları yakaladığında işgal saldırısı devam edecektir. Bunun için uygun boş-

luklar beklenmektedir. Zaten bu konuda Almanya ve İngiltere gibi emperyalist ülkelerden gerekli her türlü izni almış durumdadır.

Peki Eyn İsa, Til Temir ve Zirgan neden bu kadar önemli? Eyn İsa, Kobanê üzerinde hakimiyet kurmanın yalnızca bir cephesi ve M4 yolunu Kobanê'ye giden yol üzerinden kesiyor. Bununla birlikte Rakka'ya açılan bir kapı. Eğer Eyn İsa düşerse Rakka'ya kadar çok ciddi direniş alanları yok, ki zaten Rakka R.T.Erdoğan'ın dilinden düşmüyor.

Til Temir hattı da Eyn İsa kadar önemli. Serêkaniyê, Heseke, Qamışlo, Zirgan ve Halep'e giden yolların üzerinde duran bir kasaba. Yani M4 yolu üzerinde hakimiyet kurmak için önemli bir yer. Aynı zamanda Heseke'ye giden yol da buradan geçiyor. Til Temir, diğer kasabalara nazaran çok milliyetli bir yer. Kürt, Arap, Asuri, Süryani ve Ermenilerin yoğunluklu yaşadığı bir kasaba. Diğer bir bölge Zirgan. Til Temir'e 35 km uzaklıktaki bu kasaba, Qamışlo-Til Temir yoluna paralel bir hat tutuyor ve buranın düşmesi Til Temir-Qamışlo yolunun da denetime girmesi anlamına geliyor. TC devleti buralara dair ciddi bir yoğunluk içerisinde.

Tekrar vurgulamak gerekirse, Garê yenilgisi sonrasında özellikle bu alanlarda keşif hareketliliği ile sık sık obüs ve ağır silahlarla saldırılarını artırdı. Şu an dönen pazarlıklara dair ciddi bir çıkarım yapmak çok zor olsa da Eyn İsa'da TC'nin önünü açarken El Bab'da rejimin ciddi bir yığınağı söz konusu.

TC'nin İdlib'de birçok gözlem noktasını boşaltıp başka yere kaydırmasını da belli pazarlıklara dair bir ipucu olarak okumak lazım. Ara ara TC devletinin Minbic üzerindeki saldırılarını da bir refleksi yoklama hareketi olarak görmek gerekir. Şu an belli pazarlıklar dönüyor ve bu pazarlıklara paralel olarak TC devleti, Rojava'da kendisine zafer kazandıracak boşlukları arıyor. Kendisini Eyn İsa'da deniyor, sonuç alamıyor ancak fırsatını bulduğunda işgalini gerçekleştirmek isteyecektir. Ama bu sefer Serêkaniyê'de, Gre Spi'de aldığı sonucu alamayacaktır. Garê zaferinin sadece Garê ile sınırlı kalmadığını görmek gerekir. Bu zafer bütün halka ve güçlere büyük umut olmuştur. Özellikle de Rojava halkına...

Garê Zaferi Faşizme Karşı Hücum Çağrısıdır

HBDH Ortak Komutanlığı Garê'deki TSK saldırılarına ilişkin bir açıklama yaptı. Ortak komutanlık gerilla güçlerinin zafer kazandığını ifade ederek, “Bir kez daha savaşta ve yeniden inşada omuz omuza olduğumuzu dostlarımıza da düşmanlarımıza da ilan ediyoruz.” vurgusunda bulundu.

Yapılan askeri saldırıların hedefine ulaşmadığını kaydeden HBDH Ortak Komutanlığı açıklamasında şunlar ifade edildi:

“Faşist Türk devletinin Garê işgal saldırısı gerillanın büyük direnişiyle bozguna uğradı. 4 gün süren kahramanca direniş sonrasında TSK güçleri geri çekilmek zorunda kaldı. Garê'de mevzi kazanarak, Maxmur, Şengal ve Rojava işgali için burayı bir basamak yapma hedefli stratejik saldırı anlamında olan bu hamle gerillanın direnişiyle boşa çıkarıldı. İşgalciler kendi açıklamalarında da ifade ettikleri gibi uzun zamandır hazırlığını yaptıkları, bütün teknik donanımlarını etkin biçimde kullandıkları bu saldırı amacına ulaşamadı.”

‘Gerillanın iradesi, taktiği ve tekniği karşısında yenildi’

Gerilla güçlerinin büyük bir cesaret ve kahramanlıkla direniş sergilediğinin ifade edildiği açıklama şu sözlerle devam etti:

“NATO üyesi, bölgede tam bir savaş üssü olarak konum almış, endüstrisini savaş araç ve gereçleri imaline endekslemiş, Suriye, Rojava, Libya, Karabağ işgal saldırılarında teknik ve taktik deneyim kazanmış faşist Türk devleti ve onun askeri gücü, gerillanın iradesi, taktiği ve tekniği karşısında yenilmiştir.”

Yapılan açıklama şu sözlerle sonlandırıldı:

“Milislerimizi, kentlerde ve kırlarda üslenmiş gerillalarımızın eylemlerini selamlıyor, büyük bir iradeyle savaşımı büyüten kuvvetlerimizi kutluyoruz. Büyük bir faşist kuşatma altında gerçekleşen gerilla ve milis eylemlerimizin yapıcısı olan kuvvetlerimiz bilmeliler ki bugünden yarıya özgürlük köprüsü inşacılarıdır onlar. Bu tarihi anda ortaya konulan her cürekâr çıkışın anlamı büyüktür. Yoldaşlarımız bunun bilincinde olarak eylemlerini yükseltecek ve yaygınlaştıracaktır.”

Garê Direnişi; Tutmayan Hesaplar ve Sarsılan AKP-MHP İktidarı!

AKP-MHP faşist ittifakının R.T.Erdoğan'ın ağzından "Birçok güzellikleri orada takdim edeceğim"(8 Şubat 2021) sözleriyle, büyük bir beklenti ve hevesle 10 Şubat'ta girişilen ve 14 Şubat'ta sona eren Garê işgal operasyonu, gerek rejim içinde hakim sınıf klikleri arasındaki ilişki gerekse de ezilenler, devrimci-demokratik güçler açısından önemli sonuçları açığa çıkardı.

Her şeyden önce AKP-MHP faşist ittifakının bol müjdelilerle böylesi bir çıkışa neden ihtiyaç duyduğuna, bunun perde arkasına bakmak gerekir. Nihayetinde Garê işgal saldırısı, TC devletinin Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'ne yönelik rutin askeri operasyonlarından farklı bir muhtevaya sahipti. Bu, hem altı ay boyunca yapılan hazırlık boyutuyla, devrimci, demokratik ve yurtsever güçlere yönelik devreye sokulması hedeflenen yeni konsept bakımından hem de devletin çelik çekirdeğinde geleceğe ilişkin öngörülen hedefler bağlamında böyle.

Kaptan köşkünde, dümenin başında AKP-MHP faşist ittifakını görevlendiren Türk hakim sınıfları açısından son bir yılın takvim yapraklarının toplumsal çelişkilerde, gerilimin sürekli bir şekilde arttığı bir dönemi bağrında taşıdığı bir gerçek. Siyasi iktidar, yaşama geçirdiği politikaların pandemiyle birlikte giderek açığa çıkardığı; korkunç yoksulluk, açlık ve sefalet gerçekliği ile karşı karşıya. Salgın bir yandan hemen her alanda kitleler ile sistem arasındaki çelişkileri ısıtan ve geren öte yandan da egemen sınıfların müsebbibi oldukları ağır tabloyu manipüle etmelerine fırsat sunan bir işlev kazanmışken, geline aşamada bunun da giderek işe yaramaz hale dönüştüğü bir süreci yaşıyoruz.

Pandemide işçiler lehine diye sunulan işten çıkarmaların yasaklanmasıyla adeta olağan bir hale dönüşen ücretsiz izne çıkarmalar bunun yetmediği yerde Kod-29 ile işten atmalar artık bir kıyımaya dönüşmüş durumda. Milyonlarca işçinin kısmi çalışma ödeneği ile sefalete mahkum edildiği; salgının arkasına sığınarak her türlü hak arama girişiminin ve sendikalaşma çabasının önüne türlü engellerin çıkarıldığı ve her türlü demokratik talebin polis terörü ile zaptu rapt altına alınmaya çalışıldığı ağır bir sürecin içinden geçiyoruz.

Türk sermayesi "Allahın lütfu" salgını arkasına alarak, işçi ve emekçilere, Kürt ulusuna, Alevilere ve diğer inançlara; kadın ve LGBTİ+lara azgın bir sömürü ve zulüm düzeni dayatıyor. İşçi sınıfı ve

emekçileri, işsizlik, yoksulluk ve sefalet üçgenine mahkum ederek, temel hak ve özgürlükler alanını da faşist terör ile büyük bir kısıp almış durumda. İktidar hemen her alanda yaşama geçirdiği azgın sömürü politikalarını, salgının sunduğu avantajlarla militarist tahakkümü kurmak adına işlevselleştiriyor.

Ne var ki bir türlü istediği sonucu alamıyor. Kadın ve LGBTİ+ların birleşik direnişi tüm kadın düşmanı uygulamalara, homofobik ve transfobik saldırılara rağmen büyük bir ısrarla sürüyor. Kürt halkının ulusal demokratik talepleri, Alevilerin eşit yurttaşlık temelli mücadelesi sürgit devam ediyor. En sarsıcı ve büyük çıkış ise gençlik cephesinden yükseliyor. Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinin kayyum rektöre itirazı kısa sürede gençliğin bir isyanına dönüşüyor.

Garê işgal saldırısı bahsini ettiğimiz bu siyasal panorama içinde yerli yerine oturuyor. Türk hakim sınıflarının içeride ve dışarıda giderek daralan, manevra üretemez hale gelen; siyasal-ekonomik ve ideolojik alanda gittikçe tükenen gerçekliğine bir pansuman/can simidi gerekiyordu. Türk sermayesi her zaman olduğu gibi en çok tıkanıldığı zamanda, kitlelerin yoğun hoşnutsuzluklarının dipte öfkeyi mayaladığı anda, Kürt düşmanlığı ve şovenizm kılıcını devreye soktu. "Teröre karşı savaş", vatan-millet-sakarya edebiyatıyla bilinçler şovenist histeriyle doldurulacak, kitlelerin işsizlik-yoksulluk ve sefalete yönelik tepkisi başka kanallara akıtılacaktı.

Garê işgal operasyonu, AKP-MHP faşist ittifakı için yaratılacak sansasyonel hava ve koparılacak gürültüyle büyük bir siyasi şove çevrilecek buradan yaratılacak rüzgarla zaman kazanılacaktı. Öte yandan

T. Kürdistanı'nda gerillaya karşı askeri anlamda önemli bir üstünlük sağlayan ve kitle hareketinin geri çekilmesiyle ideolojik alanda da bu kazanımını kurumsallaştırmaya çalışan faşist iktidar, Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'nin karargahına saldırarak bunu bir adım ileri taşıyacaktı. Böylece parçalarda elde ettiği kısmi başarıları hareketin karargahında kazanacağı zafere taşıyacak bunu da daha büyük hamleleri geliştirmek için bir manivela olarak kullanacaktı.

Hayaller, Garê'nin düşürülmesi; gerçekler, hezimet ve gerillanın zaferi!

Buradan elde edilecek zaferin yaratacağı motivasyonla devrimci- demokratik ve yurtsever harekete yönelik yeni bir tasfiye konsepti devreye sokulacaktı. Başka bir deyişle, AKP-MHP faşist ittifakı, Garê'ye yönelik işgal operasyonuyla 99'da PKK lideri Abdullah Öcalan'ın yakalanmasıyla yarattığına benzer bir politik iklimi düşlemişti. PKK'nin lider kadrolarından bir veya birkaçının şehit veya tutsak edilmesi planlananlar arasındaydı.

Garê'ye yönelik işgal saldırısının gerek uluslararası boyutu gerekse de askeri açıdan ele alınışı ve kapsamı buna işaret ediyor. Türk devletinin bugüne kadar kullandığı en üstün ve koordineli teknik kapasite ile alana yerleşmek ve hareketin karargahını darmadağın etmek amacıyla Garê'ye gittiği açıktır.

Ancak tüm bu üstünlüğüne karşın Türk devleti, Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi ve HBDH güçlerinin tarihe not düşecek şanlı direnişi karşısında çaresiz kalmış, işgal için geldiği yerden arkasına bile bakmadan kaçmıştır. Ortaya çıkan resim TC devleti açısından neresinden bakılırsa bakılırsa

sın büyük bir hezimet ve yenilgidir. İşgal operasyonunun esir askerleri kurtarmak için yapıldığı iddiası da büyük bir dezanformasyondur. Zira kurtarmaya geldikleri askerlerin üzerine tonlarca kazan bombası atılmıştır. Amaç buyduysa ortada yine de büyük bir hezimet dahası Türk devletinin kendi askerini bile katletmekten çekinmeyen gerçekliği açığa çıkmıştır.

Amacın Garê alanına yerleşerek karargahı imha etmek olduğu açıktır! Ancak bu amaç, gerillanın üstün teknoloji karşısında savaşın andaki durumuna uygun geliştirildiği taktiklerle boşa düşürülmüştür. Açık ki Garê zaferi, AKP-MHP faşist ittifakının, Kürt düşmanlığına ve ağır kayıplarına rağmen diğer sistem partilerini arkasına yedekleyemediği bir süreci beraberinde getirmiştir. Akar ile Soylu'nun CHP'den İYİ Parti'ye kapı kapı gezmesi de bu fiyaskonun üstünü örtmek içindir.

Bugüne kadar aralarında kanlı bıçaklı olsalarda söz konusu Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi ve devrimci-demokratik güçler olduğu anda tek bir çizgide hizaya giren düzen partileri bu defa AKP-MHP ittifakının arkasında hazır ola geçmemiştir. ABD emperyalizminin AKP'nin tüm çağrılarına ve öfkesine rağmen 13 askerin yaşamını yitirmesinden bir taraf olarak TC'yi göstermesi de uluslararası alandan iktidara gelen bir uyarı ve gözdağı olmuştur. İktidar, ekonomik, siyasal ve ideolojik alanda derinleşen çelişkilerle boğulmak üzereyken Kürt düşmanlığı ve şovenizm simidine tutunmuş diğer sistem partilerini de yardıma çağırmıştır. Ne varki ne can simidi onu kurtarmış ne de çağrısına yanıt alabilmiştir.

Birkaç gün içinde 800'ü aşkın HDP'li yurtseverin gözaltına alınması da Garê'de yaşadıkları bozgunun intikamını alma amacı taşımaktadır. Garê zaferi, rejimin üzerinde yükseldiği Kürt düşmanlığına rağmen düzen partilerinin biraraya gelemediği bir tabloyu açığa çıkarmıştır. Başka bir deyişle direniş ve zafer; hakim sınıf klikleri arasındaki çelişkileri derinleştirmiş ve aralarındaki yarılmayı büyüttüştür.

Öte yandan Garê zaferi, dört parça Kürdistan'da Kürt ulusunun, Türkiye coğrafyasında devrimci-demokratik güçlerin mücadele azmini bilemiş, büyük bir moral ve motivasyon kaynağı olmuştur. Türkiye, Türkiye Kürdistanı'nda işçi sınıfı ve emekçilerin; Türk ve Kürt ulusunun; Alevilerin, kadın ve LGBTİ+ların faşizme karşı mücadelesinde yeni bir ilham kaynağı olmuştur!

Pandemi de Durum; Lebalep Kongreler!

Pandemi döneminin iktidarın sınıfsal pozisyonunu açık bir şekilde ortaya çıkarmasında berrak bir tablo ortaya çıkardığını çokça belirtmiştik.

Bu berraklığın bugün açığa çıkan gerçeklerle beraber hiçbir tartışmaya gerek bırakmadığı ortadadır. Sürecin başından itibaren ortaya çıkan ikiyüzlülük artık pervasız bir hal almış, gizlenmeye ihtiyaç duyulmamaktadır. Başta ulaşılamayan ama bazılarının oyun oynadığı test kitleri videolarının yerini bugün lebalep kongre, hınca hınç cenaze, sırası gelmemesine rağmen evinde aşı olanların videoları almıştır.

Kârlarına kâr katanlar ile o şirketlerde pandemi bahanesi ile işten çıkarılanlar yani kalkan olunanla kolonya vaat edilenlerin durumu sürecin özeti olarak karşımıza çıkmaktadır.

TTB; Sağlık Bakanlığı verileri tartışmalıdır!

Türk Tabipler Birliği(TTB) Covid-19 pandemisi 11. Ay Değerlendirme Raporunu yayınladı. Raporda okulların kapalı olmasının çocukların hem beden hem de ruh sağlıklarını olumsuz etkilediğini, gerekli önlemler alınarak okulların açılmasının gerektiği belirtildi. Salgınla mücadelede önemli olanın birinci basamak hizmetlerinin doğru organize edilmesidir tespiti yapılan raporda, “Temel amaç hastalığın yayılmasının önüne geçmektir ve bunun için en etkin yöntem salgının sahada yönetilmesidir.” Aşı tartışmalarına da değinen TTB aşının yeterli dozlarda olmadığını, ne zaman geleceği konusunda yeterli ve açık bir bilgiye sahip olmadıklarını belirtti.

Raporda “Tüm dünyada yaşanan Covid-19 pandemisi, işyeri hekimlerinin çalışma koşullarında sorunları artırmış, gerek sağlık çalışanı sağlığı gerekse işçi sağlığı açısından riskler artmıştır. Toplumun geri kalanının yaşamını sürdürmesi için üretmeye devam etmek zorunda kalan ve aileleri ile birlikte nüfusun büyük bir kesimini oluşturan, potansiyel bulaş kaynağı olabildikleri göz önüne alındığında tüm emekçiler ve çalıştıkları işyerleri en kritik alanlardır.” denildi.

Raporda, Covid-19 salgını başladığından beri, 11 Şubat 2021 tarihine kadar Sağlık Bakanlığı’nın verilerine göre 2.564.427 vaka ve 27.187 Covid-19 kaynaklı ölüm kaydedildiği belirtilmektedir. Aynı zaman da yayınlanan

Kârlarına kâr katanlar ile o şirketlerde pandemi bahanesi ile işten çıkarılanlar yani kalkan olunanla kolonya vaat edilenlerin durumu sürecin özeti olarak karşımıza çıkmaktadır.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) ölüm istatistiklerini inceleyen TTB; 5 yılın ortalaması baz alındığında, 2020 yılında, 1950 ve daha önce doğmuş 70.000’i aşkın kişinin fazladan ölümünden bahsetmektedir. TTB’nin raporunda; “Sadece TÜİK verilerine bakıldığında bile, Sağlık Bakanlığı verilerinin ve sağlık sistemimizin tüm çelişkileriyle tartışmaya açık olduğu, net bir şekilde görülmektedir”, tespiti yapılmaktadır.

Lebalep dolu kongrelerde halk sağlığı hiçe sayıldı!

Pandeminin başından itibaren halk sağlığı hiçe sayılarak binlerce insan alınan-alınmayan önlemlerden kaynaklı yaşamını kaybetti. Pandemi dönemi ni bir başarı hikâyesine dönüştürmeye çalışan iktidar, halktan gerçekleri gizleyerek bunu başarmaya çalışmaktadır. Kendi sorumluluğunu gizleyip ölümlerin artmasını, vaka sayılarının yükselmesini; insanların kişisel olarak pandemi kurallarına uyup uymamasına bağlayarak, tüm sorumluluğu pandemi den en fazla etkilenen insanlara atmak- tan çekinmemektedir. Süreç başından itibaren tam bir ikiyüzlülükle yönetil-

mektedir. Tıklım tıklım otobüslerde işe gitmek zorunda olanlara pandemi kural- ları hatırlatılarak, diğer yandan yasakla- ra rağmen kongrelerde masaların üzer-lerinde eğlenceler yapılabilmektedir. Bir taraftan virüsle mücadelede maske takmayana, sokağa çıkma yasağına uy- mayana para cezası kesilip televizyon- larda reklamı yapılırken, diğer taraftan kapalı salonlarda tıklım tıklım kongre- ler, fiziksel mesafeye dikkat edilmeyen cenaze törenleri gerçekleştirilmektedir.

Halka hiçbir yardımda bulunmayan iktidar vergi borçlarını silmesi gerekir- ken, hafta sonu sokağa çıkma yasağı- dan muaf olan kişilere vergi borcu olup ödemeye gitmek isteyenleri ekleyebil- mektedir.

“İşte şu salonun hali... Bakın bir kongre yapıyoruz, salgının olduğu bir dönemde kongre yapıyoruz ve Rize’de salon lebalep dolu.” R.T. Erdoğan’ın Rize AKP kongresinde salonun dolu ol- masını öven sözleri pandemi sürecinin nasıl yaşandığının göstergesidir. Ken- di çıkarlarına ne uygunsa iktidar onu yapmaktadır. Kongrelerini bir güç gös- terisine dönüştürmek için bütün gücü-

nü kullanmıştır. Bunun yanında iktidar kendi üyelerinin bile yaşamlarını tehli- keye ataktan çekinmemiştir. Kongre yapılan Karadeniz illerinin vakaların en çok arttığı iller olarak kayda geçmesi dikkat çekmiştir. Tabip odalarına göre vaka sayılarının artmasında kongrelerin etkisi olabilir, ancak asıl neden tek ba- şına kongrelerin olmadığını belirtmek- tedirler. Bizimde burada değinmek istediğimiz vakaları kongrelerin arttırdığı meselesi değil, iktidarın yaptığı kong- relerdeki anlayışının pandemi sürecinin gerçekliği olmasıdır.

Size pandemi yok bize mi var!

Kongrelerin doluluğu ile övünenler pan- demi kapsamında aylardır kapalı olan kafe ve restoranların, esnafın durumunu görmezden gelmektedir. Salonlar dolu iken esnafın kepengi kapalıdır. Herkese mesafe diyen Sağlık Bakanı hınca hınç cenazelere katılabilmektedir. Sermaye- ye milyarlarca destek paketleri açıklar- ken insanlar işsizlik ve virüsle baş başa bırakılmıştır.

Lebalep dolu olmakla övünen anla- yış ile ‘kapanan işyeri falan yok’ açık- laması yapan anlayış aynıdır. Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Sicil Gazetesi ve- rilerine göre, 2020 yılında en az 99 bin 588 esnaf, meslekten ve sicilden terkin- i gerçekleştirerek kepenk kapatmak zo- runda kalmıştır. Ticaret Bakanlığı’nın açıkladığı verilerde ise ülke genelinde 30 bin 931 şirket kapanmış. Hane halkı borcu, kredi miktarları ve haciz dosya- ları rekor seviyeler tırmamış durum- da. Ertelenen vergi, kredi ve kira gibi ödemelerin tarihleri gelmiş durumda. Çok sayıda esnaf ertelemeye başvurdu- ğu için eklenen faiz oranlarıyla birlikte daha fazla borç ödemek durumunda ka- lacak.

En küçük hak arama mücadelesi için bir araya gelmeyi pandemi ile mücadele kapsamında yasaklayan iktidar binlerce insanı bir araya getirmekte sorun gör- memektedir. Trabzon’un Akçaabat ilç- sinde gece saatlerinde otoyolun üzerine sandalye koyarak oturma eylemi yapan işyerleri kapalı olan iki esnafın “Kong- reye izin var, mekânları açma yok he mi? Mekânları açmıyorsunuz he mi? Bu insanlar kirayı nasıl ödeyecek? Size pandemi yok, bize pandemi var öyle mi?” sözleri süreci özetlemek için ye- terlidir.

Faşizmin Ev Hapsi Hali

Yerli ve milli küresel izleme cihazlarının imalatıyla verilen ev hapislerinin uygulanması, takip edilmesi de daha gerçekçi bir noktaya taşındı. Türkiye'deki yerel faşizmin, kapitalist düzenden aldığı 'gözetim toplumu'nu yaratmanın da bir parçasıymış gibi duran bu ev hapisleri, Boğaziçi eylemleriyle yeniden gündemimize oturdu. Dönemimizin biraz moda birazda İngilizce'den ithal deyimleriyle "barışçıl" eylemlerimize karşın, anlaşıldığı üzere devlet pek de barışçıl değildi. Güçlü, aya gitme, GAFAM tartışmalarıyla modernize edilmiş şovların ardında sokağın 's'sinden bile titreyen egemenler devrimci muhalefetin hafif hareketlenmesine karşı büyük bir refleks ile saldırı. Hedef göstermeler, kriminalize etme çabaları, tutuklamalar vs. diz boyu...

Tabi tüm bunların hemen ardından devletin yargı sopasıyla gerçekleştirdiği yaygın saldırısı ev hapsine dönelim. Baştan belirtmek gerekirse bu saldırı, faşizmin devrimci özne ve örgütlere karşı yükselttiği saldırganlık politikalarının özellikle yargı eliyle yapılanların küçük bir parçasıdır. Nitekim aynı döneme kısaca bakacak olursak; -birincisi, adli tutukluların infaz hesaplamalarındaki tüm değişiklikler hükümlülerin lehineyken, siyasi tutsakların infaz hesaplamalarındaki tüm değişiklikler ise tutsakların aleyhine yapılmaktadır. -İkincisi son uygulamalardan görüleceği üzere tutsakların infazlarının yakılması yetmiyormuş gibi bir de infaz süreleri hapishanelerin yetkilerine devredilmiş durumda. -Üçüncüsü, hapishanelerdeki tecrit koşullarının artırılması.

Tüm bu saldırıların üzerine getirilen

ev hapsi saldırısı da büyük bir algı yönetimiyle inşa edilmektedir. Ev hapsinde hissettirilmeye çalışılan şey, klasik hapis cezasının yerine verildiğidir; gerçek ise ev hapsinin birkalim tutuklamayı, adli kontrol şartını dahi gerektirmeyen olaylara karşı verilmesidir. Bu ise örneğin, şu şekilde yapılmaktadır: Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na Muhalefet'ten yani 2011'den açılan davalarda savcılıklar büyük ölçüde tutuklamaya sevkle mahkemeye göndermekte, mahkemeler ise -henüz bu gibi dosyalarda tutuklama yapmadığı için- ev hapsi cezası vermektedir. Yani aslında henüz yargılanma aşamasına bile geçilmeden, ceza peşin olarak Sulh Ceza Mahkemeleri'nce verilmektedir. Halbuki bilindiği üzere 2011'in ön gördüğü bir tutsaklık hükmü bulunmamaktadır. Bugün 2011'den verilebilecek üst sınır ceza 2 yıl hapidir. Bu ceza verilse dahi cezanın infaz süresi 1 yılın altına veya 1 yıla denk geleceği için kişiye denetimli serbestlik uygulanmaktadır. Bu da 2 gün açık cezaevinde kalmak, ardından da 1 yıl imza denetimine ve zorunlu bir takım uygulamaya tabi kılınmak anlamına geliyor. Nitekim eğer bugünü konuşacaksak, denetimli serbestlikten yararlananlar pandemi nedeniyle denetime tabi değiller, geçen günler infazdan düşülürken hükümlüler iznini sayılmaktadır.

İşte devlet bugün, erkek şiddetine karşı korunma alan kadınları koruyacağını propaganda ettiği ev hapsi uygulamasını, devrimcilere karşı bu şekilde kullanmaktadır.

Yani özetle devlet, "ceza"larının dozajını devrimciler için toptan artırma yoluna

Ev hapsinde hissettirilmeye çalışılan şey, klasik hapis cezasının yerine verildiğidir; gerçek ise ev hapsinin birkalim tutuklamayı, adli kontrol şartını dahi gerektirmeyen olaylara karşı verilmesidir.

gitmiştir.

Devletin bu saldırılarıyla neleri hedeflediği üç aşağı beş yukarı açık, önemli ve belirleyici olan ise biz devrimcilerin meseleye karşı nasıl bir tutum alacağıdır.

Eğer saldırıyı engelleyecek büyüklükte bir mücadele hattı örülmezse daha yaygın bir uygulama olacağı hatta siyasi nedenler için ev hapsinin, imzanın yerini giderek alacak bir uygulama olacağı açık.

Ev hapsinin normal bir tutsaklık kadar olmasa da toplumdan yalıtıldığı muhakkaktır. Hapishaneler ilk olarak tutsağı toplumdan yalıtıyor ve daha sonra bizzat kendinle ilgili bile yapacağın tasarrufları, inisiyatifi elinden almayı hedefliyor. Ve böylece devlet, hapishaneler vasıtasıyla kişiyi kişiliksizleştirmeye çalışıyor. Bu durum ev hapsi için aynı boyutlarda olmasa da yarı-izolasyon denilebilecek bir saldırı ile kişileri kişiliksizleştirmeye, kendisine ve kendi sorumluluklarına dahi yabancılaştırarak "asalaklaştırmaya" çalışmaktadır. Tabi bunlar sistemin yapmaya çalıştıklarıdır. Bu saldırıların devrimciler üzerinde küçük bir etkisi dahi bulunmamaktadır.

Son dönemde sokak muhalefetinin hareketlenmesine paralel sistemin bu adımları atması tesadüfi değildir. Ev hapsi, halkı sindirme saldırılarının bir parçası olarak topluma verilen açık bir göz dağıdır. Bununla beraber, eylemlere katılımı zayıflatmak, eylemlerin örgütlenmesini zorlaştırmak da bu saldırıların hedeflerindendir.

Bu nedenle uygulama kapsamının yaygınlığı ve bu saldırının giderek artacağına muhakkaklığı devrimci örgütlerin bu saldırıya karşı özel olarak eğilmeleri gerektiğini, örgütsel bir tavır almanın gerekliliğini göstermektedir. Nitekim nasıl bir yol izleneceği de mevcut durumda tartışılmaya başlanmıştır.

Devlet AB'den adalet sistemini güçlendirmek üzere aldığı milyonlarca liralık fonu -bu dönemde AKP'nin temel poli-

tikalarının da bir parçası, betona yatırım olarak hapishane yapmaktır- yeni yeni hapishane inşa etmeye ve ev hapsi gibi yeni saldırı politikalarını hayata geçirebilmek için teknoloji alanına yatırmaktadır.

Ancak, politik insanlar olarak bizler, devrimci üretkenliğimizle devletin her türlü saldırısını boşa çıkartabiliriz. Ve hatta üzerine yeterince yaratıcı düşünebilir ve üretirsek, devletin gücünü, bugünkü saldırganlığını devlete karşı kullanabiliriz. Elbette bu, devletin saldırılarına teslim olarak, saldırılarını görmezden gelerek veya hafife alarak değil bu saldırıyı ciddiye alıp ona yeterince karşı koyarsak, devletin bize karşı her türlü saldırısından, sonuçta devleti zararlı çıkartabiliriz.

Tutsaklıkta ya da ev hapsinde fark etmez, bunlara direnir ve devrimci üretkenlikte ve disiplinde başarılı olursak, devrimci faaliyetin onlarca eksiğini doldurmak için bunları bir fırsata dönüştürebiliriz. Elbette başarımız "oh ev hapsini aldık artık bol vaktimiz var iyice yoğunlaşabileceğiz" düşüncesiyle değil nihai olarak devlete geri adım attıracak bir çalışmayı ortaya koyarak ama o süre zarfında da verimli çalışarak başarıya ulaşabiliriz.

Lenin, Çarlık Rusya'sının devrimciler için vermiş olduğu Sibiry'a sürgün 'cezası'ndan bile yararlanabildiklerini, bu sayede Rusya'daki politik yapıların başka hiçbir yerde olmadığı kadar enternasyonal ilişki kurabildiklerini ve diğer ülke deneyimlerinden başka hiçbir yerde olmadığı kadar faydalanabildiklerini aktarır.

Eğer bizde meseleleri doğru çözümlenebilir, ona karşı akıllıca, kolektif tavır geliştirebilirsek neden olmasın? Devletin kendi gücünü kendini zehirlemesi için bir araca dönüştürebiliriz.

Son kertede, verilen ev hapsi cezalarını tanımama seçeneği bugün önümüzde durmaktadır ve bu saldırıyı daha yaygın kullanacaklarından adımız kadar emin olduğumuz için bu seçeneği etraflıca düşünmemiz gerekmektedir. Birleşik mücadelenin geniş çaplı olanak ve gücüyle buna karşı etkili, çok yönlü ve uzun süreli bir mücadele başlatılabilir.

Devlet; ülkeyi bir hapishaneye çevirdi, şimdi onun için sırada, daha spesifik olarak bütün evleri birer hapishaneye dönüştürmek bulunmaktadır. Ancak bu saldırıyı, öncelikle bizi evde tutsak etmeyle amaçladığı her türden hedefte onu başarısız kılarak etkisizleştirebilir ve devamında etkili ve çok yönlü bir karşı koyuş ile bu saldırıyı toptan ortadan kaldırabiliriz.

Üniversite Dayanışmaları ve “Bundan Sonrası Hepimizde”

Kayyum rektör Melih Bulu’nun atanmasının üzerinden iki ay geçerken Boğaziçi direnişi de ikinci ayını doldurmuş bulunuyor. Direnişin ilk gününden bu yana büyük bir sahiplenme ve saldırı sürecini açıktan yaşadık, yaşıyoruz. Devlet ilk günden bu yana her türlü zor aygıtını kullanarak süreci bastırmak isterken geniş halk kitlelerinin pandemiyle derinleşen öfkesi büyük oranda sokağa yöneldi. Boğaziçi öğrencilerinin çağrısı toplumun tüm kesimlerinde bir yankı yarattı. LGBTİ+’lar, kadınlar, işçiler, liseliler üniversiteliler, işsiz gençler bu çağrıya kulak vererek sosyal medyada, sokakta, evde, işte kayyum rektör Melih Bulu’ya ve AKP-MHP iktidarının faşist politikalarına karşı gelişen direniş etrafında birleşti.

Devlet direnişin ilk gününde bu yana Boğaziçi öğrencisi olmayan öğrencileri hedef olarak dayanışmayı ortadan kaldırmaya yönelirken devam eden saldırılarda bu birlikteliği hedefine oturttu. Bununla paralel gözaltı, tutuklama ve ev hapsleriyle direnişi bastırmaya yöneldi. Ev hapsleri ve tutuklamalarla sokağa çıkmaya yönelik adeta pranga niteliği taşıyan saldırıları devreye sokarak faşizmi tırmandırmaya devam edeceğini ortaya koydu. LGBTİ+’lar hedef alınarak, öğrencilerin ve toplumun dini “hassasiyetleri” kaşınarak direnişi kırmaya yönelirken ortaya koyulan sahiplenme, bu saldırıları büyük oranda boşa çıkardı. 12’inci Cumhurbaşkanlığı’na açık mektup olarak yazılan metnin geniş kesimlerce sahiplenilmesi direnişi farklı noktaya taşıyan pratiklerden birisi oldu. Devletin tüm yalnızlaştırma saldırılarına karşı ortaya konulan sahiplenme öğrenciler açısından umut verici bir tabloyu ortaya çıkardı.

Üniversite dayanışmaları örgütleniyor!

Pandemi sürecinde öne çıkarak yaşamımızda daha fazla yer kaplayan dayanışma kavramı Boğaziçi süreciyle birlikte öğrencilerin hayatına daha fazla dokunan bir noktaya ulaştı. Pandemi sürecinin başında yerellerde örgütlenen dayanışma ağları üniversitelerde bulunmasa da Boğaziçi’ne atanan kayyum rektör Melih Bulu’ya ve gelişen faşist uygulamalara karşı Boğaziçi Dayanışması’nın etkisi dayanışma ağlarının üniversitelerde örgütlenmesi noktasında önemli bir örnek oluşturdu. Pandemi sürecinde önemini daha fazla hissettiğimiz

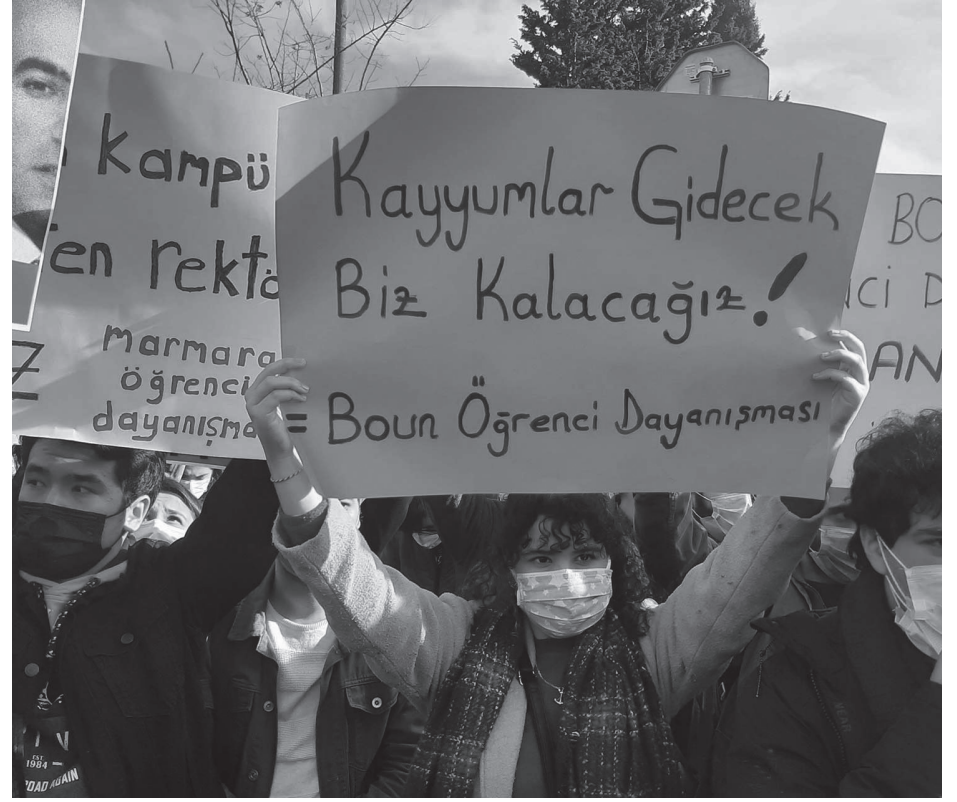
Devlet direnişin ilk gününde bu yana Boğaziçi öğrencisi olmayan öğrencileri hedef olarak dayanışmayı ortadan kaldırmaya yönelirken devam eden saldırılarda bu birlikteliği hedefine oturttu.

dayanışmaların bu örnekle birlikte yirmiden fazla üniversitede örgütlenmeye çalışılması öğrencilerin pandemi sürecinde biriken öfkesini ve Boğaziçi’yle gelişen enerjiyi karşılayabilecek önemli bir araç olarak duruyor. Kayyumlar eliyle öğrencilerin örgütlenme alanlarının büyük oranda önü kesildiği, kulüplerin, toplulukların kapatıldığı ya da yasaklandığı, öğrencilerin sosyalleşme-buluşma mekanlarının polis-ÖGB ablukasına alındığı bir sürecin ardından dayanışmaların öğrencilerin örgütlülüğü noktasında önemli bir yeri buluyor. Dayanışmalar devletin başından bu yana Boğaziçi içine sıkıştırmaya çalıştığı kayyum karşıtlığının diğer üniversitelerde fiili olarak örgütlenebileceği olanağı bulunduruyor. Dayanışmaların kurumsallaşması kritik bir yerde duruyor.

Bundan sonrası hepimizde!

İstanbul’dan, Amed’den, Eskişehir’den, Ankara’dan, Van’dan Denizli’den Adana’dan, İzmir’den daha birçok kentten üniversite dayanışmalarının bir araya gelerek kayyumlara ve tutuklama, ev hapsi saldırılarına karşı “Bundan sonrası hepimizde!” şiarıyla bir kampanya başlatması dayanışmaların örgütlenmesi ve kayyumlara karşı mücadelenin yükseltilmesi açısından önemli bir adım oldu. Boğaziçi direnişinin ilk tutsaklarından Boğaziçi’li öğrencilerinin “bundan sonrası sizde!” mesajı “Bundan Sonrası Hepimizde!” denilerek halka direniş çağrısına dönüştürülmüş oldu. Halk kitlelerinin bulunduğu her alanda bu sürecin içerisinde yer alarak hem öğrencilerin mevcut taleplerini sahiplenmesi hem de kendi taleplerini ifade etmesini hedefleyen dayanışmalar bu süreci en geniş kesimlerle birlikte örgütlemeyi hedefliyor.

Üniversite öğrencilerinin kampanya çerçevesindeki talepleri ise Melih Bulu ve tüm kayyumların istifa etmesi, rektörü

üniversite bileşenlerinin seçmesi, tutuklu ve ev hapsinde bulunan öğrencilerin serbest bırakılması ve üniversite içerisindeki polis-ÖGB ablukasının kaldırılması yönünde. Önümüzdeki süreçte ilişkiye geçilen kesimlerin taleplerinin ayrıca ele alınarak örgütlenmesi çalışmanın önemli bir odağını oluşturuyor. Bu çerçevede ziyaret edilen işçi direnişleri bulunurken önümüzdeki süreçte çerçevenin daha da büyümesi hedefleniyor.

Kampanyanın politik hedefi bizim açımızdan birleşik mücadele tartışmalarımıza paralel olarak farklı dinamiklerden beslenen direnişleri ortaklaştırmak devletin her alanda tırmandırdığı faşizme karşı mücadeleyi geliştirmek açısından önemli bir nitelik barındırıyor. Özelde genç işçilerin, işsiz gençlerin, liselilerin, genç kadınların, LGBTİ+’ların kendi sorunları çerçevesinde kampanyayla ilişkisini kurmak kampanyanın geleceği açısından önemli bir yerde duruyor. Halkın kendi talepleri çerçevesinde kampanyayla buluşabilmesi kampanyanın geleceği açısından önemli bir yerde duruyor.

Bu hedefe paralel olarak devletin son beş yıldır gerçekleştirdiği saldırıların etkisinin bugün daha vahim bir şekilde karşımıza çıktığını-çıkacağını öngörmek gerekiyor. Gençliğin özelde devrimci gençlik örgütlerinin örgütsel olarak dağıtık olduğu göz önünde bulundurulduğunda devletin saldırılarını kısa vadede kam-

panyayı hareketsizleştirmeye çalışacağını görerek adım atmak önemlidir. Bu süreçte kampanyanın hedefine ulaşmasındaki esas noktalardan birisini istikrarlı ve atılgan bir çalışma tarzının inşası oluşturuyor diyebiliriz. Dayanışmaları örgütlerken kampanyayı örgütlemek, kampanyayı örgütlerken örgütlülükleri geliştirilmek birbirini besleyen bir noktada duruyor.

Boğaziçi sürecinin başından bu yana T. Kürdistanı’na atanan kayyumla Boğaziçi’ne atanan kayyum pratiğinin birlikte işlenmesi nasıl ki şovenizme karşı bir gedik açıtsa kampanyaya sadece gençlerin değil toplumun tüm kesimlerinin bulunduğu konumdan dahil edilmesi geliştirici besleyici bir noktadadır. Bu çerçevede bulunduğumuz her alanda “Bundan sonrası hepimizde!” şiarını yükselterek mücadeleyi ve dayanışmayı büyütmek hepimiz açısından önemli bir sorumluluk taşıyor. Bugün kadınların sokaktaki isyanıyla, işçilerin grev çadırlarında yaktıkları ateşle, köylülerin doğası için ortaya koyduğu direnişle, gençlerin işsizliğe geleceksizliğe karşı büyüyen öfkesiyle, inancının özgürlüğünü savunan Alevilerle, Ermenilerle, Kürt ulusunun her alanda yükselttiği haklı ve meşru mücadelesiyle buluşmak; kayyumların gönderilmesi, üniversitelerin özgürleştirilmesi, bilimin üretilmesi, tutuklu ve ev hapsinde bulunan arkadaşlarımızın özgürleşmesi için önemli bir görev olarak duruyor!

Belucistan Halkı Katliamlara Karşı İsyanda, Ayrılığı Daha Fazla Savunuyor

Beluciler yüzyıllardır bu bölgenin sahipleridir ve kendi topraklarında ikinci sınıf vatandaş olarak muamele görmemelidirler.

İran askerinin 22 Şubat Pazartesi günü 37'den fazla Beluc sınır ticareti yapan petrol tüccarını ayırım gözetmeksizin vurması, Belucistan'ın doğusunda ve batısında protestolara ve kınamalara yol açtı. Çeşitli kaynaklar ölümlerin sayısını 15 ila 20 olarak belirtiyor ve diğer bazı bağımsız kaynaklar 35-37 diyor.

The Balochistan Post'ta yer alan haberlere göre, Pazar günü İran güçleri tarafından 37 Beluc petrol tüccarının öldürülmesi Sistan ve Belucistan'da (İran sınırları içerisinde yer alıp İran yönetimi altında bulunan Belucistan bölgesinde) protestoları körükledi. Olay, Belucistan'ın doğusundaki Panjgur ilçesi yakınlarındaki sınırda meydana geldi. Çok sayıda tüccar da yaralandı.

İran güçlerinin acımasız katliamı, protestoları, İran ve Pakistan yönetimleri altında tutulan Belucistan'ın her iki tarafında da öfkeyi ve kınamaları ateşledi. Protestocular birçok şehirde yolları kapattı, İran güçlerinin araçlarını yaktı. Protestocular, Vali'nin Sarawan şehrindeki ofisine de baskın düzenledi. Diğer birçok devlet dairesi de yıkıldı. Güvenlik görevlileri tarafından en az üç protestocu öldürüldü.

Bölgedeki siyasi parti Beluc Ulusal Hareketi (BNM), sınır güçlerinin masum insanlara ateş açmasının açık bir barbarlık olduğunu ve sınırlar arasında bölünmüş bir halkın haklarının ciddi şekilde ihlal edildiğini, ilgili unsurların cezalandırılması gerektiğini söyleyerek eylemi

şiddetle kınadı. BNM sözcüsü, "Yalnızca ekonomik ihtiyaçlar değil, Beluc halkının ilişkileri, sınırın her iki tarafındaki topraklar ve diğer konular da sınır güçlerinin katı önlemlerinden ciddi şekilde etkileniyor" dedi.

Darul Uloom'un başkanı ve Ehl-i Sünnet Sistan'ın imamı Mevlana Abdul Hameed, Altın Lekesi Hattında İran güçleri tarafından petrol tüccarlarının öldürülmesini kınadı ve bu tür önlemlerin kanuna tamamen aykırı olduğunu söyledi. "Maalesef Sistan-Belucistan halkı işsizlik nedeniyle petrol işiyle uğraşıyor. Bu iş suç değil, kaçakçılık kategorisine girmiyor. Binlerce aile evlerini idare etmek için bu işi yapıyor. Güçlerin harekete geçmesi gerekiyorsa, uyuşturucu baronlarına karşı harekete geçmeleri gerekir" diye ekledi.

Önde gelen bir öğrenci örgütü BSO-Azad, Beluci halkından insanların öldürülmesini kınadı ve bunu ulusal bir trajedi olarak nitelendirdi.

Binlerce Beluci tüccarı geçim kaynaklarını "İran-Pakistan" sınırından petrol taşıyarak elde ediyor. Yaygın işsizlik, ekonomik faaliyetlerin sifıra yakın olması, sanayi eksikliği ve özel sektördeki az gelişme ile yüzlerce iyi eğitilmiş Beluc genç ekmeğini kazanmak için sınırda riskli petrol ticaretine başvuruyor.

Beluc petrol tüccarları hem Pakistan hem de İran sınır güvenlik güçleri tarafından sık sık taciz ediliyor. Bildirildiğine göre, sınırdan bir geçiş yolu elde etmek için Pakistan güvenlik güçlerine muazzam

düzeylede haraç ödemek zorunda kalıyorlar. O zaman bile sefaletleri sonlanmıyor, onlarca petrol varili yüklü araçlarına el konuluyor ve ezici bir fidye karşılığında iade ediliyor.

"Bu tür vahşetler uzun yıllardır yaşanıyor"

The Balochistan Post, bu haftaki editöryal köşesini bu katliam ve ardından gelişen protestolar nedeniyle açığa çıkan bölgedeki halkın rahatsızlığına ayırdı. Onu da okurlarımız için çeviriyoruz:

Bol miktarda maden kaynağına sahip Belucistan, onlarca yıldır devam eden kötü yönetim ve baskı nedeniyle sefil bir yoksulluk içinde yatıyor. Bölgedeki toplum işsizlik ve yoksulluk dünyanın en kötülerinden biridir.

Çok kısıtlı istihdam olanakları nedeniyle, çoğu üniversite diplomasına sahip binlerce Beluc genç, Zamyad araçlarında petrol veya dizel "kaçakçılığı" yoluyla geçimlerini sağlamak zorunda kalıyor. Bu, yetkililer için "kaçakçılık" olabilir, ancak ticarete karışanlar için gelir elde edecek tek iş budur.

Petrol, tarihi Belucistan'ı İran ve Pakistan'ın yönettiği bölgeler arasından (Belucistan'ı, Ç.N.) bölen Goldsmid hattı üzerinden taşıyor. Goldsmid hattı, Beluc ayrılıkçıları tarafından sınırın her iki tarafında keyfi bir çizgi olarak görülüyor ve sonuçta ortaya çıkan idari bölünmeyi reddediyorlar.

Bu sınır boyunca birçok ilçede binlerce hane, geçim kaynağı sağlamak için riskli petrol taşımacılığına bağımlı. Bununla birlikte, bu tüccarlar hem İran hem de Pakistan'ın sınır güvenlik güçleri tarafından korkunç bir şekilde muamele görüyor. Güvenlik güçleri para cezası vererek veya tüccarları rüşvet ödemeye zorlayarak önemli ölçüde buna engel olsa-

lar da, bu tüccarlar sürekli olarak vahşetin kurbanıdır.

Böyle bir olay 22 Şubat Pazartesi günü meydana geldi. İran tarafında Haq Abad ile Pakistan tarafında Parom arasında sınırın habersiz kapatılması nedeniyle iki gün boyunca bu tür binlerce tüccar vuruldu. Daha kısa süreli kapanışlar yaygındır, ancak tüccarlar bu sefer tedarikleri bittikten sonra tedirgin oldu. Sınırın İran tarafında küçük bir protesto patlak verdi.

Ancak İran güçleri tarafından çok sert ve sorumsuz bir yaklaşım benimsendi ve protestocu tüccarlara yüzlerce atış yapıldı. Sınırın her iki yakasına ait bir düzineden fazla Beluc hayatını kaybetti ve çok sayıda kişi yaralandı. Bazı kaynaklar kurban sayısının çok daha fazla olduğunu iddia ediyor, ancak İran tarafındaki bilgi kıtlığı nedeniyle bu doğrulanamıyor.

Acımasız saldırı, yolların kapatıldığı ve İran güçlerinin araçlarının yakıldığı birçok şehirde protestoları ateşledi. Protestocular salı günü valinin Sarawan şehrindeki ofisine de baskın düzenlediler. Bazı şehirlerdeki protestolar Çarşamba günü de devam etti. (...)

Son olay münferit bir olay değil, sınır kasabalarında yaşayan Beluc halkı onlarca yıldır bu tür vahşetlerden şikayet ediyor. Her iki tarafa çitlerin döşenmesi ile, aileleri bölerek sevdiklerini görmelerini imkansız hale getirdi. Sınırı geçenler kötü muameleyle maruz kalıyor ve küçük nedenlerle işkenceye maruz kalıyorlar.

Yerel halk, İran sınır güçlerinin Batı Belucistan'ın nüfuslu sınır kasabalarına defalarca ateş ederken, Pakistan güvenlik güçlerinin her gün masum tüccarları ve sürücülerini hedef aldığını iddia ediyor.

Her iki ülkenin güvenlik güçlerinin saldırgan tutumu, bu alanlarda bağımsızlık yanlısı istekleri artırdı. Sınırların her iki tarafındaki birkaç silahlı ve silahsız çıkış, on yıllardır hem İran'dan hem de Pakistan'dan tamamen bağımsız olmayı savunuyor.

Pek çok kuruluş, gerçekleri tespit etmek için bağımsız uluslararası soruşturma organlarının ziyaretlerini talep etti. Kuşkusuz, sınır güvenlik güçlerinin davranışları üzerinde acil bir kontrol ve dengeye ihtiyaç vardır. Beluciler yüzyıllardır bu bölgenin sahipleridir ve kendi topraklarında ikinci sınıf vatandaş olarak muamele görmemelidirler.

PARTİZAN : Dursun Çaktı Yoldaşımızı Kaybetmenin Acısını Yaşıyoruz!

25 Şubat'ta tüm yoldaşlarını, dostlarını, ailesini üzüntüye boğarak yaşamını yitiren Dursun Çaktı için Partizan bir açıklamaya yayımladı.

“Dursun Çaktı yoldaşımızı 25 Şubat 2021 tarihinde kaybettik. Bir süre önce yakalandığı kanser hastalığı tedavisi sü-

rerken, ani ölümü biz Partizancıları ve onu seven tüm dostlarını derin bir acıya boğdu.

Dursun Çaktı yoldaşımız, 01.10.1956 tarihinde Dersim'in Hozat ilçesi Peyik köyünde dünyaya geldi. O da binlerce çocuk gibi Dersim katliamının acı anılarını

dinleyerek büyüdü.” sözlerine yer verilen açıklamada Dursun Çaktı'nın yoksul bir Kürt ailesinin çocuğu olarak bir yandan okula giderken diğer yandan da tatillerde Elazığ'da babasının yanında çalıştığı emekçi bir yaşamı daha çocuk yaşta öğrenmeye başladığı dile getirildi.

ATİK: Dursun Yoldaşımız Mücadelemizde Hep Yanı Başımızda Olacaktır!

ATİK yaptığı bir açıklama ile 25 Şubat'ta yakalandığı hastalığa yenik düşerek yaşamını yitiren Dursun Çaktı'yı andı.

“Ölüm de, doğum gibi yaşamın doğal bir parçası olsa da, doğumlar yaşamın başlangıcı ve müjdesi olarak etrafındakileri sevince boğarken, ölümler; bireyin yaşamının sonu ve sevilen kişi ile fiziki son veda olduğundan kabulü zor olup, etrafındakileri hüzne boğar...” sözlerine yer verilen açıklamada Dursun Çaktı'nın tüm yaşamı boyunca ezilenlerden yana olduğuna dikkat çekildi.

Açıklamada Dursun Çaktı'nın yaşamına ilişkin şu bilgilere yer verildi:

“Dursun yoldaşımız Türkiye'de Göçmenlerin ekonomik, demokratik ve politik ihtiyaçları doğrultusunda, demokrasi mücadelesinde yürütülen çalışmaların hep en önünde yer alanlardan olmuştur.

1983 – 1984 faaliyet döneminde Almanya Türkiye'de İşçiler Federasyonu (ATİF) Yönetim Kurulu'nda yer alan Dursun yoldaşımız, ATİK'in kuruluş sürecine

de aktif katılmıştır. 1990'ların başlarında Avrupa Türkiye'de İşçiler Konfederasyonu'nun Denetim Kurulu'nda yer alan Dursun Yoldaş, sonraki yıllarda da konsey ve denetim kurulu görevlerinde yer aldı. Yaşamı boyunca faşizme karşı mücadeleye eden yoldaşımız, bundan dolayı da 1980'lerin ortalarında Münih Hapishanesi'nde üç ay tutuklu da kaldı. Onun için görevin küçüğü büyüğü yoktu, zaman geldi yönetici pozisyonlarda çalıştı, zaman geldi dernekte çay dağıttı”

Dursun Çaktı için taziye ve tören

Öte yandan ATİK Konseyi adına yapılan duyuruda, Dursun Çaktı için 26 Şubat Cuma ve 27 Şubat Cumartesi günleri saat 13.00 itibarıyla Ulm Tohum Kültür Merkezi'nde (Adres: Tohum Kültür Merkezi; Bleichstr.1, 89073 Ulm) taziye kabulü gerçekleştirileceği, törenin de 1 Mart Pazartesi günü düzenleneceği belirtildi.

Duyuruda pandemi nedeniyle tören için 100 kişiye izin verildiği bunun so-

nucunda törene katılımın da aile ve yakın akrabalar ile sınırlı kalmak zorunda olacağına dikkat çekildi.

ATİK Konseyi taziye ve törene ilişkin şunları kaydetti:

“Bu nedenle tüm yoldaşlarımızdan, dostlarımızdan ricamız, Dursun yoldaşımızı uğurlamak, ailenin acısını paylaşmak için gelmek isteyen herkesi, Cumartesi günü Tohum Kültür Merkezindeki taziye kabulüne bekliyoruz. Bu durumun anlayışla karşılanmasını önemle rica ediyoruz.”

Açıklamada Dursun Çaktı'nın yaşamına ilişkin şu bilgiler paylaşıldı:

“Dursun yoldaşımız 1972 yılında Almanya'ya geldi. Ulm şehrine yerleşti. Burada çeşitli fabrikalarda çalıştı. Genç yaşta devrimci düşüncelerle tanıştı. Sosyal faaliyetlere ilgisi giderek artan yoldaşımız bir grup ilerici ve devrimci arkadaşıyla birlikte Ulm Halk Ocağı'nın kurucuları içinde yer aldı. 1977 yılında ATİF'le tanıştıktan sonra Ulm Halk Ocağı, ATİF üyesi yapıldı. Ulm Halk Ocağı'nın ATİF'e üye yapılmasında Dursun yoldaşımızın emeği büyük olmuştur.

Dursun yoldaş 1980 öncesi Partizan'la tanıştı. Kaypakkaya yoldaşın düşüncelerini kendisine her zaman rehber aldı...Dursun yoldaş, kendisini geliştirmede kolektif ve bireysel çalışmaya her zaman önem verdi. Okuyan, araştıran, sorgulayan biri olarak çevresindeki birçok gencin devrimci olmasında büyük emeği oldu. Dursun yoldaş gelişmeye açık, görev almada çekinmeyen, fedakar, paylaşımcı biri olarak her zaman örnekti. Bölge komitelerinde aldığı görev ve Ulm alanında yüklendiği sorumlulukla Partizan faaliyetinin Güney bölgesinde gelişmesinde onun emeği büyük olmuştur. Dursun yoldaş bir kitle insanıydı. Bulunduğu Ulm alanında kitlelerin doğal önderi idi. Sözü dinlenen, ciddiye alınan biri olarak, nerede bir sorun varsa, insanlar çözümü yoldaşımıza başvurmada bulmuşlardır. Tüm devrimcilerin Dursun abisi olarak, sevilen ve saygı duyulan bir Partizancı oldu. Pandemiden dolayı onu son yolculuğuna kitlesel uğurlamıyoruz. Bu, acımızı daha da büyütüyor. Pandeminin sona erdiği bir tarihte, Dursun yoldaşın anısını yaşatmak için ona yakışır bir şekilde özel bir anma töreni düzenleyeceğiz.”

Hanau Katliamı Birçok Kentde Protesto Edildi

Düsseldorf: Saat 17-30'da, Oberbilk'te başlayan eylem Düsseldorf Stellt Sich Quer, ATİK, SYM, YDG, Göçmenler Merkezi, Düsseldorf DKTM gibi anti faşist kurumlar katıldı.

Coşkulu geçen eylem sloganlar eşliğinde sonlandırıldı.

Nürnberg: DİDF gençlik örgütünün, çeşitli alman gençlik gruplarının ve sendikaların birlikte organize etkinliğe bin civarında kitle katıldı. Nürnberg Demokratik Güç Birliği'nin (AGİF, ATİK, KCDK-E, BİR-KAR, SYKP) de katılım çağrısı yaptığı mitinge Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan taraftarları da katılarak destek

verdi. Alman halkının ve özellikle gençlerin yoğun katılımı faşizme ve ırkçılığa karşı mücadelenin omuz omuza verileceği mesajını verdi. Sık sık “Yaşasın Enternasyonal Dayanışma” sloganları atıldı.

Hannover'de YDG'nin de aralarında olduğu antifaşist kurumların çağrısı ile saat 16:30 Halim-Dener-Platz'da toplandı.

Burada Hanau'da katledilenler anısına saygı duruşunun ardından YDG ve anti-faşist kurumlarca çeşitli konuşmalar yapıldı. Konuşmalar sonrasında yoğun gençlerden oluşan antifaşist kitle Steintor Platz'a uzun bir yürüyüş yaptı. Steintor

Platz'da aralarında YDG, DİDF-Jugend, Linksjugend Solid, SDAJ, IGM-Jugend, Grüne Jugend, Die Linke-SDS olduğu kurumlarda miting yapıldı.

Hildesheim'da ATİF'in de içinde bulunduğu bir çok kurum bir anma gerçekleştirdi. Konuşmalar yapıldığı ve sık sık sloganların atıldığı anmaya üç yüzü aşkın kişi katıldı.

Duisburg: Göçmenlerin yoğun olarak yaşadığı Marxloh semtinde saat 18'00 da başlayan eylem katılımın yoğun olduğu gözlemlendi. Eylemde sık sık faşizm ve ırkçılığa karşı sloganlar atılırken çeşitli yerli ve göçmen örgütlerin açıklamaları da okundu.

ATİF, YENİ KADIN, YDG, Migran-tifa, Duisburg DKTM, Duisburg Stellt Sich Quer, AGİF, Die Linke ve DİDF aktivistleri de katıldı. August-Bebel Platz'da

başlanan yürüyüş Hamborn Altmark'ta bir miting düzenlendikten sonra sonlandırıldı.

Frankfurt şehrinde 18 Şubat perşembe akşamı kitlesel bir eylem gerçekleşti. ATİF (Almanya Türkiye'de İşçiler Federasyonu), Yeni Kadın ve YDG'nin (Yeni Demokratik Gençlik) de örgütleyicisi olduğu eylem, Frankfurt ana garında yüksek bir katılım ile ses getirdi.

Açılış konuşmasının ardından birçok göçmenin yaşadığı Gallus'a doğru hareket edildi. Gallus'ta bulunan eski Jobcenter (iş ve işçi bulma kurumu) ve yeni Yabancılar Dairesinin önünde duruldu. Jobcenter'dan Auschwitz davalarının görüldüğü Haus Gallus'a yürüdü. Ulusal Sosyalizme karşı önemli bir simge olarak görülen Haus Gallus'ta Eylül 1985'te yaşanan polis şiddetini kınayan bir konuşma gerçekleşti.

PUSULA

DAHA FAZLA İNİSİYATİF, DAHA FAZLA SORUMLULUK

“Doğru bir politik çizgiye sahip olmanın” başarı için ilk kural olduğu konusunda herkes hemfikir. Ama bunun tek başına yeterli olmadığı tecrübelerle ortadadır. Çünkü doğru kararlar almak, doğru şeyler söylemek ancak pratikle birlikte anlam kazanır. Pratik sadece bir düşünce-nin test edilme alanı değildir. Aynı zamanda yetkinleşme, ideolojik planda derinleşme, siyasal alanda gelişme ve örgütlenme konusunda tecrübe edinme alanıdır.

Bu pratik süreç, karara dönüşen politikaları özümseyen ve yaratıcı bir tarzda hayata geçirme iradesine sahip olan öznelerin varlığını zorunlu kılıyor. Bunların olmadığı yerde tüm kararlar kağıt sayfalarında, söylemler, masa başlarında kalmaya mahkumdur. Söz gelimi, AKP iktidarına karşı direnmekten, mücadele etmekten başka bir yol olmadığı konusunda tüm ilerici ve devrimci güçlerin asgari düzeyde bir düşünsel ortaklığı söz konusudur. Nitekim başta gençlik olmak üzere mücadelenin birçok alanında oluşan birleşik devrimci mücadele platformları da bu anlayışın ürünüdür. Mevcut koşulların dayattığı bir zorunluluktur. Ya da diğer bir anlatımla koşullara uygun olarak anın görevlerini doğru belirleme tutumudur.

Elbette ki bu noktada birçok eksiklik üzerinde durulabilir. Ama asıl üzerinde durulması gereken konu bu politikaları uygulamakla görevli olan özne güçlerin nitel ve nicel sayısıdır. Bugün tartışmasız olarak işçi sınıfının, kadınların, gençliğin haksızlıklara, hukuksuzluklara, sömürüye karşı dipten gelen uğultularına kulak kabartacak ve bu öfkelerini sokak hareketine dönüştürecek kadro ve militanların varlığına ihtiyaç vardır. Bu öznelerden yoksun olduğunda mevcut fırsatları değerlendirmek olası değildir. Dahası

bu zayıflık karar alıcıları da olumsuz etkiler. Ne yazık ki, devrimci ve sosyalist hareket dikkat çektiğimiz bu noktalarda ciddi yetersizliklerle yüz yüzedir. Elbette ki zayıflık devrimci hareketin sınıf savaşımı içindeki düzeyine de ayna tutmaktadır. Çünkü güçlü kadrolar, devrimci bir pratik içinde ortaya çıkar. Onları güçlü kılan ideolojik ve teorik donanımlarıdır. Kitle hareketi içinde veya mücadelenin diğer alanlarında aldıkları sorumluluklardır ve bu sorumluluklarına uygun olarak sergiledikleri dirayetli tutumdur. Yani bu güçlülük, teori ile pratiğin diyalektik bütünlüğü içinde açığa çıkar. Dolayısıyla kitle çalışmasında işçi ve emekçilerin emek ve özgürlük mücadelesi içinde geri ve zayıf bir duruş sergileyen devrimci hareketin kadro ve militan sorunu yaşaması kaçınılmazdır. Bu nedenle ilk yoğunlaşmamız ve aşmamız gereken nokta tam da burasıdır.

Bunun ilk adımı öncelikle mevcut olan kadro ve militanların yeni duruma uygun olarak bir pozisyon almalarıdır. Yani, değiştirmek için değişmek, söylemlerine anlam kazandırmak için canla başla devrimci pratiğe yönelmek. Diğer bir ifadeyle hem koşmak hem de koşturtmak. Koşturtmadan kastımız bu faşist düzene karşı mücadele etmek isteyen işçi, öğrenci, kadın vb. tüm ezilen güçlerin en diri, en canlı olan bireylerini kazanmaya çalışmak ve kazanılan her bireye sorumluluk vermekten asla çekinmemek. Yeni kadrolar, yeni militanlar bu politikayla açığa çıkar. İşçi sınıfı, kadın, gençlik alanlarında lokal düzeyde de olsa, sisteme karşı öfkelerin eyleme dönüştüğü böylesi bir süreçte partili öznelerin hızlıca harekete geçmesi ve nokta ilişkilere yönelerek hedefli, planlı bir çalışma içine girmesi gerekir. Hedefli olmayan, anın göreviyle

sınırlı kalan sıradan yaklaşımlarla canlı ve diri olan güçlerle doğru bir tarzda ilişki kurulamaz. Devrimci mücadeleye yön verecek kadro ve militanlar yaratılamaz.

Yeni diri ve dirayetli güçler, mevcut militan gücünde var olan geriliklerin, militan duruştaki zayıflıkların aşılmasına da olumlu katkı sunacaktır. Dürüst ve samimi bir yaklaşımın olduğu her yerde yeni ve doğru fikirlere açık olmak, dinleme, öğrenme eylemine sadık kalmak pekala mümkündür. Bilimsel bir yaklaşım, bilimsel bir tutum bu davranışı zorunlu kılar. Bu davranışı içselleştiren özneler kendi çalışmalarına karşı da özeleştirel bir tutum sergilerler. Hatalarına karşı açık ve dürüstçe bir tutum takınan özneler görev ve sorumluluklarına uygun devrimci bir pratik sergiler. Yani bu yönlü çabaları güven verici, söylemleri de ikna edici olur.

Hiç kuşkusuz zorluklar sınıf savaşımının doğasında vardır. Bazı tarihi süreçlerde ise bu zorluklar katlanarak artar. Bugün de böylesi bir süreçten geçiyoruz saptaması abartılı bir durum tespiti olmasa gerek. Bunun böyle olması devrimci özneleri var olan zorlukları abartma, sorumluluklardan kaçma tutumlarına asla haklılık kazandırmaz. Bilakis faşist saldırganlığa karşı ortak bir mevzide, birleşik mücadele temelinde daha kararlı ve cesaretli bir tutum almalarını zorunlu kılar. Mücadelenin farklı cephelerinde sergilenen her cesurca tutum yeni cesurca tutumlara umut olur. Bu umutları büyütmek için çabalamalıyız. Elbette ki asıl olan kolektif duruştur. Ama bu kolektif duruş içinde tek tek bireylerin özverili, fedakarca çabaları oldukça önemlidir. Halka, devrime hizmet etmekte eşitlik olmaz. Kişisel kaygılara düşülmez. Sadece ve sadece görevlere odaklanılır.

KAVGADA
ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Binali Yiğit

Binali Yiğit Proletarya Partisi’nin düşünceleriyle çalışmak için gittiği Almanya’da tanıştı. Yiğit, Almanya’da ATİF’in kuruluşunda da etkin bir rol oynayarak birçok eylemde rol aldı. Binali Yıldırım Almanya’dan dönerken 12 Mart 1979’da Şereflikoçhisar yakınlarında geçirdiği trafik kazasında ölümsüzleşti.

Hasan Gazioğlu

Kasım 1980’de Necdet Oynargül’ün katledilmesi-nin ardından yapılan operasyonlarda gözaltına alınan Hasan Gazioğlu, 1981’in Mart ayında İstanbul Bakırköy Emniyeti’nde işkencede katledildi.

Niyazi Gündoğdu

1956 yılında Sivas’ın Hafik ilçesinde dünyaya gelen Niyazi Gündoğdu, İstanbul’da Proletarya Partisi saflarında mücadele yürüttü. 1977 yılında faaliyet yürüttüğü Okmeydanı Kültür ve Dayanışma Derneği (Ok-Der)’nin basılmasıyla tutuklandı. Serbest bırakıldıktan sonra zorunlu askerliğe götürülen Gündoğdu, daha sonra memleketine döndü. Burada 16 Mart 1983 tarihinde tekrar gözaltına alınarak bir gün sonra işkencede katledildi. Gündoğdu katledildiğinde Proletarya Partisi üyesiydi.

Kenan Demir

Parti ileri militanı olan Kenan Demir, 2 Mart 1970 yılında Erzincan’da doğdu. İlk öğrenimini köyünde tamamladıktan sonra 1984 yılında ailesiyle birlikte İsviçre’ye yerleşti. Buradaki kısa öğrenim hayatının ardından hemen çalışma yaşamına atıldı. 1989 yılında örgütlendi. İlk dönemler sadece taraftar düzeyinde sürdürdüğü faaliyetini 1994 yılında daha bilinçli bir mücadeleye dönüştürdü. İsviçre’nin Basel kentinde faaliyet yürüten Kenan Demir, çalışkanlığı, dürüstlüğü ve düzenin kendisine sunduğu imkanlara karşı verdiği amansız mücadelesi ile öne çıkıyordu. 5 Mart 1998 tarihinde İsviçre’de görev için gittiği bir alanda karşı devrimci bir çetenin silahlı saldırısı sonucu ölümsüzleşti.

BAĞDERESİ ŞEHİTLERİ

Proletarya Partisi önderliğinde savaşan Halk Ordusu’nun gerillası, 8 Mart 1999 tarihinde Tokat merkeze bağlı Bağderesi (Çöreğibüyük) köyünde TC ordusunun attığı genel pusunun yanı sıra köyün çeşitli evlerine attığı hücre pususu sonucu çıkan ve yarım saat süren çatışmada savaşıarak şehit düştü. Parti Üyesi ve Halk Ordusu komutanlarından Ayfer Celep (Emine), Parti ileri militanı, Halk Ordusu savaşçısı Münire Sağdıç (Meral), Parti militanı, Halk Ordusu savaşçısı Kemal Tutuş (Polat) emekçi kadınların da kurtuluşunu hedefleyen savaştaki yerleri ve bu uğurda şehit düşüşleriyle, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü daha bir anlamlı kıldılar.

SÖYLEŞİ | “Devrim Hedefi Olanların Halk Saflarındaki Dinamiklerle Sıkı Bir Şekilde Birleşmesi Zorunluluktur!”

Komünistlerin birleşik mücadeleye, ittifaklara ve eylem birliklerine bakışına ilişkin konuşan Özgür Aren, “halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde ve dahası demokratik hak ve özgürlüklerin sınırlarının genişletilmesinde samimi olan herkes aynı yöne doğru yürüten güçlerle daha kuvvetli ve düzenli bir yürüyüş kolu oluşturmak zorundadır.” dedi.

İttifaklar, eylem birlikleri, halkın birleşik cephesi, HBDH ve pekçok konuda soruları yanıtlayan TKP-ML MK SB Üyesi Özgür Aren, **tkpml.com’da** “Devrim Hedefi Olanların Halk Saflarındaki Dinamiklerle Sıkı Bir Şekilde Birleşmesi; Düşman Saflarındaki Gelişmeleri Doğru Ele Alması Zorunluluktur!” başlıklı söyleşide sürece dair konuştu.

Kimi soru ve cevaplarının bir kısmı burada aktarılan söyleşi Özgürgelecek23.net’te 3 bölüm halinde yayınladı.

– *Eylem Birliklerine bakışınız genel olarak nedir?*

“Partimiz, eylem birliklerine yaklaşımını şu ilkeler temelinde somutlamış durumdadır; “Birincisi, eylem birliği taktiğini kesinlikle komünistlerin birliğini sağlayacak bir temel olarak görmüyoruz.

İkincisi, halkın birleşik cephesinin inşası meselesi ile eylem birliği taktiklerini birbirinden kalın çizgilerle ayırıyoruz. ... Sınıfsal ittifak, kalıcı, programa bağlı bir işbirliğidir. Eylem birlikleri ise somut siyasi kampanyaların yürütülmesinde izleyeceğimiz bir taktiktir.

Üçüncüsü, bugünkü şartlarda, çeşitli somut siyasi hedeflerde, Demokratik Halk Devrimi’nin gerçekleştirilmesine hizmet edici ortak mücadele platformları tespit edilip uygulanması şeklinde eylem birlikleri gerçekleştirilebilir ve gerçekleştirilmelidir.”

Görüleceği üzere burada altı çizilen eylem birlikleri kısaca “somut siyasi kampanyaların yürütülmesinde izleyeceğimiz, somut hedefler içeren halk saflarındaki siyasetlerin birlikteliği” olarak tanımlanmaktadır. Önemli bir diğer nokta olarak da çalışma tarzına vurgu yapılmaktadır; “...Dördüncüsü bu temelde bir eylem birliğinin gerçekleşebilmesi için, halk saflarındaki siyasetlerin kendi aralarında halk demokrasisini uygulamaları, ‘propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik’ ilkesini kayıtsız şartsız kabul etmeleri gereklidir. Eylem birliğinde en başta gelen temel ilke budur. Bu ilkenin iki yönünden

anlaşılması gereken nedir?

Her şeyden önce eylem birliğinin olduğu platforma sadık kalmak, bu platformda belirlenen ve verilmek istenen mesajların yığınlara ulaşip, malolmasını sağlamak ve kitleleri bu hedefler için harekete geçirmek. Bu, eylemin birlik yönünü oluşturur. Eylemin serbestlik yönünü ise eylemin hazırlanması çalışmalarında yürütülecek ajitasyon, propaganda, siyasetler arası ideolojik mücadele, her siyasetin kendi çizgisini kitlelere kavratmaya yönelik çalışması, eleştiri-özeleştiri, kısacası eylem öncesi, esnası ve sonrası yapılacak bu tür faaliyetler oluşturur.

– *Bir de Halkın Birleşik Cephesi tartışması var...*

– Evet, yukarıda kısaca özetlediğimiz eylem birlikleri ve de ittifakları ele alırken hatalı anlayışlardan birisi, eylem birliği ve ittifak politikasının direkt Halkın Birleşik Cephesi şeklinde kavranmasıdır. Örneğin HBDH, kendisini bir eylem birliği/ittifak olarak deklare etmesine karşın, içerik tartışmasından kaynaklı bir cephe olduğunu ileri sürülerek devrimci hareket saflarında da bizim saflarımızda da tartışmalar yapılmıştır.

Yukarıda da değindiğimiz gibi eylem birlikleri (EB), ittifaklar ile Halkın Birleşik Cephesi (HBC) kalın çizgilerle birbirinden ayrılarak ele alınmalıdır. Halkın Birleşik Cephesi’nin “özel bir ittifak” olmasının yanında başından sonuna kadar bir mücadele ve savaş sürecinden bahsettiğimiz unutulmamalıdır. Ancak bunun yanında HBC’yi olağan bir EB ya da ittifak olarak ele almak yanlıştır.

Bilindiği gibi halk, çıkarları düzenle çelişen, devrim taraftarı farklı sınıf ve tabakalardan oluşmuştur. Objektif olarak her sınıf kendi çıkarları doğrultusunda hareket gösterir. Farklı halk kesimleri bir dizi ortak mücadeleden geçmeden birbirlerine sağlam bir güven besleyemezler; sağlam ve en sürekli dostluk, somut bir dizi ortak mücadele deneyimlerine dayanan dostluktur. Bu ortak mücadele beraberinde ortak eylemleri, birlikte mücadeleyi getirir. Bütün bunlar Halkın Birleşik Cephe örgütlenmesi öncesindeki savaşın doğal seyri içinde gerçekleşir.

HBC siyaseti Marksist-Leninist-Maoist bir siyasettir; işçi-köylü temel ittifakının üzerinde yükselir ve özünde, ulusal burjuvazinin (ve ezilen ulus burjuvazisinin) ikili niteliğini dikkate alarak devrim saflarında

yer almasını sağlama politikasının somut ifadesidir. Komünistlerin ve onların önderliğinde işçi sınıfının birliğinin sağlanması ise işçi-köylü temel ittifakının kurulması ve giderek HBC’nin gerçekleştirilmesi için gerekli bir ön adım olarak ortaya çıkar.

– *HBDH’ye gelirse...*

– HBDH tam da yukarıda sıraladıkları-mız üzerinden önem kazanmaktadır devrimci komünistler açısından. Ve tam da bu sebeplerle taktik sürece hizmet eden dönemsel politikanın –toplumda bulunan çelişkilerin seyrine bağlı olarak şekillenmesi gerektiğindendir ki-, Kürt sorununu önde tutan bir yaklaşımla geliştirilmesi ve bunun somut ifadesi olan HBDH’yi örgütlemesi ve her alanda güçlendirmesi zorunludur.

Kürt ulusal sorunu ve HBDH’yi öncelemek, tıpkı başka politik süreçlerde olduğu gibi, geniş yığınların kendi özgül ağırlıkları bağlamında yaşanan çelişki ve çatışmaların ihmal edilmesini doğuran, bu yönde faaliyet yürütülmesini yadsıyan bir sonuç yaratmaz, yaratmamalıdır. Birbirinin karşısına koymanın asla gerekmediği koşullarda, birbirinden kopuk ele almak da bir o kadar yanlıştır. Bu kopukluğa izin verilmediği durumda da çelişkilerin toplamı olarak görüntü veren tablodaki kesişme, toplanma ve odaklanma noktalarını doğru tespit etmek gerekir.

Faşist rejimin Kürt hareketinin mücadelesini bir “beka sorunu” olarak gördüğü koşullarda, bu mücadeleyle ilişkilennemek, ortak bir mücadele zemininde buluşmamak tarihsel bir hatadır. Bu açıdan HBDH, Türkiye devrimi açısından önemli bir olanak ve mücadele aracı olarak görülmelidir.

– *Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi’yle ilişkilennemeyi hareketin “reformist ve tasfiyeci” olmasına bağlayan anlayışlar var... Bu tür değerlendirmelerin ortaklaşmada etkisi nedir?*

– Ulusal Hareketin bırakalım devrimci olmasını reformist bir çizgi izlemesi halinde dahi onunla ittifak politikası –koşullara bağlı olarak– gerçekleştirilebilir. Hareket –hangi hareket olursa olsun– reformistleştiği oranda somut koşullardan hareketle bir değerlendirme yapılmalıdır.

Evet, günümüzde Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi’yle ilişkilennemeyi, onunla ortak zeminlerde bir ittifak içine girmeyi, hareketin “reformist ve tasfiyeci” olmasına bağlayan anlayışlar vardır. Sosyal şoven kimi anlayışların Kürt hareketini

“milliyetçilik” ve “emperyalizmle işbirliği” gibi değerlendirmelerinin dışında, bu türden yaklaşımlara verilecek cevap –yukarıda Komintern’in de açıklıkla ifade ettiği üzere– Kürt Hareketi’nin devrimci ve komünist harekete yaklaşımında görülebilir. Her şey bir yana Rojava Devrimi pratiği ortadadır.

– *O zaman, sizin için uygunsa, konuyla da ilgisi bağlamında partinizin ulusal sorun konusundaki görüşlerinden de kısaca bahsedelim mi?*

– Partimiz, ulusal sorun dahil her türlü sorunu devrim perspektifi içerisinde ele almaktadır. Emperyalizm ve proleter devrimler çağında, ulusal sorun dahil her türlü sorunun gerçek ve nihai çözümü, proletarya önderliğinde olacaktır. Proletaryanın önderlik etmediği çözümler, geçici kalmaya mahkumdur ve de yeni anlaşmazlıkların tohumlarını içlerinde barındırırlar. Bu nedenle, yarı-sömürge ve sömürgelerde ulusal sorunlar da dahil, demokrasi sorunlarının çözüme kavuşturulması proletaryanın görevleri arasındadır.

...

Burada bizim açımızdan belirleyici olan, ulusal sorun bağlamında Ulusal Hareketin değil devrimci komünistlerin ne yaptığıdır.

Bu açıdan baktığımızda Kaypak-kaya’nın açık ve net ifade ettiği görev, coğrafyamızda hayata geçirilememiş, proletarya ve onun öncüsü sürece yanıt olamamıştır. Bu durum, Kürt ulusunun kendi önderliğini yaratarak ulusal özgürlük mücadelesi yürütmesini doğurmuştur. Geline aşamada sadece T. Kürdistanı’nda değil dört parçada örgütlenen ve mücadele eden bir ulusal özgürlük hareketi ortaya çıkmış ve süreç içinde savaşla birlikte TC rejimini her alanda zorlayan, sıkıştıran bir muhtevaya bürünmüştür.

Teknolojik Kapitalizm ve Küresel Etkileri (2)

Bu makalenin birinci bölümünde tarihte ve toplumlarda teknolojik devrimin/hareketin/gelişimin genel önemi yanında, önemli bir sermaye birikim aracı olarak, kapitalist üretim ilişkisi bazında yeni tekniklerin genel önemine değinilmişti. Makalenin bu bölümünde ise, yeni teknolojik atılımların ve aktarımların neden yapıldığını, bu aktarımın üretim ilişkileri üzerinden toplumsal ilişkileri nasıl değiştirdiğini irdeleyelim.

Eski Kapitalist Üretim İlişkilerine Yeni Teknoloji Aktarımının Nedenleri ve Sonuçları

Rekabet gücünü sürekli yüksek tutma peşinde koşan tipik bir kapitalist açısından, yeni teknolojinin üretim sürecine zorunlu aktarımının temel nedenlerinin başında her şeyden önce pazar rekabetinde üstün gelmek ve aslında 'ortalama kar oranlarının düşme eğilimi' yasasını aşma istenci gelmektedir. Ortalama kar oranlarının düşme eğilimi yasası Karl Marx'ın dahice tespit ettiği gibi; kapitalizmin asla aşamadığı, aşamayacağı yapısal bir sorundur. Öyle ki bu yasa, kapitalizmin bütün çevrimsel, döngüsel veya kronik krizlerinin ve küresel buhranlarının da en temel nedenidir.

Yine bu yasa her kapitalist krizde sadece çökenlerin değil, tam tersine krizleri fırsata çevirerek palazlananların başına bela olmaktadır. Güya kapitalistlere ve onların ideologlarına göre; en yeni teknolojiler sayesinde en randımanlı üretim ve pazarlama kapasitesine erişmek, orta-

lama kar oranlarının düşme eğilimini ortadan kaldıracaktır! Ancak nafile, pratikte hiç de ortadan kalkmayan bu yasa, emek üretkenliğinin en yüksek seviyelere çıkarılması sayesinde dahi, yeniden işlemektedir. Çünkü her yeni teknolojinin, başka kapitalistlerinde onu kullanması sonucu, bir sınırı etki gücü ve sınırı vardır. Yani yeni teknolojiler, elbet birilerinin üretim ve tüketim piyasalarında rekabet ve hakimiyet gücünü artırırken, aynı zamanda sistemsel çözümsüzlükleri ve çöküntüleri de hiç olmadığı kadar hızlandırmaktadır. İşçi ücretlerinin, daha doğrusu emek değerinin yeniden üretilme fiyatının, yani iş- emek- çalışma ücretlerinin genel yükselişini engellemek ve azami kar hırsını dindirmek adına, üretim sürecine, sürekli yeni ve daha randımanlı, üretim teknikleri aktarılır. Emeğin kendini yeniden üretim fiyatları dikkat edilirse son yıllarda en son teknolojilerle eş güdümlü düşürülmektedir.

En son teknolojik üretim alanında konumlanmış en vasıflı üretken işçiler hariç, (ki onlar bile uzun vadede robotlaşma yüzünden işsizlik tehlikesine maruzdur) genel çalışanların emek değeri veya çalışma ücretleri yirmi yıl öncesinden çok daha düşüktür. Yeni teknolojilerin üretim sürecine aktarımı sayesinde emek değerine veya emek ücretine yönelik bu baskılanma, üretim ilişkisini nispeten değiştirmekte, verili üretim ilişkisi içindeki güç odaklarının daha sık oranda rekabet baskısıyla yıkılmalarına, pazar ve piyasalardaki

masyon dahilindeki toplumsal bölüşüm adaletsizliğini, bilinçsiz ve aşırı tüketimi nasıl etkilediğini de incelemek gereklidir.

Yeni teknolojinin multible (çok yönlü) kronik krizleri tetiklemesi ve değişim etkisi:

Tarihte teknolojik gelişmelerin temel toplumsal dinamiğini her zaman üretim ilişkileri oluşturmuştur. Kapitalizm koşullarında bu daha fazla böyledir. Genel toplumsal üretim ilişkisi ile teknoloji aktarımı arasındaki diyalektik nedensellik, ayrıca bütün toplumlara çok yönlü etkileşimlerde bulunmuştur. Kapitalist üretim ilişkisi ile yeni teknolojik aktarım arasındaki ilişki de aynı şekilde çok yönlü bir karaktere sahiptir. Yani birbirini daha fazla koşullandırma etkileme yoluyla karşılıklı değişime maruz kalmaktalar. Günümüz kapitalist emperyalizmi, bilimsel gelişmelerden elde ettiği en son teknolojik aktarımlar sayesinde; üretim ilişkisini de tedricen başkalaştırmaktadır. Bu başkalaşım içinde klasik serbest rekabetçilik veya teknelci rekabetçilik ötesine geçilerek; sayesinde bazı mali sermaye egemenleri, devasa füzyonlar yoluyla rakiplerine karşı birleşerek ve bazı devletleri de arkalarına alarak, küresel rekabetçi düzlemde dehşet bir güç erişimine sahip olmuşlardır.

Dolayısıyla üretim ilişkileri ile yeni teknoloji arasındaki bağıntı; kendi diyalektik gereği de; eskiden beri çok yönlü ve çok taraflıdır. Yeni teknolojiler verili veya kapitalist üretim ilişkisini bir yandan değiştirirken, aynı zamanda onu aşındırmaktadır. Bu sayede sistemsel krizler daha da büyümekte ve bu gidişat küresel

yeni dünya düzenini kendi marjinal sınırlarına doğru hızla yönlendirmektedir. Bu teknolojik aktarım gücü rekabeti, bir taraftan burjuva hegemonya dahilindeki bazı güç odaklarını hızla yıkmakta, bir başkalarının daha fazla palazlanmasına da vesile olmaktadır. Ama aynı zamanda bütünlüklü toplumsal yıkımlarını da veya en azında topyekun krizleri de yakınlaştırmaktadır.

En son teknolojiler, üstelik kapitalist toplumların ötesine tedricen geçmekte olan yeni toplumsal üretim ve bölüşüm ilişkilerinin, daha doğrusu geleceğin yeni bir tipte sosyalist veya komünist toplumlarının da teknik alt koşullarına işaret etmekte. Bütün bu teknolojik gelişmeler veya insana, doğaya ve topluma faydalı alternatif teknolojik arayışlar, toplumların ideolojik, siyasal, kültürel, örgütsel ve sosyolojik dönüşümlerine odaklanmayı gerektirmektedir. Bu bağlamda yeni teknolojiler pekala üretim ilişkilerini tedricen değiştiriyor. Her yeni teknolojik ilerleme, özel mülkiyet ve/ya sermaye egemenliğine dayalı üretim ilişkilerinin doğasında var olan ölümcül ve yıkımsal rekabetin artmasına yol açıyor.

Artı, alım gücünün sürekli düşmesi, kitlesel işsizliklerin artması, üretilen meta veya hizmetlerin satılamaması ve dolayısıyla metanın artı değere dönüşmemesi, talep krizinin büyümesi, en önemlisi kar oranlarının yeni teknoloji aktarımına rağmen düşmesi gerçeği unutulmamalıdır. Üstelik enerji ve çevre krizinin keskinleşmesi, rekabet ve savaş krizinin kaçınılmazlığı, sistem için ve egemen güçler arası siyasal krizlerin artması da bu baş döndürücü hızda aşırı teknolojik üretim politikalarıyla daha da keskinleşmektedir. Küresel korona salgını gerçeğinde de görüldüğü üzere; küresel bir sağlık krizinin ekonomik ve mali krizi yeniden açığa çıkarması, küresel bir siyasal yönetim krize dönüşmesi, bu sürecin demokrasiyi hızla aşındırarak olağanüstü faşizan hal rejimlerine geçişi kolaylaştırması gibi; multible kronik krizleri tetikleyen çokça kapitalist- emperyalist neden var. Dolayısıyla üretim sürecine ve ilişkilerine yönelik en ileri teknoloji aktarımı, bütün bu çelişkileri törpülememekte, tersine daha da keskinleştirmektedir.

Kapitalist üretim ilişkileri koşullarına her teknolojik rekabet gücü, azami kar elde etmenin bir özgün alanıdır. Bu en yeni ve özgün alan, temel motivasyon azami kar elde etmeye dayandığı oranda, toplumsal farklı kesimler için eşitsizlik üretecek ve aşağıdan yukarıya doğru ser-

Dünyanın geleceği, yakın ve orta vade de, olağanüstü hal karakterli baskıcı rejimler ve devrimci - demokratik özgürleşme mücadelesi arasında şekil alacaktır.

maye aktarımını da pekiştirerek toplumsal çözümsüzlükleri ve krizleri daha çok büyütecektir. Otomatikleşme, robotlaşma, yapay zekalı fabrikasyon sayesinde hızla yaygınlaşan 'akıllı üretim'in bu tarihsel gerçekliği koşullarında; emek piyasalarındaki çözümler de hızla artmaktadır. En vasıflı az bir sayıdaki üretken emeğin yanında vasıfsız emek sahibi işçilerin, emekçilerin, çalışanların toplumsal refahtan daha fazla dışlanması, bu kesimlerin sosyal güvenlerin aşınması yoluyla prekarize (güvencesizleştirerek) edilerek proleterleşmenin küresel çapta hızla büyümesi söz konusudur.

Söyleyebiliriz ki; yeni teknolojiler sermayenin organik bileşimine de emeğin organik bileşimine de hem artırıcı hem de azaltıcı, hem üretken hem de yıkımsal, hem geliştirici hem de tökezletici etkide bulunmaktadır. Kar oranlarını daha etkin azamileştirme eğilimlerini büyütmelerine rağmen, yeni teknolojiler ortalama kar oranlarının düşme eğilimini engelleyemez, tersine onu yapısal kapitalist yıkımcılıklar sayesinde daha da keskinleştirmektedir. Bu demektir ki, emek piyasalarındaki kutuplaşma ve çalışanlardaki güvencesizleşme, örneğin ABD ve Çin arası tirmanan ticaret savaşları sayesinde artacaktır. İmalat sanayilerinde çalışan sayısının hızla artması otomatizasyon sayesinde olurken, hizmet sektörlerindeki çalışanların hızla artması uluslararası serbest ticaret anlaşmalarının

çoğalması ve üretimin meta üretiminden çok hizmet sektörleri yanında bilgi, büyük veri tabanları ve ağları, akıllı zekalı tüketim ürünlerine kaymasındandır. Her durumda küresel çapta ücretli emekçilerin sayısı hem ülkesel düzlemlerde hem de küresel düzlemde azalmamış, tersine artmıştır.

Bugün emek gücünü satmak zorunda kalarak geçinenlerin sayısı 20 yıl öncesine nazaran daha fazladır. Üretim yeni tüketim ihtiyaçları yaratılarak başka alanlara kaysa da toplam nüfus içindeki çalışanların sayısı azalmamakta, artmaktadır. Bunu görmek için emek gücü istatistiklerine bakmak yeterlidir. Küresel rekabetçilik, teknolojik ilerlemeler, sermayenin aşırı birikim ve aşırı üretim krizlerini daha fazla tetiklemekte sistemsel çözümsüzlükleri daha da derinleştirmekte ve toplumsal çözümleri daha da güçlendirmektedir. Bu verili koşullarda gidişat multi- milyarlılar daha da güçlendirmektedir. Nispeten zengin ve orta sınıflarda dahil, orta ve küçük burjuva kesimler, aydın ve memurları, işçi sınıfını, bütün ücretli emekçileri, orta halli ve fakir köylü kesimleri daha da güvencesizleştirmekte ve hatta mülksüzleştirmektedirler.

Bugün en gelişmiş kapitalist ülkelerin geniş kitleleri içinde, özellikle Avrupa kıtasının çözölen halk kitleleri içinde, hızlı bir sağcılaşma eğiliminin ortaya çıkmasının toplumsal nedeni bu toplumsal çözü-

medir. Avrupa modern toplumları içinde yeniden sağcılaşma, milliyetçileşme, faşizanlaşma arayışları hızla güçlenmektedir. Sol ve sosyalizm eksenli arayışlar olsa da, bunlar henüz çok güçlü ve etkin değildir. Yeniden Sosyalizm eksenli arayışları veya isyan hareketleri daha çok kapitalist modernitenin periferisinde kalan Güneyin, Doğunun, Orta ve Uzak Asya'nın, Afrika'nın toplumları içinde yeniden gözlemlenebilir.

Bu isyancı eğilimler, önümüzdeki yıllarda olağanüstü hal rejimlerinin artan baskısı nedeniyle, rekabette daha da palazlanan bazı uluslar ötesi mali sermaye odaklarının yeni saldırganlıklarıyla birleşerek, daha da keskinleşecektir. Dünyanın geleceği, yakın ve orta vade de, olağanüstü hal karakterli baskıcı rejimler ve devrimci - demokratik özgürleşme mücadelesi arasında şekil alacaktır. Bütün mesele, kapitalizme muhalif ve alternatif güçler-hareketler- partiler içinde 'kim ne kadar buna hazırdır?' sorusunda düğümlenmektedir! Bu hazırlık ideolojik, örgütsel, siyasal, kültürel, eylemsel olduğu kadar da, bilimsel, bilişimsel ve teknolojik donanımı da gerektirmektedir. Yeni tipte devrimci sosyalist, devrimci komünist bilinç ve önderlik tarzı yaratılmaz ve bunlar başka bir dünya isteyen işçileri, emekçileri ve halk kitlelerini peşine sürükleyemez ise, bu isyan dalgaları da başarısız kalacaktır.

(Bitti)

Türkiye Ekonomisi, Yoksulluk, Devrimci Durum ve Görevlerimiz -2

Bir esnafın değişişyle "devlete kırk yıldır vergi verdim, devlet bana 40 gün bakamadı."

Dünya Bankasının Yoksulluk ve Paylaşılan Refah Raporu 2020 sayısında, korona virüs salgınının 2021'e kadar 150 milyona yakın insanı aşırı yoksulluğa sürükleyebileceğini ortaya konmuştu. Dünya Bankası'nın açıkladığı bilgilere göre Türkiye'de 1.5 milyonluk bir yoksulluk kümesi daha oluştu ve yoksul hanelerin oranı % 10.4'ten % 14.4'e çıktı.

2021'e % 14.6'lık enflasyonla girdik. Ekonomistlerin yaptıkları açıklamalara göre enflasyon önümüzdeki aylarda da düşmeyecek, yükselecek. Yeni yıla zamlarla girdik. Elektriğe, doğalgaza, köprü ve otoyol ücretlerine yılın ilk gününde zam, yağmur gibi yağdı. Vergi ve harçlar da arttı. Dar gelirli aileler eve ekmek götürmekte zorlanırken, pazarlarda çöpten sebze, meyve toplayanların görüntüleri kameralara yansıyor. Bununla birlikte Saray'ın mutfak masrafları değişmedi! Sayıştay tarafından hazırlanan rapora göre Saray'ın günlük harcaması 4.5 milyon TL. Yalnızca mutfaktaki baharatlara harcanan miktar ise 118 bin TL.

2021'in ilk günlerinde açıklanan % 14.6'lık enflasyonla birlikte zamların yağmur gibi yağdığı yeni yılda emekli, kamu emekçisi ve işçiler daha da yoksullaşacaklar. Enflasyon rakamlarının açıklanmasının ardından memur ve emekli

zammı belli oldu. Memurlara % 7.36, SSK ve BAĞ-KUR emekli maaşlarına ise % 8.36 zam yapılacaktır.

Ay çiçek yağına % 110, doğalgaz ve elektrik fiyatlarına % 40, baklagillere % 60, peynire % 27, yumurtaya % 80 zammın geldiği ve bu denli hayat pahalılığının yaşandığı bir dönemde memura % 7.36, emekliye % 8.36'lık zam yoksulluğu iyice derinleştirmekten başka bir işe yaramamaktadır. Özellikle salgın döneminde devletin yaptığı kısıtlı yardımlardan dahi faydalanamayan insanlar, çözümünü geç saatlerde çöp karıştırmakta, pazardan kalanları toplamakta veya insanlardan yemek istemekte buluyor. Birkaç gün önce yoksulluk nedeniyle bir vatandaşın kapı, kapı gezerek "fazla yemek var mı?" diye yemek aradığı görüntüleri ortaya çıktı. Yine İstanbul Zeytinburnu'nda 25 yaşlarında evli bir çift, ekonomik sıkıntılardan dolayı küçük çocuklarını hastaneye gitme bahanesiyle komşuya bırakarak intihar etti. TÜİK'in verilerine göre 2002'den bu yana ülke genelinde 4 bin 801 kişi geçim sıkıntısı yüzünden intihar etti. Giderek derinleşen ekonomik kriz, sadece son iki yılda 566 vatandaşı intihara sürükledi.

Türk-İş'in araştırmasına göre 2020'nin Aralık ayında 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 2.592 TL, yoksulluk sınırı

ise 8.436 TL oldu. AKP-MHP faşist iktidarı, 2021 yılı için asgari ücreti 2.825 TL olarak belirledi!

Salgınla birlikte işsizlik de arttı. Özellikle ücretsiz izin, esnek ya da kısmi çalışma yöntemleriyle işçi ve emekçiler açlığa terk edilirken diğer tarafta sermayeye ardı ardına yardım paketleri açıklandı. İşçiler ise "ücretsiz izin" adı altında günlük 39.24 TL verilerek açlık sınırının altında yaşamaya zorlandı. Hane halkına dört ay boyunca 1.000-1.500 TL'lik yardımlar yapıldı.

Salgının yaşandığı süreçte "evde kal" çağrılıyla salgın bulaşını azaltma amacıyla kapanan işyerleri sahibi esnaf ve burada çalışan emekçilere herhangi bir maddi destek sunmadı. Bir esnafın değişişyle "devlete kırk yıldır vergi verdim, devlet bana 40 gün bakamadı." İşsiz kalan, hiçbir yerden yardım alamayan emekçiler, bankalara yönlendirildiler. Yani 2020 yılında sermayeye destek paketleri açıklayan AKP-MHP iktidarı, ekonomik krizi yükünü de halka yükledi, insanlar düşük faizli kredilerle borçlandırdı. Türkiye Bankalar Birliği verilerine göre, bireysel kredi müşterilerinin sayısı 2019 Temmuz'unda 31.3 milyon kişi iken 2020 Temmuz'unda 33.4 milyon kişiye yükseldi. Son bir yılda ihtiyaç kre-

disi kullananların sayısında ise % 200'ü aşan artış dikkat çekiyor.

Bankalardan düşük faizli kredilerle borçlanan küçük esnaf ve emekçiler bir de faiz ödemekle karşı karşıyalar. İflas ve ardından intiharlar arttı. Müzisyenler, esnaf arda...

Devrimci durum

AKP-MHP faşist iktidarı, siyasi ve ekonomik olarak ağır bir kriz yaşamaktadır. İşsizlik hızla artıyor. İşçi ücretleri enflasyonun gerisinde kaldı, alım gücü giderek düştü. Köylü ve küçük üretici yoksullaştı. Köylünün ürettiği ürün elinde kalıyor, satabildikleri ise girdilerin pahalılığından dolayı zararına gidiyor. Aynı şekilde esnaf da işyerini kapatmış ve borçlanmıştır. Yoksulluk, işsizlik, açlık iyice artmıştır. Emekçiler iyice borçlandırılmıştır. Borçlarını ödeyemeyen işçi, esnaf intihar etmektedir. İntihar vakaları ciddi anlamda artmıştır. Son beş yılda 4.801 kişi intihar etmiş, üç yüz bin esnaf kepenk kapatmıştır. İşsizlik ve enflasyon rakamları bütün manipülasyonlara rağmen tek haneli rakamlara indirilememektedir. 12 milyon işsiz ve dış borcu 247.6 milyon dolarla TC devleti tarihinin en kötü durumu AKP-MHP faşist iktidarı döneminde yaşanmaktadır.

*Sınıfsal, ulusal temelli
çelişkiler giderek
derinleşiyor, dipte büyük
bir öfke mayalanıyor.*

AKP-MHP faşist iktidarı, bu sıkışmışlığının sonucu olarak halka yönelik bir saldırganlık içerisindedir. Kitleleri yönetmekte zorlanan iktidar, ömrünü uzatmak amaçlı toplumun tüm kesimlerine saldırıyor. Kürt halkına ve kurumlarına, haklı talepleri doğrultusunda eyleme geçen Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerine saldırıyor; Ankara'ya yürüyen işçileri polis barikatlarıyla engellemeye çalışıyor, saldırıyor, gözaltına alıyor.

AKP-MHP faşist iktidarı o kadar sıkışmış durumdaki, sosyal medyayı kapatmak, denetimi altına almak için yasal düzenlemeler yapmak için çalışıyor. KHK'larla ülke yönetilmeye çalışılıyor ancak yönetme krizine çözüm olunamıyor. Bütün bu saldırılar yönetme krizinin

boyutuyla doğru orantılıdır. Ancak bu saldırganlık onların krizini ortadan kaldırmak yerine onlara yönelik daha fazla tepki ve öfkenin birikmesine neden olmaktadır.

Sürecin bu yüzünde dipte biriken öfke vardır. Sürecin bu yüzünde “artık yeter-e-di bese” diyen işçi, emekçi, kadın, genç, Kürt, Ermeni, Arap ... bir bütün halkın közü vardır.

Türk hakim sınıflarının yasak, gözaltı ve operasyonlar eşliğinde inşa etmeye çalıştığı korku iklimi, kitlelerin dipten gelen öfkesinin şiddetli basıncı altındadır. Sınıfsal, ulusal temelli çelişkiler giderek derinleşiyor, dipte büyük bir öfke mayalanıyor.

Görevlerimiz...

Ülkemizde devrimci durumun var olması, bir devrim için yeterli değildir. Eksik olan subjektif gücün -proletarya partisi- zayıflığı ve devrimi yapacak kitlelerle olan bağının sınırlılığıdır. Öncelikli görevlerimiz burjuvazinin mezar kazıcısı işçi sınıfının bölüklerine siyasal bilinç taşıma, eğitim ve proletarya partisi saflarında örgütlenme çabalarını hızlandırmaktır.

İşçi sınıfının ve halkımızın içinde bulunduğu koşullar ortadadır. Bu duruma sorumlulukları gereği devrimciler müdahale etmekle yükümlüdürler. Çünkü geniş emekçi yığınları halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde birleştirme, harekete geçirme görevi devrimcilerin omuzlarındadır. Faşizmin her alanda yürüttüğü saldırı politikası üst boyutlardadır, bu saldırı politikasına karşı haklı ve meşru bir mücadele yürütmek devrimcilerin görevidir.

Devrimciler, işçi sınıfı ve halkın taleplerine yanıt olma, dipten gelen dalgayla birlikteliği yakalama, başta işçi sınıfı olmak üzere halkın çeşitli kesimleri arasında gelişen başkaldırıyla birleşme göreviyle karşı karşıyadır. Faşist Türk hakim sınıflarının saldırılarına karşı işçi sınıfının gündemini sahiplenerek birleşik mücadeleyi büyütüp, emekçilerin umudunu, faşizmin korkularını büyütme gereklidir.

Günümüzün nesnel koşulları faşizmin azgın saldırılarına karşı devrimci sosyalist güçlerin, yurtsever güç ile yana gelerek oluşturduğu Birleşik Mücadele Güçleri'nin kulvarına güç taşıma göreviyle karşı karşıyadır. Devrimcilerin üzerine düşen sorumluluk, birleşik mücadeleyle ortaya çıkan enerjiyle birlikte örgütlülüklerimizi büyütme ve direnişi yükseltmektir.

İki Öğrenciye Ev Hapsi, Gerekçe Mektup Dağıtma

Tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilen iki üniversite öğrencisine ev hapsi verildi, gerekçe mektup dağıtmak!

Boğaziçi direnişine katıldığı gerekçeyle tutuklanan Şilan Delipalta'nın mektubunu çoğaltıp dağıttıkları için gözaltına alınan üniversiteliler “Cumhurbaşkanına hakaret, hakaret, halkı kin ve düşmanlığı tahrik” suçlamasıyla tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkeme, iki üniversiteliye ev hapsi cezası verdi.

21 Şubat akşam saatlerinde evlerinden gözaltına alınan Doğukan ve Cihan isimli

iki üniversite öğrencisi tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi.

Boğaziçi direnişine katıldığı gerekçeyle tutuklanan Şilan Delipalta'nın cezaevinden yazdığı mektubu çoğaltıp Kadıköy Yeldeğirmeni'nde dağıttıkları için gözaltına alınan üniversiteliler “Cumhurbaşkanına hakaret, hakaret, halkı kin ve düşmanlığı tahrik” suçlamasıyla hakim karşısına çıktı.

Mahkeme iki üniversiteli hakkında ev hapsi verdi.

Ankara'da Öğrencilerin Kaçırılmasına Tepki Göstermek Yasak

Üniversitelerinin, kaçırma ve ajanlık dayatmalarına karşı Ankara Valiliği önünde yapmak istediği eyleme polis saldırdı.

Üniversite öğrencilerinin Sıhhiye'de bulunan Ankara Valiliği önünde yapmak istediği açıklama polisler tarafından engellendi. Valilik binasını açıklamaya saatler kala ablukaya alan polis, binaya açılan caddelerden geçen herkesi GBT adı altında taciz etti. Mithatpaşa Caddesi'nden valilik binası önüne yürüyen kitleye de polis “pandemi” gerekçesiyle saldırdı. Polisler, avukat Tonguç Cankurt'u bir süre alıkoydu. Cankurt, daha sonra serbest bırakıldı.

Valilik binası önünde açıklama yapanları engellenen Üniversiteliler, Eğitim Sen 5 Nolu Şubesi'nde bir basın toplantısı düzenledi.

18 Şubat'ta alıkonulan öğrencilerden Ali Berke Aydoğan açıklamada yaşadık-

larını anlattı. Ölümle tehdit edildiklerini aktaran Aydoğan, şunları söyledi: “Bizi korkutmak istiyorlar. Ama ne yaparlarsa yapsınlar, tutuklama, kaçırılma, işkence, gözaltı ne yapsalar yapsınlar bizi teslim alamazlar. Okullarda, sokakta her yerde mücadele etmeye devam edeceğiz. Hiçbir şekilde bizi sindiremeyecekler.”

Basın toplantısında söz alan Leyla Mavili, Boğaziçi Üniversitesi'ne AKP'li Melih Bulu'nun kayyum rektör olarak atanması sonrası yapılan eylemlere katılan 3 üniversite öğrencisinin 18 Şubat'ta kaçırıldığını anımsatarak şunları kaydetti: “Arkadaşlarımız kaçırıldı, açıklamalar yaptık ama hiçbir yerden bir resmi kurumdan açıklama yapılmadı. Araçların plakaları, güzergahlarının belli olmasına karşı bir açıklama yapılmaması, tamamen valilik ve emniyetin sorumsuzluğudur.” dedi.

Enternasyonal Büro: ‘Hindistandaki Mücadele ile Dayanışmadayız’

www.tkpml.com'da yer alan habere göre, Türkiye Komünist Partisi-Marksist Leninist'e bağlı Enternasyonal Büro, 23 Şubat'ta Hindistan'da devam eden köylü direnişine ilişkin bir açıklama yayımladı.

“Devrimci dayanışmamızı ve desteğimizi, Modi liderliğindeki Hintli yönetici sınıfların hükümeti tarafından dayatılan gericici ve halk karşıtı yasaların yürürlükten kaldırılmasına karşı mücadelelerinde kararlı bir ‘halkların birleşik gücü’ olarak bir araya gelen militan köylüler ve tarım işçilerine iletıyoruz.” sözleriyle başlayan açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“Dayanışmamızı Hindistan'daki köylü hareketinin haklı mücadelesiyle iletiyoruz”

Hindistan'daki direnişin ayrıntılarına da yer verilen açıklama şu sözlerle sonlandırılıyor:

“Hindistan'daki Hintli köylülerin mücadelesi, emperyalizme ve gericiliğe karşı işçilerin ve diğer ezilenlerin dünya çapındaki mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır...Onların ısrarlı mücadelesi, şüphesiz Hindistan'da ilerici demokratik ve komünist güçlerin devam eden devrimci mücadelelerine katkıda bulunacak ve bunları genişletecektir. Hindistan'daki tüm işçilerin ve diğer ezilen halkın devrimci mücadelesiyle omuz omuza duruyoruz.

Dayanışmamızı Hindistan'daki köylü hareketinin haklı mücadelesiyle iletiyoruz.”

Ev Hapsi Verilen Koray Türkay: Elektronik Kelepçeyi Reddediyorum

Türkay, sosyal medya hesabından yaptığı açıklamada elektronik kelepçe uygulamasını reddedeceğini açıkladı.

Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerine yönelik gözaltı, tutuklama ve hedef gösterme politikaları sonrasında 2 Şubat'ta Kadıköy'de gerçekleştirilen eylemde gözaltına alınan ve hakkında ev hapsi kararı verilen Koray Türkay, Twitter hesabından elektronik kelepçe uygulamasını reddedeceğini açıkladı.

HDP Kadıköy İlçe Yöneticisi ve Suruç gazisi Türkay, 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet nedeniyle verilen elektronik kelepçe ile ev hapsi uygulamasının kabul edilemez olduğunu belirtti. Türkay, “Po-

litik kimliğin yaşadığı evi hapishaneye dönüştürmek oldukça ideolojik ve arka planı örülmüş bir hamledir. Yaşam alanına, haneye yapılan bu tecavüz irade kırma amaçlıdır” ifadelerini kullandı.

“Elektronik kelepçenin itibarsızlaştırma aracı olarak toplum algısına yerleştirildikten sonra şu an politik kimliklerde uygulanmaya başlandığını” belirten Türkay, “Bu eksende Kadıköy'de düzenlenmek istenen Boğaziçi Üniversitesi'ne atanan kayyum rektör protestolarında gözaltına alınarak çarptırıldığım elektronik kelepçe ile ev hapsi uygulamasını reddediyor uygulamayı kabul etmediğimi ilan ediyorum” dedi.

PÊŞEROJA AZAD | ÖZGÜR GELECEK | Sayı 232

Nisan Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. Yönetim Yeri: Katip Mustafa Çelebi Mahallesi Tel Sokak No: 25 Kat: 3 Daire: 9 Beyoğlu/İstanbul Tel: 0212 293 73 76 Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Vedat Yeler
Baskı: Kuzey Veb Ofset Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tayakadın Yassıören Cd. No: 75/1 Tayakadın Köyü Arnavutköy/İstanbul Tel: 0212 682 61 62 Küçüköy V.D. 6010823413 YAYGIN SÜRELİ - ISSN: 2148-7367
Twitter | ozgur_gelecek Facebook | ozgur.gelecek.gazetesi

“SÖMÜRÜ ÇARKINI KADINLAR KIRIYOR”

8 Mart yaklaşırken kadınların eylem ve etkinlikleri de arttı. Her yerde devletin yoğun baskı ve engelleme girişimine rağmen kadın örgütleri, kadınları ısrarla 8 Mart’a çağırıyor. Bu çağrılardan birini de Yeni Demokrat Kadın yaptı. Yeni Demokrat Kadın bir açıklama yayınlayarak kadınlara “sömürü düzeninin çarklarını birlikte kıralım” dedi. Açıklama şunlara yer verildi:

“Kadınların isyanı ile dolu bir yılın ardından 8 Mart’ı karşıyoruz. 2020 8 Mart’ını kitlesel olarak sokakta karşılamış, dünyanın dört bir yanında farklı biçimler alan kadınların isyanını coğrafyamıza yansıtmıştık. 8 Mart’a giderken Covid-19 salgını ile geçen bir yılı da geride bırakıyoruz. Geçtiğimiz 8 Mart’tan bu yana pandemi karşısında halk sağlığının yok sayılmasının yanında ekonomik krizin derinleştiği, kadın emeği başta olmak üzere emek sömürüsünün katmerleştiği bir süreç geçirdik.

...

Pandemi ile birlikte kadın emeği daha fazla görünmez kılınırken, kadına yönelik şiddet ve kadın katliamları arttı. 2020 Cinsiyet Eşitliği Raporu’nda, Türkiye 153 ülke arasında 130. sırada yer aldı. 2020 yılının 9 ayında 369 kadın katledildi, kadına yönelik şiddette pandemi boyunca %100’den fazla artış yaşandı. Kadınlar öz savunma haklarını kullandıkları için ağır “cezalara” çaptırıldı. Pandemi boyunca şiddetin önlenmesine dair herhangi bir politika hayata geçmediği gibi şiddeti bir parça önleyen yasalara erişim zorlaştırıldı ve kadınlar evlerde erkek şiddeti ile baş başa bırakıldı. Kadınların şiddet karşısında tek dayandıkları güç; birbirleri, dayanışmaları oldu. Bunu ülkenin dört bir yanında “birbirimiz için” diyerek sokağa çıkışımızla bir kez daha ilan ettik.

Gülistan Doku ve Şimon Diril örneklerinde olduğu gibi kaybettirme devletin özel saldırı politikasının bir parçası olurken, Melek İpek, Nadira Kadirova davalarında olduğu gibi sayısız kadın katliamı cezasız kaldı. Kadın düşmanları ce-

zasızlıkla ödüllendirilirken, kadın siyasetçiler ve öznelerin tutuklanması da teslim alma, sindirme politikasının yansıması olarak hayata geçirildi. Leyla Güven, Ayşe Gökkan, Şevin Alaca, Rojbîn Çetin gibi kadın siyasetçiler akıllarda kalan sadece bir kaç isim. Egemenler, coğrafyamızın her yerinde mücadele eden kadınları hedef göstererek, yoğun bir gözetim ve tutuklama furiası ile kadın isyanını bastırmak istedi ancak başaramadı, başaramayacak.

LGBTİ+’lar ise pandemiden en fazla etkilenen, şiddete en fazla maruz kalan ve en fazla yoksullaşan kesim oldu. Çalışma alanı zaten çok kısıtlı olan LGBTİ+’lar şiddetin ve sömürünün, patriyarkanın özel saldırılarının hedefindeyken LGBTİ+ hareketi kadınlarla birlikte mücadele etmekten bir an bile geri durmadı.

Sömürü düzeninin çarklarını birlikte kıralım

Egemenler kadınlara topyekun saldırırken, dünyanın dört bir yanında ağır pandemi koşulları altında, kadınların patriarkal kapitalist düzene karşı verdiği mücadele kadınlara ve tüm ezilenlere umut oldu.

Arjantinli kadınlar, Katolik kesimlerin baskılarına rağmen yıllardır yaygın ve örgütlü bir şekilde yürüttükleri kürtaj hakkı mücadelesini kazandı. Senato’nun isteğe

bağlı kürtajı içeren tasarımı kabul etmesiyle, Şili, Meksika, Kolombiya, Ekvador gibi kıtanın çeşitli ülkelerinde kadınların mücadelesinin birbirini etkilemesi ile isyan dalgası umut oldu. Hindistan’da bir kadına yönelik toplu cinsel saldırıya karşı kadınların sokaktaki isyanı umut oldu. Avrupa’nın onlarca ülkesinde kadınların pandemi fırsatçılığına karşı mücadelesi umut oldu.

25 Kasım’da coğrafyamızın dört bir yanında kadınların sokağa çıkışı; emeği, ne, haklarına, hayatlarına sahip çıkma kararlılığı umut oldu. Yeni Demokrat Kadın olarak yaz aylarında yürüttüğümüz “Pandemiye Bir De Bana Sor” şiarlı kampanyamızdan aldığımız güçle, her alanda emeğimizin sömürülmesine karşı büyüttüğümüz mücadelemizle, “Gözümüz Özgürlükte” diyerek sokakta olacağız. Tüm baskı ve saldırılara rağmen işçi kadınların parça parça büyüyen direnişi, Boğaziçi Üniversitesi’nde yükselen isyanın öznesi olan kadınların mücadelesi ile hayatın her alanında kendi direnişini ören kadınların mücadelesinden aldığımız güçle gözümüz özgürlükte, LGBTİ+lara yönelen saldırıya karşı gözümüz eşitlenmekte diyoruz. Örgütlü gücümüzle, kadın dayanışmasıyla özgürlüğümüz için sokaklarda, alanlarda olacağız. Tüm kadınları emeğimize,

bedenimize yönelen sömürüye karşı “sömürü düzeninin çarklarını birlikte kıralım” şiarı ile alanlara çağırıyoruz. Umudumuz örgütlü gücümüzde; gözümüz özgürlükte, eşitlenmekte.”

Ermeni Kadın Savaşçılardan 8 Mart Açıklaması

Nubar Ozanyan Ermeni Taburu’nun kadın savaşçıları, tüm kadınları 8 Mart’ta alanlarda olmaya çağırdı. Rojava’da yer alan şehit Nubar Ozanyan Ermeni Taburu’nun kadın savaşçıları 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü öncesinde bir açıklama yaptı. Yayımlanan açıklamada, kadın savaşçılar 8 Mart’ın Tüm Dünya Kadınları için bir direniş günü olduğunu ve kadınların özgürlükleri için sokakta olması gerektiğini vurguladılar.

Bir Kadın savaşçının Ermeni kadınlar adına yaptığı açıklamada, “Biz Nubar Ozanyan Taburu’nun kadın savaşçıları olarak, Dünya Emekçi Kadınlar günü vesilesiyle, tüm dünya kadınlarının ve özellikle ermeni kadınları büyük gününü kutluyoruz. bir özgürlük alevi olan 8 Mart’ta tüm kadınlar için ayağa kalkacağımızı ve kadına yönelik şiddete karşı toplumun yarısı olan kadınlar olarak reddettiğimizi söyleyeceğiz. biz tüm kadınların özgürlüğü için tıpkı şehit Zabel Ve Sose’un kendilerini feda ettiği gibi, toplumda kadınların özgürlüğü için mücadele ediyoruz. kadın, yaşam, özgürlük” denildi.